

Wujek
Godzinki P. Maryey 5 fl

Kupione r. 1880 od Ant. Krz stadnigo zupełnie z ... Czarto[ryskich] ~~...~~ to

~~Mówią że~~ Jest
Jakoba Wujka
przekład,
Obacz
Jocher 6998, 7033

~~Inne [illegible] [illegible]~~

Nie tylko bibl. Czartoryskich.

~~Mnisz[...] i Grochowskiego.~~

Zgadza się z edycyą Wujka z r. 1653 do strony 352, a tam jest 366–365. Prawie od 366 do 382, są inne niż tu na str. 353 do końca.

X/o

POCZATEK SWIETEY EWANGE- LIEY WEDLUG IANA.

Chwałá tobie Pánie.

NA początku było Słowo: á Słowo było v Bogá; á Bogiem było ono Słowo. Toć było ná początku v Bogá. Wßytko ſię przez nie ſtáło: á bez niego nic ſię nie ſtáło / co ſię ſtáło. W nim był żywot: á żywot był świátłością ludźi: á świátłość w ćiemnośćiách świeći: á ćiemnośći iey nie ogárnęły. Był człowiek posłány od Bogá / ktoremu imię było Jan. Ten przyßedł ná świádectwo: áby świádczył o świátłośći / áby przezeń wßyſcy wierzyli. Nie byłći on świátłośćią; ále iżby świádczył o świátłośći. Byłáć świátłość prawdźiwa / ktora o-

świecą wszelkiego człowieka na ten świát przychodzącego. Ná świecie był; á świát iest vczynion przezeń: á świát go nie poznał. Przyszedł do swey włásności: á swoiß go nie przyieli. Lecz ktorzykolwiek przyieli go / tym dał moc áby sie sstáli synámi Bożymi; tym ktorzy wierzą w imie iego. Ktorzy nie ze krwie/áni z woley ćiáłá/áni z woley meżá; ále z Bogá sie národźili. A Słowo ono ćiáłem sie sstáło/y mießkáło miedzy námi (y widźieliśmy chwałe iego/ chwałe iáko iednorodnego od Oycá) pełne łáski y prawdy.

GODZINY P. MARIEY,

Ktore mawiáią/

Ode dniá po Gromnicách áż do Nießporu Soboty przed pierwßą Niedzielą Adwentu: iedno iż w dzień Zwiástowánia P. Mariey mowią iáko mzey w Adwent.

NA IVTRZNIA.

Zdrowáś Mária / łáski pełná / Pan z tobą: błogosłáwionáś ty miedzy niewiástámi: y błogosłáwion owoc żywotá twego IESVS. Swięta Mária mátko Boża / modl się zá námi grzeßnymi / teraz y w godzinę śmierći náßey. Amen.

To pozdrowienie mawiáią záwße ná poczatku wßytkich Godzin P. Máriey.

Pánie otworzyß wárgi moie. ℟. A vstá moie opowiádáć będą chwałę twoię.

℣. Boże pośpieß się ku wspomożeniu memu.

℟. Pánie pokwáp się ku rátunku memu.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen Alleluia.

Ták mawiáią Alleluia do wßytkich Godzin / od Nießporu Wielkiey Soboty áż do Kompletу Soboty przed Niedzielą

Starego zapustu. Bo od onego czásu áż do Nießporu wielkiey Soboty mowią miásto Alleluia

Chwałá tobie Pánie / krolu wiecznéy chwały.

Inuitatorium.

Zdrowáś Mária / łáski pełná: Pan z tobą.

℟ powtarzáią: Zdrowáś Mária / łáski pełná: Pan z tobą.

Czásu Wielkonocnego przydawáią ná końcu Alleluia / ℟ tákże ná końcu Antiphon / Wierßykow y Responsorty.

Psalm 94.

Podźćie / ráduymy się Pánu: śpiewaymy Bogu Zbáwićielowi náßemu: vprzedźmy oblicze iego z wychwalániem: á Psálmámi go wysławiaymy.

Zdrowáś Mária / łáski pełná: Pan z tobą.

Abowiem Pan iest Bog wielki / y Krol wielki náde wßemi bogi: boć nie odrzući Pan ludu swego / gdyż

w rece iego sa wßytkie kráie ziemie: y gor wysokosci on vpátruie.

Pan z toba.

Bo iego iest morze y on ie vczynił: á ziemie vtworzyły rece iego: Podźcie/ pokłońmy sie/ y vpadaymy przed Bogiem: płáczmy przed Pánem ktory nas stworzył: ábowiem on iest Pánem Bogiem náßym/ á my ludem iego/ y owcámi pástwiská iego.

Zdrowáś Mária/ łáski pełna: Pan z toba.

Dziś iesli głos iego vsłyßycie/ nie zátwárdzaycieß serc wáßych/ iáko czásu onego sprzećiwiánia/ y czásu kußenia ná pußczy: kedy mie kusili oycowie wáßy/ doświádczáiac mie/ á też vyrzeli vczynki moie.

Pan z toba.

Czterdźieśći lat gniewałem sie ná ten narod: y rzekłem; záwße ći błądza sercem: bo oni nie poználi drog

moich/ ktorymem przysiagł w gniewie moim/ że nie wnida do pokoiu mego.

Zdrowáś Mária/ łáski pełna: Pan z toba.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße/ y ná wieki wiekow. Amen.

Pan z toba.

Zdrowáś Mária/ łáski pełna: Pan z toba.

Hymná.

Ktorego świát/ ziemiá/ morze/
Dosyć wychwalić nie może:
Wßego stworzenia dźiedźicá
Nośiłá czysta dźiewicá.
Tego komu mieśiac/ gwiazdy/
Słońce/ służy żywioł káżdy:
Pełne niebieskiey miłośći/
Noßa pánieńskie wnetrznośći.
O mátko błogosłáwioná/
Jákoś iest bárzo wsłáwioná:

Ktory świát w garśći zákrywa/
W żywoćie twym odpoczywa.
Od Anyołás pozdrowioná/
Duchem świetym nápełnioná:
Przez ćiesniy iuż ogladáli/
Kogośmy dawno żadáli.
Chwałá badź Pánu nášemu/
Z dziewice národzonemu:
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

¶ Te trzy psálmy niżey położone mowia w Niedziele/ w Poniedziáłek/ y we Czwartek ná Nokturnie.

Antiphoná. Błogosłáwionáś ty.

Psalm 8.

PAnie Pánie nász: iákoż dziwne iest imie twoie po wszytkiey ziemi!
Abowiem wyniosłá sie wielmożność twoiá: nád niebiosá.
Z vst niemowiatek y ssacych dziatek vczyniłeś doskonáła chwałe twa dla nieprzyiaćioł twoich: ábyś

zepsował

zepsował nieprzyiaćielá y mśćićielá.
Abowiem ogladam niebiosá twoie/ dźiełá pálcow twoich: kśieżyc y gwiazdy/ ktoreś ty fundował.
Coż iest człowiek/ że nań pámietaß: ábo syn człowieczy/ iż go náwiedzaß:
Vczyniłeś go máło co mnieyßym od ányołow/ czćia y chwała ozdobiłeś go: y postánowiłeś go nád dźiełámi rak twoich.
Poddałeś wszytko pod nogi iego/ owce y woły wszytkie: nád to y zwierzetá polne.
Ptástwo powietrzne/ y ryby morskie: ktore sie przechadzáia po ścieszkách morskich.
Pánie Pánie nász: iákoż dziwne iest imie twoie po wszytkiey ziemi!
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.
Iáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Anti-

Antiphoná. Błogoſłáwionás ty miedzy niewiáſtámi / y błogoſłáwion owoc żywotá twego.

Antiphoná. Jáko mirrhá wyborna.

Pſalm 18.

NJebioſá roſpowiádáią chwałe Bożą : á dźiełá rąk iego oznáymuie nam niebo.

Dźień dniowi opowiáda słowo (o Bogu:) á noc nocy okázuie znáiomość (o nim.)

Niemáß tego ięzyká / áni narodu : ktoryby nie słychał mowy ich.

Ná wßytkę źiemię wyßedł głos ich : y ná koniec okręgu źiemie słowá ich.

W słońcu poſtáwił przybytek ſwoy : á ono iáko oblubieniec wychodzący z łożnice ſwoiey.

Rozweſelił ſię iáko obrzym ná bieżenie w drogę : od kráiu niebá wyßćie iego.

A bieg iego áż ná kray iego : á nie

máß tego ktoby ſię mogł zákryć od gorącośći iego.

Zakon Páńſki niepokalány / náwrácáiący duße : świádectwo Páńſkie (ieſt) wierne / dáiące mądrość máludkim.

Spráwiedliwośći Páńſkie práwé (ſą) vweſeláiące ſercá : przykazánie Páńſkie iáſne oświecáiące oczy.

Boiaźń Páńſka (ieſt) święta / trwáiąca ná wieki wiekow : ſądy Páńſkie prawdźiwe / vſpráwiedliwione ſáme w ſobie.

Pożądliwße nád złoto y nád mnogie kámienie drogie : y słodße nád miod y nád plaſtr miodowy.

A bowiem ſługá twoy ſtrzeże ich : á w przeſtrzegániu ich ieſt odpłátá wielka.

Wyſtępki ktoż wyrozumie : od ſkrytych grzechow moich oczyść mię : y od cudzych wybaw ſługę twego.

Jeſli nádemną pánowáć nie będą / tedy

da / tedy niepokalánym bede: y oczyśćion bede od grzechu wielkie°.

R bedą sie podobáć wymowy vſt moich: y rozmyślánie ſercá mego przed oblicznośćią twoią záwße.

P ánie wſpomożyćielu moy: y odkupićielu moy.

C hwała Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

J áko byłá ná poczatku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Jáko mirrhá wyborna wydáłáś wdzieczna wonność / świeta Boża rodzico.

Antiphoná. Przed łożnicą.

Pſalm 23.

P Anſka ieſt ziemiá / y nápełnienie iey: okrag ziemie / y wßyſcy ktorzy mießkáią ná niey.

B o ią on nád morzámi vgruntował: y nád rzekámi ią nágotował.

K toż wſtapi ná gore Páńſka: ábo kto bedzie ſtał ná świetym mieyſcu iego?

T en ktory ieſt niewinnych rąk á czyſtego ſercá / ktory nie wźiął prozno duße ſwoiey: áni przyśiegał ná zdrádźie bliźniemu ſwemu.

T en weźmie błogoſłáwieńſtwo od Páná: y miłośierdźie od Bogá zbáwićielá ſwego.

T enći ieſt narod ßukáiących go: ßukáiących oblicza Bogá Jákobowego.

P odnieśćie / o kśiażetá / brany wáße / y otworzćie ſie wy brany wieczne: á wnidźie Krol chwały.

K toryż to ieſt Krol chwały? Pan mocny y możny: Pan możny ná walce.

P odnieśćież / o kśiażetá / brany wáße / y otworzćie ſie wy brany wieczne: á wnidźie Krol chwały.

K toryż to ieſt Krol chwały? Pan zaſtepow tenći ieſt Krol chwały.

C hwała Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Przed łożnicą tey Pánny/ śpieway cie nam często wdzięczne pieśni.
℣. Rozlałá śie wdźięczność po wárgách twoich.
℟. Dla tego ćie vbłogosłáwił Bog ná wieki. Oycze náß. Absolucia. Zá przyczynámi y zasługámi. etc. ℟. Lekcye iáko niżey/ List 25.
Te trzy Psálmy niżey położone mawiá ie we Wtorek y w Piątek ná Nokturnie.
Antiphoná. Z ślicznośćią twoią.

Psalm 44.

Wzniało serce moie słowo dobre: opowiádam ia czyny moie krolowi.
Język moy iest iáko pioro pisárzá: prędko piszącego.
Piękniейßy iesteś vrodą nád syny człowiecze/ rozlałá śie wdźięczność po wárgách twoich: dla tego ćie vbłogosłáwił Bog ná wieki.
Przypáß miecz twoy do boku twe-

go/ o námocnieyßy.
Z ślicznośćią twoią y z pięknośćią twoią náćiągni: wyiedź fortunnie/ y kroluy.
Dla prawdy y ćichośći/ y spráwiedliwośći: poprowádźi ćie dźiwnie práwicá twoiá.
Strzały twoie ostre: (narody pod ćie vpádną) vtkną w sercách nieprzyiaćiol krolewskich.
Stolicá twoiá: o Boże/ trwa ná wieki wieczne: laská práwośći/ laská krolestwá twego.
Umiłowałeś spráwiedliwość/ á nienawidźiałeś niepráwośći: przeto ćie pomázał Boże Bog twoy oleykiem wesela nád vcześniki twoie.
Mirrhá y Aloes/ y Kásśia pachną z ßat twoich/ z domow słoniowych wynieśionych: z ktorychći roskoß vczyniły corki krolewskie w poczćiwośći twoiey.
Stánęłá krolowa po práwicy two

iey w ßatach złotych: obtoczona stroiem rozmaitym.
S łuchayże corko/á pátrz/y nákłoń vchá twego: á zápomni narodu twego/y domu oycá twego.
A bedźie pożądał krol ślicznośći twoiey: ábowiem on iest Pan Bog twoy/y bedą sie mu kłániáć.
C orki też Tyrskie z vpominkámi oblicżu twemu bedą sie modlić: wßyscy bogáći z ludźi.
W ßystká chwałá corki krolewskiey iest wewnątrz: w bránách złotych vbrána stroiem rozmáitym.
P rzywiodą krolowi pánny zá nią: przynioſą do ćiebie blizkie iey.
P rzynioſą ie z weselem y z rádośćią: przywiodą ie do kośćiołá krolewskiego.
M iásto oycow twoich národźił ć sie synow: postánowiß ie kśiążęty nade wßytką źiemią.
B edą wspomináć imie twoie: ká-

źdego wieku/y rodzáiu.
D la te° narodowie bedą ćie chwalić wiecznie: y ná wieki wiekow.
C hwałá Oycu y Synowi/y Duchowi świetemu.
I áko byłá ná początku/y teraz/y záwßey:y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Z ślicznośćią twoią y z pieknośćią twoią náćiągni/wyiedź fortunnie á kroluy.
Antiphoná. Wspomoże ią.

Psalm 45.

B Og náß iest vćieczką y mocą náßą:pomocnikiem w vćiskách ktore náláżły nas bárzo.
P rzetoż sie bać nie bedźiem gdy sie porußy źiemiá: y gdy sie przenioſą gory w pośrzodek morzá.
S zumiáły/y zámąćiły sie wody iego: zátrzesły sie gory przed siłą ie°.
S trumienie rzeki rozweseláią miásto Boże: poświećił przybytek swoy Nawyżßy.

Bog iest w pośrzodku iego (prze-
z) nie będźie poruszone: rátuie go
Bog ráno ná świtániu.
Potrwożyli sie narodowie / y zá-
chwiały sie krolestwá: dał słysze-
głos swoy / y poruszyłá sie ziemiá.
Pan zastepow z námi: Bog Já-
kobow iest obrońcą nászym.
Podźćie á ogladayćie spráwy Pań-
skie / iákie vczynił cudá ná ziemi
odiąwszy woyny áż do kráiow zie-
mie.
Złamał łuk y pokruszył oręże: y
tarcze w ogniu popalił.
Vspokoyćie sie á obáczćie / żećiem
ia iest Bog: będę podwyższon mie-
dzy narody / y będę podwyższon ná
ziemi.
Pan zastepow z námi: Bog Já-
kobow (iest) obrońcą nászym.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Du-
chowi świętemu.
Jáko byłá ná początku / y teraz / y

záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Wspomoże ią Bog obli-
czem swoim: Bog w pośrzodku iey nie
będźie poruszon.
Antiphoná. Jáko weselących sie.

Psalm 86.

Fundámenty iego ná gorách
świętych: miłuie Pan brany
Syońskie náde wszytkie przybytki
Jákobowe.
Sławne rzeczy powiedźiano o to-
bie / o miásto Boże.
Wspomnię ná Ráhábę / y ná Bá-
bilonią: miedzy tymi ktorzy mie
znáią.
Oto cudzoziemcy y Tyryiczycy / y
lud Murzyński: ći tám wszytcy byli.
Izali Syonowi mowić nie będą:
człowiek y człowiek národźił sie w
nim: á sam gi Nawyższy vgrun-
tował.
Pan ie wypowie / w popisowániu
narodow / y książąt / te ktorzy w nim
byli.

Jáko weselacych sie wßytkich mieszkánie iest w tobie.

Chwała Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Jáko weselacych sie wßytkich nas mießkánie iest w tobie / świeta Bogá rodzico.

℣. Rozlałá sie wdzieczność po wárgách twoich.

℟. Przeto cie vbłogosłáwił Bog ná wieki. Oycze náß.

Absolutia. Zá przyczynámi y zasługámi. etc y Lekcye / iáko nižey 25.

Te trzy psálmy nižey położone mawiáia we Srzode / y w Sobote ná Nokturnie.

Antiphoná. Wesel sie Mária.

Psalm 95.

Spiewayćie Pánu pieśń nowa: śpiewayćie Pánu wßystká źiemio.

Spiewayćie Pánu / á błogosławćie imie

ćie imie iego: opowiádayćie ode dniá do dniá zbáwienie iego.

Opowiádayćie miedzy narody chwałe iego / miedzy wßytkimi ludźmi dźiwy iego.

Iž wielki iest Pan / y bárzo chwálebny: stráßliwy náde wßytkie bogi.

A bowiem wßytcy bogowie pogáńscy sa czárći: ále Pan niebiosá vczynił.

Chwałá y piekność przed obliczności iego: światobliwość y wielmożność ná mieyscu świetym iego.

Przynośćie Pánu pokolenia pogáńskie / przynośćie Pánu cześć y chwałe: przynośćie Pánu chwałe imieniowi iego.

Bierzćie ofiáry z soba / á wchodźćie do páłacow iego: kłániayćie sie Pánu w śieni świetey iego.

Niech sie wzrußy od oblicznośći iego wßystká źiemiá: powiádayćie miedzy narody / iž Pan krolestwo otrzymał.

A bo-

A bowiem naprawił okrąg ziemie ktory się nie poruszy: będźie ludźie sądźił spráwiedliwie.

Niech się weselą niebiosá / á niech się ráduie źiemiá / niech się wzruszy morze y wszystko co w nim iest: rozráduią się polá / y wszystko co iest ná nich.

Tedy skákáć będą wszytkie drzewá leśne przed Pánem / że przyszedł: boć przyszedł sądźić źiemie.

Będźie sądźił świát w spráwiedliwośći: á narody według prawdy swoiey.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Wesel się Mária Pánno / wszytkie heretyctwá sámáś wytráćiłá po wszytkim świećie.

Antiphoná. Day mi Pánno.

Psalm 96.

PAn kroluie / niech się ráduie źiemiá: niech się weselą wyspy mnogie.

Obłok y mgłá około niego: spráwiedliwość y sąd iest gruntem stolice iego.

Ogień przed nim wprzedźiey zápali w około nieprzyiaćioły iego.

Oświećiły błyskáwice ie° okrąg źiemie: vyrzáłá to / y zádrzáłá źiemiá.

Gory się iáko wosk rozpłynęły przed obliczem Páńskim: przed obliczem Páná wszytká źiemiá.

Oznaymiły niebiosá spráwiedliwość iego: y oglądáli wszytcy ludźie chwałę iego.

Niech będą záwstydzeni wszyscy ktorzy służą báłwanom: y ktorzy się chlubią w márnych bożkách swoich.

Kłániayćie się mu wszyscy ányoło-

wie iego: vsłyszáło / y vweseliło sie
miásto Syońskie.
Y rozrádowáły sie corki Judskie:
dla sądow twoich Pánie.
A bowiem tyś Pan nawyższy náde
wszytką ziemią: bárzoś wywyższo-
ny náde wszytkie bogi.
W y ktorzy miłuiecie Páná / miey-
ćież złość w nienawiści: bo strzeże
Pan dusz świetych swoich: y wyr-
wie ie z ręki grzesznika.
Swiátłość weszłá spráwiedliwe-
mu: á wesele ludziom szczere° sercá.
Weselćież sie spráwiedliwi w Pá-
nu: á wysławiayćie pámiątkę świą-
tobliwości iego.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Du-
chowi świętemu.
Jáko byłá ná początku / y teraz / y
záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Day mi Pánno święta cie-
bie chwalić: day mi moc przećiw nie-
przyiaćiołom twoim.
Antiphoná. Po porodzeniu Pánno.

Psalm 97.

SPiewayćie Pánu pieśń nową:
boć poczynił dziwy.
Zbáwiłá go práwicá iego: y rá-
mię święte iego.
Obiáwił Pan zbáwienie swoie:
przed oczymá Pogánow oznaymił
spráwiedliwość swoię.
Wspomniał ná miłosierdzie swo-
ie: y ná prawdę swą (obiecáną)
domowi Jzráelowemu.
Oglądáły wszytkie kráie ziemie zbá-
wienie Bogá nászego.
Wykrzykayćie Pánu wszytká zie-
mio: śpiewayćie / á weselćie sie / y
grayćie.
Grayćie Pánu ná cytrze / ná cytrze
y z głosem Psálmu: ná puzanách /
y ná kornetách głośnych.
Wykrzykayćie przed oblicznością
Królá Páná: niech sie od rádości
wzruszy morze / y wszytko co iest w

nim; okrąg źiemie/ y mieszkáiący ná nim.

Rzeki niech kláſkáią rękomá/ á gory ſpołem niech ſię weſelą przed oblicznośćią Páńſką: bo przyßedł ſądźić źiemię.

Będźie ſądźił świát w ſpráwiedliwośći: á narody w práwośći.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwßę: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Po porodzeniu Pánno zoſtáłáś nienáruszona: Bogá rodźico przyczyń ſię zá námi.

℣. Rozlałá ſię wdźięczność po wárgách twoich.

℟. Przeto ćię vbłogoſłáwił Bog ná wieki. Oycze náß. pocichu áż do ℣. Y nie wwodź nas w pokußenie. ℟. Ale nas zbaw ode złego.

Abſolutia.

ZA przyczynámi y záſługámi błogoſłáwioney Máriey záwßę pánny/ y wßytkich świętych ie-

go/ niech nas Pan doprowádźi do kroleſtwá niebieſkiego. ℟. Amen.

℣. Racż Pánie błogoſłáwić.

Błogoſłáwienie. Máriá z Synem ſwoim/ rácz błogoſłáwić nam ſługom twoim. ℟. Amen.

Lekcia pierwſza. *Syr:24.*

WE wßytkim ßukáłám odpoczynienia: á w dźiedźictwie Páńſkim mieszkáć będę. Tedy przykazał mi/ y rzekł ſtworzyćiel wßech rzeczy: á ktory mię ſtworzył/ odpoczął w przybytku moim: y rzekł mi: Mieszkay w Jákobie: á w Jſráelu otrzymay dźiedźictwo: á w wybránych moich roſpuść korzenie. A ty Pánie zmiłuy ſię nád námi. ℟. Bogu dźięki.

℟. Swięte á niezmázáne pánieńſtwo/ ktoremi ćię chwałámi mam wyſłáwiáć/ niewiem: Bo ktorego niebioſá ogárnąć nie mogły/ tyś w ſwoim łonie nośić záſłużyło. ℣. Błogoſłáwionáś ty miedzy niewiáſtámi/ y błogoſłáwion owoc żywotá twego. Bo ktorego niebioſá ogár-

nąć nie mogły / tyś w ſwoim łonie nośić záſłużyło. ℣. Ráz Pánie błogoſłáwić.
Błogoſłáwienie. Pánná nád Pánnámi/ niech ſię do Páná przyczyni zá námi. ℟. Amen.

Lekcya wtora.

Y Tákem ieſt w Syonie vtwierdzoná: á w mieśćie świętym tákem odpoczęłá: á w Jeruſálem możność moiá. Y roſkorzenitám ſię w zacnym narodźie: y w dźiale Bogá mego dźiedźictwo iego: á w zupełnośći świętych zádźierżenie moie. A ty Pánie zmiłuy ſię nád námi. ℟. Bogu dźięki.

℟. Błogoſłáwionáś ieſt Pánno Máriá/ ktoraś nośiłá Páná ſtworzyćielá świátá. Porodźiłáś tego ktory ćię ſtworzył / y zoſtáłáś Pánną ná wieki. ℣. Zdrowáś Máriá łáſki pełná/ Pan z tobą. Porodźiłáś tego ktory ćię ſtworzył / y zoſtáłáś Pánną ná wieki. Kiedy mowią: Te Deum laudamus. tedy ná końcu tey Reſponſoryey przydawáią. ℣. Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu. Porodźiłáś tego ktory ćię ſtworzył/ y zoſtá-

łáś Pánną ná wieki. ℣. Ráz Pánie błogoſłáwić. Błogoſłáwienie. Przez Máryey Pánny przyczynienie; niech nam P. Bog da pokoy y zbáwienie. ℟. Amen.

Lekcya trzecia.

IEſtem podwyżſzoná iáko drzewo Cedrowe ná Libanie: á iáko Cyprys ná gorze Syońſkiey. Wywyżſzyłám ſię iáko pálmá w Kádeśie: y iáko ſczepy rożáne w Jerychu. Jáko piękna oliwá ná polu: á iáko iáwor wywyżſzyłám ſię nád wodámi. Ná vlicách iáko Cynámon/ y Bálſam woniáiący/ wydáłám wonność. Jáko Mirrhá wyborna/ wydáłám ſłodkość wonnośći. A ty Pánie zmiłuy ſię nád námi. ℟. Bogu dźięki.

Reſponſoria niżey położona opuſzczáią kiedy mowią: Te Deum laudamus.

℟. Szczęśliwaś ieſt święta Pánno Máriá / y wſzelákiey chwały nagodnieyſza: Bo z ćiebie weſzło słońce ſpráwiedliwośći/ Bog náſz Jeſus Chriſtus. ℣. Modl ſię zá ludem / proś zá duchowieńſtwem/

przyczyn ſię zá nabożną płćią biało-
głowſką: niech poczują wßyſcy twoie
wſpomożenie/ ktorzykolwiek obchodzą
pámiątkę twą świętą. Bo z ćiebie we-
ßło ſłońce ſpráwiedliwośći/ Bog náß Je-
ſus Chriſtus. ℣. Chwałá Oycu y Sy-
nowi/ y Duchowi świętemu. Jáko byłá
ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki
wiekow. ℟. Amen. ℣. Bo z ćiebie we-
ßło ſłońce ſpráwiedliwośći Bog náß Je-
ſus Chriſtus.

Tę Hymnę Te Deum laudamus, mawiá-
ią kiedy chcą od Národzenia Páńſkiego
áż do ſtárego Zapuſtu/ y od Niedźiele
Wielkonocney áż do Adwentu. A kiedy
ią mowią/ tedy opußczáią trzećią Re-
ſponſorią/ á przy wtorey Reſponſoriey
mowią: Chwałá Oycu: iákom iuż rzekł
wyżßey. Ale w Adwent/ y od ſtárego
Zapuſtu áż do Wielkieynocy/ nie mawiá-
ią Te Deum laudamus, iedno w święto
Pánny Máriey.

Hymná S. Ambrożego y Auguſtyná.

CJebie Boże chwalimy: ćiebie
Pánem wyznawamy.
Tobie Oycu wiecznemu/ wßytká

ziemiá

ziemiá cześć oddawa.
Tobie wßyſcy ányołowie/ tobie nie-
bioſá y wßytkie mocárſtwá.
Tobie Cherubinowie y Seráphi-
nowie nieprzeſtáiącym głoſem śpie-
wáią:
Swięty/ Swięty/ Swięty Pan
Bog záſtępow.
Pełne ſą niebioſá y źiemiá máieſtá-
tu chwały twoiey.
Ciebie przesławny chor Apoſtolſki;
Ciebie chwálebny poczet Prorocki;
Ciebie świetne woyſko Męczenni-
kow wyznawa.
Oycá niezmiernego máieſtatu.
Chwálebnego też y prawdźiwego
á iedynego Syná twego.
RDuchá świętego poćießyćielá.
Tyś ieſt Krol chwały/ o Pánie
Chriſte. (ſty.
Tyś ieſt Syn Bogá Oycá wiekui-
Ty máiąc przyiąć człowieczeńſtwo
náße/ dla wybáwienia náßego/ nie

C v brzydźi-

brzydźiłeś się w Pánieńskim żywo-
ćie mieszkániem.
Ty skruszywszy żądło śmierći / o-
tworzyłeś wierzącym krolestwo nie-
bieskie.
Ty ná práwicy Bożey śiedźisz / w
chwale Oycá twego.
Skąd wierzymy że nas przyidźiesz
sądźić.
Przetoż ćie prośimy / rácz wspomoc
sługi twoie / drogą krwią twoią
odkupione.
A rácz nas z twemi świetymi chwa-
ły wieczney obdárzeniem opátrzyć.
Zbawże lud twoy / Pánie / y błogo-
sław dźiedźictwu swoiemu.
A rządź ie / y podwyższay ie áż ná
wieki. (ćiebie.
Ná káżdy dźień błogosłáwimy
A chwalimy imię twoie ná czás
wieczny / y ná wieki wiekow.
Ráczże tego dniá / Pánie / grzechu
nas káżdego vchowáć.

Zmiłuy sie nád námi / Pánie / zmi-
łuy sie nád námi.
Niechay będźie miłośierdźie twoie /
Pánie / nád námi; gdyż w tobie ná-
dźieię pokłádamy.
W tobiem / Pánie / nádźieię poło-
żył: niechże nie będę pohańbion
ná wieki.

LAVDES,

to iest Chwały.

BOże pośpieß śie ku rátunku memu.

Pánie pokwáp śie ku wspomożeniu memu.

Chwałá Oycu/ y Synowi. etc.

Antiphoná. Wźięta iest.

Psalm 92.

PAn otrzymał krolestwo / obłokł śie w chwałe: obłokł śie Pan mocą/ y przepásał śie.

A bowiem vmocni okrąg świátá: że śie nie poruszy.

Zgotowána iest stolicá twoiá od onego czásu: ty iesteś od wieku.

Podniosły rzeki/ Pánie: podniosły rzeki głos swoy.

Podniosły rzeki nawáłnośći swoie: od szumu wod wielkich.

Dziwneć są nawáłnośći morskie: ále dziwnieyszy Pan ná wysokośćiách.

Twoie świádectwá okazáły śie bárzo wiáry godne: domowi twemu

Pánie przystoi świątobliwość ná długie czásy.

Chwałá Oycu / y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Wźiętá iest Máriá do niebá: weselą śie Anyołowie/ chwaląc błogosłáwią Páná.

Antiphoná. Máriá pánná.

Psalm 99.

WYkrzykayćie Bogu wszytká źiemio: służćie Pánu z weselē.

Wchodźćie przed oblicznosć iego/ z rádośćią.

Wiedźćie iż Pan sam iest Bog: on nas vczynił/ á niemy sámi śiebie.

Ludu iego y owce pástwiská iego: wchodźćie przez brany iego z wysłáwiániem/ do śieni iego z pieśniámi/ á wysławiayćie go.

Chwalćie imie iego/ boć słodki iest Pan: ná wieki trwa miłośierdźie

iego/ á od rodzáiu do rodzáiu prawdá iego.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz / y záwſze : y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Márya pánná wzietá ieſt do niebieſkiego pokoiu/ w ktorym Krol nád krolmi ná gwiazdziſtey ſtolicy śiedzi.

Antiphoná. Zá wonnośćia.

Pſalm 62.

BOże/Boże moy: do ćiebie wſtáie ná świtániu.

Prágnełá ćie duſzá moiá: o iáko rozmáićie żada ćie ćiáło moie!

W tey źiemi puſtey / niedrożney/ y bezwodney / iáko w świątnicy ſtáwiłem ſie przed toba: ábych widźiał moc twoie/y chwałe twoie.

A bowiem lepſze ieſt miłośierdźie twoie niżli żywoty : wárgi moie beda ćiebie chwalić.

Ták ćie błogoſłáwić bede zá żywotá mego:

tá mego : á w imie twoie bede podnośił rece moie.

Jáko ſádłem y tłuſtośćia niech bedźie nápełnioná duſzá moiá:á wárgámi weſołymi beda ćie wychwaláć vſtá moie.

Jeſlim ná ćie pámietał ná łożu moim : (tym wiecey) ná iutrzennych czuynośćiách bede rozmyślał o tobie : boś był pomocnikiem moim.

Jw záſtonie ſkrzydeł twoich rozráduie ſie:przylnełá duſzá moiá do ćiebie : rátowáłá mie práwicá twoiá.

A oni prozno ſzukáli duſze moiey: wnida w niſkośći źiemie / beda zámordowáni mieczem/ liſzkam beda ſtráwa.

Ale krol bedźie ſie weſelił w Bogu : y chlubić ſie beda w nim wſzyścy ktorzy nań przyśiegáia : bo zátkáne ſa vſtá mowiacych nieprawośći.

Pſalm

Psalm 66.

NIech śie nád námi Bog zmi-
łuie/ y błogosłáwi nam: niech
rozświeći oblicze swe nád námi/ á
zlituie śie nád námi.
Zebysmy poználi ná źiemi drogę
twoie: miedzy wszemi narody zbá-
wienie twoie.
Niech ćie wyznawáią ludźie/ o
Boże: niech ćie wyznawáią wszy-
scy ludźie.
Niech śię ráduią y weselą narodo-
wie: iż sądźisz ludźie spráwiedliwie/
á narody ná źiemi spráwuiesz.
Niechże ćie wyznawáią ludźie/ o
Boże/ niech ćie wyznawáią wszy-
scy ludźie: źiemiá dáłá swoy owoc.
Niech nam błogosłáwi Bog/
Bog nász/ niech nam błogosłáwi
Bog: á niech śię go boią wszystkie
kráie źiemie.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Du-
chowi świętemu.

Iáko

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y
záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Zá wonnośćią oleykow two-
ich pobieżemy: pánny młode vmiłowá-
ły ćie bárzo.
Antiphoná. Błogosłáwionáś ty corko.

Pieśń trzech młodźieńcow.

Dániel 3.

BŁogosłáwćie wszytkie spráwy
Páńskie Páná: chwalćie y wy-
wyższaycie go ná wieki.
Błogosłáwćie ányołowie Páńscy
Páná: błogosłáwćie niebiosá Páná
Błogosłáwćie wody wszytkie kto-
re są ná niebie/ Páná: błogosłáwćie
wszytkie mocy Páńskie Páná.
Błogosłáwćie słońce y mieśiącu
Páná: błogosłáwćie gwiazdy nie-
bieskie Páná.
Błogosłáwćie dżdżu y roso Páná:
błogosłáwćie wszytkie wiátry Bo-
że Páná.
Błogosłáwćie ogniu y ćiepłá Pá-
ná: błogosłáwćie źimo y láto Páná.

 Błogo-

Błogosławćie rosy y szrony Páná: błogosławćie mrozy y zimná Páná.
Błogosławćie lody y śniegi Páná: błogosławćie dni y nocy Páná.
Błogosławćie świátłośći y ćiemnośći Páná: błogosławćie błyskáwice y burze Páná.
Błogosław ziemio Páná: chwal y wywyższay go ná wieki.
Błogosławćie gory y págorki Páná: błogosławćie wszytkie vrodzáie ná ziemi Páná.
Błogosławćie zrzodłá Páná: błogosławćie morzá y rzeki Páná.
Błogosławćie wielorybowie/y wszytkie rzeczy rucháiące śie w wodách Páná: błogosławćie wszyscy ptacy powietrzni Páná.
Błogosławćie wszytkie zwierzetá y bydletá Páná: błogosławćie synowie ludzcy Páná.
Błogosław Jsráelu Páná: chwal go y wywyższay ná wieki.

Błogosławćie kápłani Páńscy Páná: błogosławćie słudzy Páńscy Páná.
Błogosławćie duchowie y dusze spráwiedliwych Páná: błogosławćie świeći á pokornego sercá Páná.
Błogosławćie Ananiaszu/Azáryaszu/Misáelu/ Páná: chwalćie go y wywyższayćie ná wieki.
Błogosławmy Oycá/y Syná/z Duchem świetym: chwalmy y wywyższaymy go ná wieki.
Błogosłáwionyś iest Pánie ná rozpostrzeniu niebieskim: y chwálebny/y sławny/ y wywyższony ná wieki.

Tu nie mawiáia Chwałá Oy. áni Am.

Antiphoná. Błogosłáwionáś ty corko od Páná: bośmy przez ćie ostáli śie vczestnikámi owocu żywotnego.

Antiphoná. Pięknaś iest.

Psalm 148.

Chwalćie Páná wy ktorzyśćie ná niebieśiech: chwalćie go

wy ktorzyscie ná wysokości.
Chwalcie go wßytcy ányołowie iego: chwalcie go wßytkie woyská ie°.
Chwalcie go słońce y mieśiącu: chwalcie go wßytkie gwiazdy y świátłości.
Chwalcie go niebiosá nád niebiosy; y wody ktore są ná niebie/ niech imie Páńskie chwalą.
Abowiem on rzekł y vczynione są: on roskazał y stworzone są.
Postánowił ie ná wieki wieczne: vstáwę dał ktora nie przeminie.
Chwalcie Páná wy ktorzyście ná ziemi: smokowie y wßytkie przepáśći.
Ogniu/ grádźie/ śniegu/ ledźie y wietrze gwałtowny: ktore czynićie roskazánie iego.
Gory y wßytkie págorki: drzewá owoc dáiące/y wßytkie Cedry.
Zwierzętá/y wßytko bydło: rzeczy płazáiące/y ptástwo skrzydláste.

Krolowie ziemscy/y wßytcy národowie: Książętá/y wßyscy sędziowie ziemscy.
Młodźiency y pánienki/ stárzy y młodźi niech imię Páńskie chwalą: bo wywyżßyło się imię iego sáme°.
Chwałá iego ná niebie y ná ziemi: ko wywyżßył rog ludu swego.
Chwałá Boża należy wßytkim świętym iego: synom Isráelskim/ ludowi bliskiemu iego.

Psalm 149.

Spiewayćie Pánu pieśń nową: chwałá iego (niech będźie) w zgromádzeniu świętych.
Niech się weseli Isráel w stworzyćielu swoim: á synowie Syońscy niech się ráduią w krolu swoim.
Niechay imię iego chwalą w śpiewániu społecznym: ná bębnie/y ná hárfie niechay mu gráią.
Bo się kocha Pan w ludu swoim:

á podwyżßy ciche ku zbáwieniu.

Rozweſelą ſię święci w chwale: rozráduią ſię w łożnicách ſwoich.

Wyſławiánia Bogá będą w gárdlech ich: á miecze z obu ſtron oſtre w rękách ich.

Aby czynili pomſtę nád pogány: á ſkáránie miedzy narody.

Aby powiązáli krole ich pętámi; á ßláchtę ich táńcuchy żeláznymi.

Aby vczynili o nich práwo nápiſáne: Tác ieſt chwałą wßytkim świętym iego.

Pſalm 150.

Chwalćie Páná w świętych iego: chwalćie go ná ßerokim niebie mocy iego.

Chwalćie go w możnośćiách iego: chwalćie go według mnoſtwá wielkośći iego.

Chwalćie go głoſem trąby: chwalćie go ná hárfie y ná cytrze.

Chwalćie go ná bebnie y ná pi-

ßczałce: chwalćie go ná ſtrunách y ná orgániech.

Chwalćie go ná cymbalech głośnych: chwalćie go ná cymbalech krzykliwych: wßelki duch niechay Páná chwali.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Pięknaś ieſt y wdzięczna / corko Jerozolimſka: ſtráßliwa iáko woyſko vßykowáne.

Capitulum.

WJdźiáty ią corki Syońſkie / y zá naßczęśliwßą wyſławiáty / y krolowe ią chwality. ℞. Bogu dźięki.

Hymná.

O Goſpodze vwielbiona /
Nád niebioſá wywyżßona:
Tworceś ſwego porodźiłá /
Mlekiemeś go ſwym kármiłá.

Co Jewá śmetna straciła/
Tyś przez Syna náprawiłá:
Oknem sstáłáś śie do niebá/
Smećić śie iuż nam nie trzebá.
Drzwiámis krolá wysokiego/
A fortka niebá świetnego:
Wßyscy iey ludźie śpiewayćie/
Bo przez nie zbáwienie maćie.
Chwałá badź Pánu náßemu/
Z dźiewice národzonemu:
A Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

℣. Błogosłáwionáś ty miedzy niewiástámi. ℟. A błogosłáwion owoc żywotá twego.

Antiph. Błogosłáwiona Bogá rodźico.

Czásu Wielkonocnego opuśćiwßy tę Antiphonę/ mowią Antiphonę/ Krolowa niebieska. iáko niżey/ 46.

Pieśń Zácháryaßowá.

BLogosłáwiony Pan Bog Izráelski: iż nas náwiedźił y vczynił odkupienie ludu swoiego.
A podniosł nam rog zbáwienia/ w domu Dawidá służebniká swego.
Jáko opowiádał przez vstá świetych / ktorzy od wieku byli/ prorokow swoich.
Wybáwienie od nieprzyiaćioł náßych: y z reki wßytkich ktorzy nas nienawidza.
Aby vżył miłośierdźia z oycy náßymi: y wspámietał ná przymierze swe świete.
Ná przyśiege ktora przyśiagł Abráhámowi oycu náßemu / że nam to dáć miał;
Jżbyśmy/ wybáwieni bedac z reki nieprzyiaćioł náßych / bez boiáźni mu służyli.
W światobliwośći y w spráwiedliwośći przed nim/ po wßytki dni żywotá náßego.
A ty dźieciatko Prorokiem Nawyżßego bedźieß názwáne: bo poydźieß wprzod przed oblicznośćia Páńska / ábyś gotował drogi iego.

Aby zbáwienia lu-
dowi iego / ná odpußczenie grze-
chow ich.

Dla wnetrznośći miłośierdźia Bo-
gá náßego / przez ktore náwiedźił
nas wschod z wysokośći.

Aby záświećił śiedzacym w ćiem-
nośći y w ćieniu śmierći: ku wypro-
stowániu nog náßych ná droge
pokoiu.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Du-
chowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku / y teraz /
y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Błogosłáwiona Bogá ro-
dźico Máriá / Pánno wiekuista / kośćiele
Páński / przybytku Duchá świetego / sá-
má bez przykłádu spodobáłáś sie Pánu
náßemu Jezu Christusowi: Modl sie zá
ludźie / proś zá duchowieństwem / przy-
czyń sie zá nabożna płćia białogłowska.

Czásu Wielkonocnego Antiphoná.

Krolowa niebieska wesel sie / Alleluia.
Bo ktoregoś nośić zásłużyłá / Alleluia.
Ten wstał z martwych / iáko był powie-

dział / Alleluia. Modlże sie zá námi do
Bogá / Alleluia. Kyrie eleison. Chri-
ste eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wy-
słuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie
moie niech do ćiebie przyidźie.

Modlmy sie.

Boże / ktoryś chćiał áby słowo
twoie z żywotá błogosłáwio-
ney Máriey Pánny / przez ányelskie
zwiástowánie ćiáło przyieło: rácz
to dáć pokornie ćiebie prosacym
sługam twoim: áby my / ktorzy ia
prawdźiwie Bogá rodźica być wie-
rzymy / bylismy iey przyczynámi v
ćiebie wspomożeni. Przez tegoż
Páná náßego Jezu Christá Syná
twoiego: Ktory z toba żywie y kro-
luie w iednośći Duchá świetego
Bog przez wßystkie wieki wiekow.
℟. Amen.

Do Swietych.

Antipho. Swieći Boży wßyscy / rácżćie
sie przyczynić o náße y o wßytkich ludźi
zbáwienie. ℣. Weselćie sie w Pánu / á rá-
duyćie sie spráwiedliwi. ℟. A wesoło

śpiewaycie wßyścy ktorzyście sercá práwego.

Modlmy sie.

RAcz Pánie być obrończa ludu twoiego: á vfáiacе w przyczynie świetych Apostołow Piotrá y Páwłá / y innych Apostołow twoich / rácz pod vstáwiczna obrona záchowáć.

WSzyścy święći twoi (prośimy cie Pánie) ná káżdym mieyscu niech nas porátuia: ábyśmy ich przyczynámi byli wspomożeni / gdy ich zásługi wspominamy. Rácz pokoiu twego czásom náßym vżyczyć: Rácz od kośćiołá twego wßelákie złośći y nieprawośći oddalić: Rácz drogi / postepki / y myśli náße / y wßytkich sług twoich w łásce y w błogosłáwieństwie twoim sprawowáć. Rácz dobrodźieiom náßym wiekuista zapłátа być: á wßytkie wierne zmárłe wiecznego odpoczynienia domieśćić. Przez Páná náßego

Jezusá Christusá Syná twego: Ktory z toba żywie y kroluie w iedności Duchá świetego Bog / przez wßystkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie.
℟. A wołánie moie niech do ćiebie przydźie. ℣. Podźiekuymyż Pánu. ℟. Bogu dźieki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáia. ℟. Amen.

Jeśli tu chceß skończyć Officium, tedy mow to co niżey położono. Ale ieśli ieszcze inna godzine chceß odpráwić / tedy ná końcu ostátniey godziny. Oycze náß. wßytek po ćichu.

℣. Pánie rácz nam dáć swoy pokoy.
℟. Y żywot wieczny. Amen.

Potym mowia iedne z Antiphon niżey nápisánych / kleknawßy ná koláná (wyiawßy czásu Wielkonocnego) y tákże też ná końcu Komplety.

Od Gromnic áż do Komplety wielkiey Soboty Antiphoná.

BAdź pozdrowioná krolowa niebieska
Badź pozdrowioná páni ányelska /
Witay świete pokolenie /
Z ktorego wyßlo świátu zbáwienie.

Weſel ſie chwała wſławiona/
Ślicznośćią nád wßytkie ozdobiona/
Żiy o dziewico prześliczna/
A zá námi w przyczynie rácz być vſtá-
wiczna.

℣. Day mi ábych ćie chwalił Pánno naświetßa.

℟. Day mi moc náprzećiw nieprzyiaćiołom twoim.

Modlmy ſie.

RAcz dáć miłośierny Boże ſłábośći náßey pośilenie: áby my/ ktorzy świetey Bogá rodźice pámiątkę czynimy/ zá pomocą iey dostoyney przyczyny/ z náßych złośći powſtáćieſmy mogli. Przez tegoż Chriſtuſá Páná náßego. ℟. Amen.

℣. Bożkie wſpomożenie niech záwße mießka z námi. ℟. Amen.

Od Komplety wielkiey Soboty/ áż do Komplety Soboty po Swiatkách.

Antiphoná. Krolowa niebieſka weſel ſie/ Alleluia. Bo ktoregoś nośić záſłużyłá/ Alleluia. Ten wſtał z martwych/ iáko był powiedźiał/ Alleluia. Modlże ſie zá námi do Bogá/ Alleluia.

℣. Weſel ſie y ráduy ſie Pánno Maria/ Alleluia. ℟. Abowiem Pan prawdźiwie zmartwychwſtał/ Alleluia.

Modlmy ſie.

O Pánie Boże/ ktoryś przez zmartwychwſtánie Syná twego/ Páná náßego Jezuſá Chriſtuſá/ lud twoy vweſelić raczył: ſpraw to/ prośimy ćie/ ábychmy przez rodźićielkę iego Pánnę Márią/ doſtąpili weſela żywotá wiecznego. Przez tegoż Chriſtuſá Páná náßego. ℟. Amen.

Od Komplety Soboty po Swiatkách áż do Adwentu. Antiphoná.

BAdź pozdrowioná krolowa/ mátko miłośierdźia/ żywoćie/ słodkośći/ y nádźieio náßá bądź pozdrowioná. Do ćiebie wołamy wygnáni ſynowie Ewy. Do ćiebie wzdychamy/ wzdycháiący y płáczący ná tym pádole płáczu. A przetoż ty orędowniczko náßá/ one miłośierne oczy twoie obroć ná nas. A Jezuſá ktory ieſt błogoſłáwionym owocem żywotá twego/ po tym wygnániu/ rácz nam

vkázáć. O łáskáwa/ o litośćiwa/ o nasłodsza Pánno Máriá.

℣. Modl śie zá námi święta Bogá rodźico. ℟. Abyśmy śie sstáli godnemi obietnic Christusowych.

Modlmy śie.

WSzechmogacy wieczny Boże/ ktoryś raczył Synowi twemu ćiáło y duszę wielebney Pánny y mátki Máriey przez spráwę Duchá ś. miásto godnego do mieszkánia páłacu przygotowáć: day ábyśmy/ ktorzy śię z iey pámiątki wznawiánia weselimy/ zá iey dostoyna przyczyną byliśmy od przyszłych niebespieczeństw/ y od wiekuistey śmierći wyzwoleni. Przez tegoż Christusá Páná nászego.
℟. Amen.

NA PRI-

NA PRIME.

Zdrowáś Mária.

BOże pośpiesz śie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp śię ku rátunku memu.
Chwała Oycu. Alleluia.

Hymná.

Wspomni o spráwco zbáwienia
Żeś dla ludzkiego plemienia/

E v   Z czystey

Z czystey Pánny národzony/
Ciáłem náßym obleczony.
Mária mátko miłośći/
Mátko wßelákiey litośći/
Broń nas od skonánia złego/
A od czártá przekletego.
Chwałá bądź Pánu náßemu/
Z dziewice národzonemu/
A Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.
Antiphona. Wzietá iest.

Psalm 53.

Boże/ w imie twoie zbaw mie: á w mocy twoiey sadź mie.
Boże wysłuchay modlitwe moie: przyimi w vßy słowá vst moich.
Abowiem obcy powstáli przećiwko mnie: á mocarze ßukáli duße moiey: á nie kłádli Bogá przed oczymá swymi.
Bo oto Bog mie podpomaga: á Pan iest obrońca duße moiey.
Obroć złe ná nieprzyiaćiele moie: á

zátráć

zátráć ie według prawdy twoiey.
A ia dobrowolnie bede ofiárował tobie: á bede chwalił imie twoie Pánie: ábowiem dobre iest.
Bo ze wßytkiego frásunku wyrwáłeś mie: á oko moie ogladáło pomste nád nieprzyiaćioły memi.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.
Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 84.

Vbłogosłáwiłeś Pánie ziemie twoie: przywroćiłeś z więzienia potomstwo Iákobowe.
Odpuśćiłeś nieprawość ludu twego: pokryłeś wßytkie grzechy iego.
Vśmierzyłeś twoy wßytek gniew: odwroćiłeś sie od gniewu zápálczywośći twoiey.
Náwroćże nas Boże zbáwićielu náß: á oddal gniew twoy od nas.
Izali ná wieki będźieß sie ná nas

gniewał?

gniewał: ábo rośćiągnieß gniew twoy od rodzáiu do rodzáiu.

Boże ty náwroćiwßy śie ożywiß nas: á lud twoy rozweseli śie w tobie.

Okaż nam Pánie miłośierdźie twoie: á day nam zbáwienie twoie.

Niech vsłyße co we mnie będźie Pan mowił: bo będźie mowił pokoy nád ludem swoim.

A nád świętymi swymi / y nád tymi ktorzy śie do sercá nawracáią.

Záiste blizko iest zbáwienie iego tym ktorzy śie go boią: áby mießkáłá chwałá w źiemi náßey.

Miłośierdźie y prawdá potkáły śie z sobą: spráwiedliwość y pokoy pocáłowáły śie.

Prawdá wyrosłá z źiemie: á spráwiedliwość z niebá poyrzáłá.

A bowiem Pan pokaże ßczodrobliwość: á źiemia náßá wyda swoy owoc.

Spráwiedliwość przed nim chodźić będźie: á położy ná drodze kroki swoie.

dźić będźie: á położy ná drodze kroki swoie.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 116.

Chwalćie Páná wßyscy pogáni: chwalćie go wßyscy narodowie.

Bo śie vmocniło nád námi miłośierdźie iego: á prawdá Páńska trwa ná wieki.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Wźiętá iest Mária do niebá: wesela śie ányołowie / chwaląc błogosławią Páná.

Capitulum. Pieśn 6.

Ktoraż to iest / ktora idźie iáko zorzá powstáiąca: piękna iáko kśię-

ko księżyc/ wybrána iáko słonce/ straszna iáko woysko vszykowáne. ℟. Bogu dzięki. ℣. Day mi ábych ćię chwalił Pánno naświętsza. ℟. Day mi moc przećiw nieprzyiaćiołom twoim. K yrie eleison. C hriste eleison. K yrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidzie.

M odlmy sie.

B Oże ktorys páłac pánieński błogosłáwioney dziewice Máriey ku mieszkániu obráć sobie raczył: day prosimy/ áby nam obroną swą záśćzyconym/ z weselim pámiątke swą często obchodzić dawáłá. Ktory żywiesz y krolujesz z Bogiem Oycem v iedności Duchá świętego Bog/ przez wszytkie wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidzie.
℣. Podziękuymyż Pánu. ℟. Bogu dzięki. ℣. A dusze wiernych przez miłośierdzie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA TERCIE.

Zdrowáś Máriá.

B Oże pośpiesz sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.
C hwała Oycu. Alleluia.

Hymná.

P Amiętay zbáwienia sprawco/
Zywotá wiecznego dawco/

Ześ z pánny wźiął náße ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
Mária mátko miłośći/
Mátko wßelákiey litośći/
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
Chwałá bądź Pánu náßemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.
Antiphoná. Mária pánná.

Psalm 119.

WOłałem do Páná / gdym był vtrapiony: y wysłuchał mię.
Pánie wyzwol duße moię od vst nieprawych : y od ięzyká zdrádliwego.
Coż maß zá pożytek/ ábo coć przybędźie z ięzyká zdrádliwego?
Strzały mocarzowe ostre / z węglem pustoßącym.
A chći mnie / że się wywołánie moie przedłużyło: mießkałem z obywá-

telmi Cedárskimi; długo tám przebywáłá dußá moiá.
Z tymi ktorzy nienawidzą pokoiu/ pokoiem záchował : á gdym mowił z nimi / prześládowáli mię bez przyczyny.
Chwałá Oycu / y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Iáko byłá ná początku/ y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 120.

POdnośiłem oczy moie ná gory: skądby mi przyßłá pomoc.
Pomoc moiá od Páná/ ktory stworzył niebo y źiemię.
Nie da się záchwiać nogom twoim : áni się zdrzemie ten ktory ćię strzeże.
Oto się nie zdrzemie / áni záśnie/ ten ktory strzeże Izráelá.
Pan ćię strzeże/ Pan iest obroną twoią po práwey ręce twoiey.
Nie vpali ćię słońce we dnie : áni

kśiężyc (vźiebi ćie) w nocy.

Pan ćie strzeże ode wßego złego/ Pan niech strzeże duße twoiey.

Pan niech strzeże weßcia y wyßcia twego: od tad áż y ná wieki.

Chwałá Oycu/ y Synowi/y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 121.

Weseliłem sie z tego co mi powiedźiano: poydźiemy do domu Páńskiego.

Stawáły nogi náße w śieniách twoich o Jeruzálem.

Jeruzálem ktore sie buduie iáko (práwe) miásto: ktorego vczestnictwo iest społeczne.

Bo tám wstepowáły pokolenia/ pokolenia Páńskie: do kośćiołá Jzráelskiego/ ku chwaleniu imieniá Páńskiego.

Bo tám postáwione są stolice sądowe:

dowe: stolice w domu Dawidowym.

Prośćie o to co iest ku pokoiowi miástá Jeruzálem: á niech dostátek wßego máią ći ktorzy ćie miłuią.

Niechay będźie pokoy w mocy twoiey: á dostátek w báßtách twoich.

Dla bráćiey moiey y dla bliźnich moich/ modliłem sie o twoy pokoy.

Dla domu Páná Bogá náßego: ßukałem dobrá twego.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Capitulum.

Y Tákem iest w Syonie vtwirdzoná: á w mieśćie świętym tákem odpoczęłá: á w Jeruzálem możność moiá. ℟. Bogu dźięki.

℣. Rozlałá sie wdźięczność po wárgách twoich. ℟. Przeto ćie vbłogosłáwił Bog ná wieki. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie.

 ℟. A

℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

Modlmy śie.

BOże ktoryś przez płodność Pánieńską błogosłáwioney Máriey ludzkiemu rodzáiowi zapłáty zbáwienia wiecznego spráwić raczył: day prośimy: ábyśmy poczuli że śię tá przyczynia zá námi / przez ktorąśmy dawcę żywotá przyiąć zásłużyli / Páná nászego Jezusá Christusá Syná twego. Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog przez wszytkie wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moie. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

℣. Podźiękuymyż Pánu.

℟. Bogu dźięki.

℣. A dusze wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią.

℟. Amen.

NA SEXTE.

Zdrowás Mária.

BOże pośpiesz śię ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp śię ku rátunku memu.

Chwałá Oycu / y Synowi. Allelu.

Hymná.

WSpomni o sprawco zbáwienia/
Żeś dla ludzkiego plemienia/

Z czystey Pánny narodzony/
Ciáłem náßym obleczony.
Mária mátko miłośći/
Mátko wßelákiey litośći/
Broń nas od skonánia złego/
A od czártá przekletego.
Chwałá bądź Pánu náßemu/
Z dziewice národzonemu/
A Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.
Antiphoná. Zá wonnośćia.

Psalm 122.

K V tobie podnośiłem oczy mo-ie: ktory mießkaß w niebiesiech.
O to iáko oczy sług pilnuia reku pánow swoich.
Iáko oczy służebnice pilnuia reku pániey swoiey: ták oczy náße pátrza ná Páná Bogá náßego/ áż sie zmiłuie nád námi.
Zmiłuy sie nád námi Pánie/ zmiłuy sie nád námi: bosmyć bárzo nápełnieni wzgárdy.

Bo iest bárzo násycona dußá náßá pośmiewiskiem bogátych/ y wzgárda pyßnych.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.
Iáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 123.

B A był Pan nie był z námi/ niechay teraz powie Izráel: by był Pan nie był z námi:
Gdy ná nas ludźie powstawáli: snadźby nas byli żywo pożárli.
Gdy sie zápalił gniew ich przećiwko nam/ snadźby nas byłá wodá zátopiłá.
Strumień bystry przeßłáby dußá náßá: snadźby byłá przeßłá dußá náßá wode nieprzebyta.
Błogosłáwiony Pan/ ktory nas nie dał w záchwycenie zebom ich.
Dußá náßá iáko wrobel wyrwána iest z śidłá ptáßnikom.

Sidło sie rozerwáło / á myśmy wybáwieni.

Wspomożenie náße w imieniu Páńskim : ktory stworzył niebo y źiemię.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße : y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 124.

KTorzy vfáią w Pánu / będą iáko gorá Syon : nie poruszy się ná wieki ten / ktory mieszka w Jeruzálem.

Gory około niego : á Pan około ludu swego / od tąd y áż ná wieki.

Bo nie zostáwi Pan laski grzeßnikow nád dźiedźictwem spráwiedliwych : áby spráwiedliwi nie ściągneli ręki swey ku niespráwiedliwości.

Czyń dobrze Pánie dobrym : y tym ktorzy są sercá práwego.

Ale te ktorzy vstępuią zá przewrotnośćiámi / powiedźie Pan z dźiáłáiącymi niepráwość : pokoy niech będźie nád Izráelem.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße : y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Zá wonnośćią oleykow twoich pobieżymy : pánny młode vmiłowáły ćię bárzo.

Capitulum.

Y Roskorzeniłám sie w zacnym narodźie : y w dźiale Bogá mego dźiedźictwo iego : á w zupełności świętych zádźierżenie moie. ℟. Bogu dźięki. ℣. Błogosłáwiona ás ty mie dzy niewiástámi. ℟. Y błogosłáwion owoc żywotá twego. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię.

℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

℟ Modlmy ſie.

RAcz dáć miłośierny Boże ſłá-boſći náſzey pośilenie: áby my ktorzy świętey Bogá rodźice pámiątkę czynimy / zá pomocą iey doſtoyney przyczyny / z náſzych złośći powſtáćieſmy mogli. Przez tegoż Páná náſzego Jezuſá Chriſtuſá Syná twego: Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá świętego Bog / przez wſzyſtkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię.

℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie. ℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duſze wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA NONE.

Zdrowáś Mária.

BOże pośpieſz ſie ku wſpomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp ſie ku rátunku memu.

Chwałá Oycu / y Synowi. Alleluia

Hymná.

PAmietay zbáwienia ſprawco /
Zywotá wiecznego dawco /

Ześ z Pánny wziął nászé ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
Mária mátko miłośći/
Mátko wszelákiey litośći/
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
Chwałá bądź Pánu nászemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.

Antiphoná. Pięknaś iest.

Psalm 125.

Gdy Pan náwroćił z niewolcy więźnie Syońskie/ ostáliśmy sie iáko poćieszeni.

Tedy sie nápełniły weselem vstá násze: á ięzyk nász rádośćią.

Tedy mowiono miedzy narody: wielmożne rzeczy vczynił Pan z nimi.

Wielmożne rzeczy Pan vczynił z námi: byliśmy weseli.

Náwroćże Pánie (drugie) więźnie ná-

źnie násze/ iáko strumienie w źiemi ná południe.

Ci ktorzy śieią ze łzámi/ będą żąć z rádośćią.

Idąc szli y płákáli/ rozśiewáiąc naśienia swoie.

Ale wracáiąc sie przyidą z weselem/ niosąc snopy swoie.

Chwałá Oycu y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 126.

Iesli Pan nie zbuduie domu/ prozno prácuią ći ktorzy gi buduią.

Iesli Pan nie będźie strzegł miástá: prozno czuie ten ktory go strzeże.

Prozno maćie przede dniem wstáwáć/ y vśiadszy záśie wnet powstáwáć/ wy ktorzy pożywaćie chlebá boleśći.

Ale gdy da Bog miłym swym spánie: oto dźiedźictwo Páńskie/ sy-

nowie/ y zysk/ y owoc zywotá.

Jáko strzały w ręku mocarzo-wych: ták sa synowie pobożnych vtrapionych.

Błogosłáwiony człowiek ktory nápełnił żądza swoie z nich: nie záwstydźi sie kiedy będźie miał spráwę z nieprzyiaćiołmi swymi w bránie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ etc.

Jáko byłá ná początku/ etc.

Psalm 127.

Błogosłáwieni wszyscy/ ktorzy sie boia Páná: ktorzy chodza drogámi iego.

Abowiem prace rąk twoich pożywáć będźiesz: szczesliwyś iest/ y dobrze sie mieć będźiesz.

Zoná twoiá iáko winne drzewo/ płodna będźie w kaćiech domu twe[o]

Synowie twoi iáko látorostki oliwne/ około stołu twego.

Abyś oglądał syny synow twoich/ y pokoy nád Izráelem.

Chwałá

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Capitulum.

NA vlicách iáko Cynámon y Bálsam woniáiący wydáłám wonność: iáko Mirrhá wyborna wydáłám słodkość wonnośći. ℟. Bogu dźięki.

℣. Po porodzeniu pánno zostáłás nienáruszona. ℟. Bogá rodzico przyczyń sie zá námi. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie. Modlmy sie.

RAcz Pánie/ prosimy ćie/ grzechy sług twoich odpuśćić: ábyśmy przez przyczynę mátki Syná twego Páná nasze[o] byli zbáwieni/ ktorzy z vczynkow nászych podobáć sie tobie nie możemy. Przez tegoż Páná nászego Jezu Christá Syná twego: Ktory z tobą żywie y krolule w iedności Duchá ś. Bog/ przez wszytkie wieki wie-

kow. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie. ℣. Podźiekuymyż Pánu. ℟. Bogu dźieki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA NIESZPOR.

Zdrowás Mária.

Boże pośpieß sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.

Chwałá

Chwałá Oycu y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen. Alleluia.

Antiphoná. Kiedy Krol był.

Psalm 109.

Rzekł Pan Pánu memu: śiedź po práwicy moiey.

Aż położe nieprzyiaćioły twoie: podnożkiem nog twoich.

Laske mocy twoiey wypuśći Pan z Syonu: pánuy w pośrzod nieprzyiaćioł twoich.

Przy tobie bedźie przodkowánie w dźień możnośći twoiey w iásnośćiách świątośći: z żywotá przed iutrzenka zrodźiłem ćie.

Przysiagł Pan / á nie bedźie mu tego żal: żeś ty iest kápłanem ná wieki / według porzadku Melchisedechowego.

Pan po práwicy twoiey: poráźił

w dźień gniewu swego krole.

Będźie sądźił narody/nápełni vpá sci: potłucze głowy wielu ná źiemi.

Z strumienia ná drodze pić będźie: á dla tego wywyżßy głowę.

Chwałá Oycu/y Synowi/y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kiedy Krol był ná pokoiu swoim/ Szpikánárd moy wydał wdźięczną wonność.

Antiphoná. Lewa ręká iego.

Psalm 112.

Chwalćie sludzy Páná: chwalćie imię Páńskie.

Niechay będźie imię Páńskie błogosłáwione: od tego czásu y áż ná wieki.

Od wschodu słońcá y áż do zachodu/ chwálebne iest imię Páńskie.

Wysoki iest Pan nád wßytkie narody: á nád niebiosá iest chwałá ie°.

Ktoż

Ktoż táki iest iáko Pan Bog náß: ktory mießka ná wysokośći/ á ná niżkie rzeczy pátrzy ná niebie y ná źiemi.

Podnośi z źiemie nędznego: á z gnoiu wywyżßa vbogiego.

Aby go posádźił z kśiążęty: z kśiążęty ludu swego.

Ktory rozmnaża niepłodną w domu: czyniąc mátkę prze syny wesołą.

Chwałá Oycu/y Synowi/y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Lewa ręká iego pod głową moią: á práwicá iego obłápi mię.

Antiphoná. Czarnaćiem.

Psalm 121.

Weseliłem śię z tego co mi powiedźiano: poydźiemy do domu Páńskiego.

Stawáły nogi náße w śieniách twoich o Ieruzálem.

Ieruzálem

Jeruzálem ktore ſie buduie iáko (práwe) miáſto: ktorego vcześnictwo ieſt ſpołeczne.

Bo tám wſtepowáły pokolenia/ pokolenia Páńſkie: do kośćiołá Jzráelſkiego/ ku chwaleniu imieniá Páńſkiego.

Bo tám poſtáwione ſą ſtolice ſądowe: ſtolice w domu Dawidowy.

Proście o to co ieſt ku pokoiowi miáſtá Jeruzálem: á niech doſtátek wßego máią ći ktorzy ćie miłuią.

Niechay będźie pokoy w mocy twoiey: á doſtátek w báßtách twoich.

Dla bráćiey moiey y dla bliźnich moich: modliłem ſie o twoy pokoy.

Dla domu Páná Bogá náßego: ßukałem dobrá twego.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Czarnaiem/ále piekna/corki Jerozolimſkie: y przetoć mie Krol v-

miłował/ y wprowádźił mie do pokoiu ſwego.

Antiphoná. Już minełá zimá.

Pſalm 126.

JEſli Pan nie zbuduie domu: prozno prácuią ći ktorzy gi buduią.

Jeſli Pan nie będźie ſtrzegł miáſtá: prozno czuie ten ktory go ſtrzeże.

Prozno maćie przede dniem wſtáwáć: y vśiadßy záſie wnet powſtáwáć/ wy ktorzy pożywaćie chlebá boleśći.

Ale gdy da Bog miłym ſwym ſpánie: oto dźiedźictwo Páńſkie/ ſynowie y zyſk/ y owoc żywotá.

Jáko ſtrzały w reku mocarzá: ták ſą ſynowie pobożnych vtrapionych.

Bł ogoſłáwiony człowiek ktory nápełnił żądzą ſwoie z nich: nie záwſtydźi ſie kiedy będźie miał ſpráwe z nieprzyiaćiołmi ſwymi w brámie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphona. Już minełá zimá/ deßcz prześedł y przestał/ wstańże przyiaćiołko moiá á przyidzi.

Antiphona. Pieknaś.

Psalm 147.

Chwal o Jeruzálem Páná: chwal o Syonie Bogá twego.

A bowiem vmocnił zawory bran twoich: błogosłáwił synom twym w pośrzod ćiebie.

Ktory dáie pokoy ná gránicách twoich: á násyca ćie nawyborniey-ßym zbożem.

Ktory pußcza słowo swe ná źiemie: bárzo predko bieży słowo iego.

Ktory dawa śnieg biały iáko wełne: á mgłe rozsypuie iáko popioł.

Spußcza lod swoy iáko breły: ktoż sie ostoi przed źimnem iego?

Pośle słowo swoie/ á rostopi ie: wieie wiátr iego/ á poćieką wody.

Ktory oznáymuie słowo swe Já-

kobowi:

kobowi: spráwiedliwośći y sądy swoie Jzráelowi.

Nie vczynił ták żadnemu narodowi: y nie obiáwił im sądow swoich.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphona. Pieknaś sie stáłá y słodka w kochániach twoich/ święta Bogá rodzico.

Capitulum. Syrach 24.

Od początku y przed wieki iestem stworzoná: y áż do przyßłego wieku nie vstáne: á w mießkániu świetym odpráwowáłám przed nim posługe. ℟. Bogu dzieki.

Hymná.

Zdrowás gwiazdo morska/
Wierna mátko Bozka:
Pánno wiekuista/
Brano rayska czysta.
Anyelskim ziáwieniem
Mária vczczona/

Obdarz

Obdarz nas pokoiem
Nád Ewe wsławiona.
Z iednay win zgłádzenie/
Zlepym oświecenie:
Złego oddalenie/
Łáski przyczynienie.
Bądź mátka bez groźby/
Odnieś náße prośby/
Synowi twoiemu/
Nam národzonemu.
Pánno osobliwa/
Mátko miłościwa/
Obdarz nas cichością/
Y świetą czystością.
Day żywot tuteczny/
Swiety y bespieczny:
Z Jezusem mießkánie/
Y z nim krolowánie.
Chwałá Bogu Oycu/
Jezusowi Pánu/
Duchowi świetemu/
Bogu iedynemu. Amen.

℣ Rozlałá śie wdzieczność po wárgách twoich.

℣ Dla te° ćie błogosłáwił Bog ná wieki.

Antiphoná. Błogosłáwiona mátko.

Czáſu Wielkonocnego opuśćiwßy przerzeczoną Antiphone/mowią te Antiphone. Krolowa niebieska. 46.

Pieśń błogosłáwioney Pánny Máriey. Luc: 1.

WIelbi dußá moiá Páná.

A rozrádował śie duch moy/ w Bogu zbáwićielu moim.

Iż weyrzał ná niskość służebnice swoiey: Abowiem oto od tąd błogosłáwioną mie zwáć będą wßytkie narody.

A bowiem vczynił mi wielkie rzeczy on ktory możny iest/ y świete imie iego.

A miłosierdźie iego od narodu do narodow: boiącym śie iego.

Wykonał moc rámieniem swoim: rozproßył pyßne myślą sercá ich.

Złożył mocarze z stolice: á podwyżßył niżkie.

Łáknące nápełnił dobrámi: á bo-

gącze z niſzczym odpráwił.

Przyiął Izráelá ſługę ſwe°: wſpomniawſzy ná miłośierdzie ſwoie.

Iáko mowił do oycow náſzych: do Abráhámá y do potomſtwá iego ná wieki.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku / y teraz / y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Błogosłáwiona mátko / y niedotkniona Pánno / chwálebna Krolowa świátá / przyczyń ſię zá námi do Páná. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. ℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidzie.

Modlmy ſię.

PRośimy ćię náſz miły Pánie / ábyś nam ſługom ſwoim ráczył dáć vſtáwiczne zdrowie duſzne y ćieleſne: żebyſmy zá wielebną przyczyną błogosłáwioney záwſze Pánny Máriey od ninieyſzego ſmutku

byli wybáwieni / á po śmierći wiecznego weſela záżywáli. Przez Páná etc. ℟. Amen.

Do Swiętych.

Antiphoná. Wſzyſcy święći Boży rácżćie ſię przyczynić o náſze y o wſzytkich ludzi zbáwienie. ℣. Weſelćie ſię w Pánu y ráduyćie ſię ſpráwiedliwi. ℟. A weſoło śpiewayćie wſzyſcy ktorzyśćie ſercá práwego. Modlmy ſię.

RAcz Pánie być obrońcą ludu twoiego / á vfáiące w przyczynie świętych Apostołow Piotrá y Páwłá / y innych Apostołow twoich / rácz pod vſtáwiczną obroną záchowáć.

WSzyſcy święći twoi (prośimy ćię Pánie) ná káżdym mieyſcu niech nas porátuią: ábyśmy ich przyczynámi byli wſpomożeni / gdy ich záſługi wſpominamy. Rácz pokoiu twego czáſom náſzym pżyczyć: Rácz od kośćiołá twego wſzelákie złośći y nieprá wośći od-

dálić. Rácz drogi/ postępki y myśli náße/ y wßytkich sług twoich w łásce y w błogosłáwieństwie twoim spráwowáć. Rácz dobrodźieiom náßym wiekuistą zapłátą być/ y wßytkie wierne zmárłe/ wiecznego odpocznienia domieśćić. Przez Páná náßego Jezusá Christusá Syná twego: Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá świętego Bog/ przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię.

℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie. ℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki.

℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią.

℟. Amen.

NA KOMPLETE.

Zdrowáś Mária.

Nawroć nas Boże zbáwićielu náß. ℟. A oddal gniew twoy od nas.

℣. Boże pokwáp śię ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pośpieß śię ku rátunku memu.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi ś. etc. Alleluia.

Psalm 128.

CZesto walczyli ná mię od młodości moiey: niech teraz powie Izráel.

Czesto walczyli ná mię od młodości moiey: wßákże mię nie przemogli.

Ná grzbiecie moim budowáli (ciężkości) grzeßnicy: przedłużáli nieprawość swoię.

Pan spráwiedliwy vtnie ßyie grzeßnikow: niech będą záwstydzeni y názad obroceni wßyscy/ktorzy Syon máią w nienawiści.

Niech będą iáko trawá ná dáchu: ktora pierwey vschnie/ niżeli ią wyrwą.

Ktorą nie nápełni ręki swoiey żeńcá: áni łoná swego ten ktory snopy wiąże.

Y nie rzeką ći ktorzy mimo idą: Błogosłáwieństwo Páńskie (niech będzie) nád wámi: błogosłáwimy

wam w imię Páńskie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 129.

Z Głębokości wołałem k tobie Pánie: Pánie wysłuchay głos moy.

Niech będą vßy twoie nákłonione ná głos modlitwy moiey.

Iesli będzieß pilnie obaczał nieprawości Pánie: Pánie á ktoż się zostoi?

Abowiem v ciebie iest zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem cię Pánie.

Czekáłá cierpliwie dußá moiá ná słowo iego: vfáłá dußá moiá w Pánu.

Od straży porányey áż do nocy/ niechay vfa Izráel w Pánu.

Bo v Páná iest miłosierdzie: y ob-

ſite v niego odkupienie.

A onči odkupi Izráelá ze wßytkich nieprawości iego.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Iáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 130.

PAnie nie wynośiło ſie ſerce moie: áni ſie wywyżßáły oczy moie.

Anim ſie obierał w rzeczách wietßych/ y dźiwnieyßych nád mie.

Ieſlim nie pokornie rozumiał o ſobie/ (álem wywyżßał duße moie.)

Iáko dźiećiatko oſtáwione v mátki ſwoiey: ták odpłátá niech bedźie ná dußy moiey.

Niechayże Izráel vfa w Pánu: od tad y áż ná wieki.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Iáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Hymná.

Hymná.

PAmietay zbáwienia ſprawco/
Zywotá wiecznego dawco/
Ześ z Pánny wźiął náße ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
Mária mátko miłośći/
Mátko wßelákiey litośći/
Broń nas od ſkonánia złego/
Y od czártá przekletego.
Chwałá badź Pánu náßemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

Capitulum. Syr: 24.

IAm ieſt mátká piekney miłośći/ y boiáźniey/ y wielkośći/ y świetey nádźieie. ℟. Bogu dźieki.

℣. Modl ſie zá námi świeta Bogá rodźico. ℟. Abyśmy ſie sstáli godnemi obietnic Chriſtuſowych.

Antiphoná. Pod twoie obrone.

Czáſu Wielkonocnego opuśćiwßy Antiphone wyżßey nápiſáne/ mowia Antiphone: Krolowa niebieſka.

Pieśń Symeonowá. Luc: 2.

TEraz Pánie opuszczasz sługe swego w pokoiu: według słowá twego.
Gdyż oczy moie oglądáły zbáwienie twoie.
Ktoreś zgotował przed oblicznośćią wszytkich ludźi.
Swiátłość ná obiáwienie pogánow: y chwałe ludu twego Izráelskiego.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.
Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphona. Pod twoie obrone sie uciekamy / święta Bogá rodźico: nie odrzucay prośb nászych w potrzebách: ále ze wszech niebespiecznośći wybaw nas záwsze Pánno wielebna y błogosłáwiona.
Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidźie.

Modlitwá.

N Jechże nas / miły Pánie / przyczyná błogosłáwioney y chwálebney y záwsze Pánny Máriey broni / y do wiecznego żywotá przywiedźie. Przez Páná nászego Jezu Christá / ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog przez wszytkie wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidźie. ℣. Podźiękuymyż pánu. ℟. Bogu dźięki.

Błogosłáwienie.

N Jechże nam błogosłáwi y strzeże nas wszechmogący á miłośierny Pan / Oćiec / y Syn / y Duch święty. ℟. Amē.
Potym poklęknąwszy mowią iedne z Antyphon wyższey po Laudes położonych / według czásu / z Wierszykiem y z Modlitwą ná kártce 49. Rzekszy wierszyk: Boskie wspomożenie: mowią potichu Paciers. Zdrowa Mária. y Credo.

GODZINY
P. MARIEY.

Ktore mawiáia od Nießporu Soboty przed pierwßa Niedziela Adwentu/ áż do Nießporu Wigiliey Bożego Národzenia/ y w dzień Zwiastowánia Pánny Máriey. A Nießpor naydzieß niżey ná kárcie 160.

NA IVTRZNIA.

Zdrowás Mária. ℣.

PAnie otworzyß wárgi moie. ℟. A vstá moie opowiádáć beda chwałe twoie.

℣. Boże pospieß sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.

Chwałá Oycu. &c. Alleluia.

INVITATORIVM.

Zdrowás Mária/łáski pełna: Pan z toba. ℟ powtarzáia: Zdrowás Mária/ łáski pełná: Pan z toba.

Psalm 94.

POdźcie/ráduymy sie Pánu: śpiewaymy Bogu zbáwićielowi náßemu: vprzedźmy oblicze iego z wychwalániem: á Psálmámi go wysławiaymy.

Zdrowás Mária/łáski pełná: Pan z toba.

A bowiem Pan iest Bog wielki: y Krol wielki nád wßemi bogi: boć nie odrzući Bog ludu swego/ gdyż w rece iego sa wßytkie kráie ziemie: y gor wysokośći on vpátruie.

Pan z toba.

Bo iego iest morze/y on ie vczynił: á ziemie stworzyły rece iego: podźćie pokłońmy sie/y vpadaymy przed Bogiem: płáczmy przed Pánem ktory nas stworzył: ábowiem on iest Pánem Bogiem náßym/ á my ludem iego/y owcámi pástwiská ieo

Zdrowás Mária/łáski pełná: Pan z toba.

Dźiś ieśli głos iego vsłyßyćie: nie

zátwárzaycieß serc wáßych: iáko czásu (onego) sprzećiwiánia/y czásu kußenia ná puszczy: kedy mie kußili oycowie wáßy/ doświadczáiac mie/ á też vyrzeli vczynki moie.

Pan z toba.

Czterdźieśći lat gniewałem śię ná ten narod: y rzekłem: záwße ći błądza sercem: bo oni nie poználi drog moich/ktorymem przyśiagł w gniewie moim/ że nie wnida do pokoiu mego.

Zdrowás María/ łáski pełná:

Pan z toba.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu. Jáko byłá ná poczatku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Pan z toba.

Zdrowás María/ łáski pełná: Pan z toba.

Hymná.

Ktorego świát/źiemiá/morze/
Dosyć wychwalić nie może:

Wßego stworzenia dźiedzicá/
Nośiłá czysta dźiewicá.
Tego ktomu mieśiac/gwiazdy/
Słońce/ służy żywioł kożdy:
Pełne niebieskiey miłośći/
Noßa Pánieńskie wnetrznośći.
O mátko błogosłáwioná/
Jákoś iest bárzo wsławioná:
Ktory świát w gárśći zákrywa/
W żywoćie twym odpoczywa.
Od ányołás pozdrowioná/
Duchem świetym nápełnioná:
Przez ćiesmy iuż ogladáli/
Kogośmy dawno żadáli.
Chwałá badź Pánu náßemu/
Z dźiewice národzonemu:
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

Te trzy psálmy niżey położone mowia w Niedźiele/w Poniedźiałek y we Czwartek ná Nokturnie.

Antiphoná. Błogosłáwionáś ty.

Psalm 8.

PAnie/Pánie náß: iákoż dźiwne iest imię twoie po wßytkiey źiemi!

A bowiem wyniosłá się wielmożność twoiá: nád niebiosá.

Z vst niemowiątek y ssących dźiatek vczyniłeś doskonáłą chwałę twą dla nieprzyiaćioł twoich: ábyś zepsowáł nieprzyiaćielá y mśćićielá.

A bowiem oglądam niebiosá twoie/dźiełá pálcow twoich: kśiężyc y gwiazdy ktoreś ty fundowáł.

Coż iest człowiek/iże nań pámiętaß? ábo syn człowieczy/iż go náwiedzaß?

Vczyniłeś go máło co mnieyßym od ányołow/cząćią y chwałą ozdobiłeś go: y postánowiłeś go nád dźiełámi rąk twoich.

Poddałeś wßytko pod nogi iego/owce y woły wßytkie: nád to y źwierzętá polne.

Ptástwo powietrzne y ryby morskie/ktore

skie/ktore się przechadzáią po śćießkách morskich.

Pánie/Pánie náß: iákoż dźiwne iest imię twoie po wßystkiey źiemi.

Chwałá Oycu/y Synowi/y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Błogosłáwionáś ty miedzy niewiastámi/y błogosłáwion owoc żywotá twego.

Antiphoná. Iáko Mirrhá wyborna.

Psalm 18.

NIebiosá rospowiádáią chwałę Bożą: á dźiełá rąk iego oznáymuie nam niebo.

Dźień dniowi opowiáda słowo (o Bogu): á noc nocy okázuie znáiomość (o nim.)

Niemáß tego iezyká/áni narodu: ktoryby nie słychał mowy ich.

Ná wßytkę źiemię wyßedł głos ich: y ná koniec okręgu źiemie słowá ich.

Wsłońcu postáwił przybytek swoy: á ono iáko oblubieniec wychodzá-cy z łożnice swoiey.

Rozweselił się iáko obrzym ná bie-żenie w droge: od kráiu niebá wy-ście iego.

Abieg iego áż ná kray iego: á nie máß tego ktoby się mogł zákryć od gorącośći iego.

Zakon Páński niepokalány/náwrá-cáiący duße: świádectwo Páńskie (iest) wierne/dáiące mądrość má-ludkim.

Spráwiedliwośći Páńskie práwe (są) vweseláiące sercá: przykazá-nie Páńskie iásne/oświecáiące oczy.

Boiaźń Páńska (iest) święta/trwá-iąca ná wieki wiekow: sądy Páń-skie prawdźiwe/ vspráwiedliwio-ne sáme w sobie.

Pożądliwße nád złoto y nád mno-gie kámienie drogie: y słodße nád miod y nád plastr miodowy.

Abowiem sługá twoy strzeże ich: á w przestrzegániu ich iest odpłátá wielka.

Wystepki ktoż wyrozumie: od skry-tych grzechow moich oczyść mię: y od cudzych wybaw sługę twego.

Jeśli nádemną pánowáć nie bę-dą/tedy niepokalánym będę: y bę-dę oczyśćion od grzechu wielkiego.

Y będą się podobáć wymowy vst moich: y rozmyślánie sercá mego przed oblicznośćią twoią záwße.

Pánie wspomożyćielu moy: y odku-pićielu moy.

Chwałá Oycu / y Synowi/ y Du-chowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Jáko Mirrhá wyborna wy-dáłáś wdźięczną wonność/ święta Bo-gá rodźico.

Antiphoná. Przed łożnicą.

Psalm 23.

PAńſka ieſt ziemiá/y nápełnienie iey: okrąg źiemie/ y wßyſcy ktorzy mießkáią ná niey.
Bo ią on nád morzámi vgruntował: y nád rzekámi nágotował ią.
Ktoż wſtąpi ná gorę Páńſką: ábo kto będźie ſtał ná świętym mieyſcu iego?
Ten ktory ieſt niewinnych rąk á czyſtego sercá/ ktory nie wziął prozno duße ſwoiey: áni przyſięgał ná zdrádźie bliźniemu ſwemu.
Ten weżmie błogoſłáwieńſtwo od Páná: y miłoſierdźie od Bogá zbáwićielá ſwego.
Tenći ieſt narod ßukáiących go: ßukáiących oblicza Bogá Jákobowego.
Podnieśćie/o kśiążetá/ brany wáße/ y otworzćie ſię wy brany wieczne: á wnidźie Krol chwały.
Ktoryż to ieſt Krol chwały? Pan mocny y możny: Pan możny ná walce.

Podnieś-

Podnieśćieß/o kśiążętá/brany wáße/ y otworzćie ſię wy brany wieczne: á wnidźie Krol chwały.
Ktoryż to ieſt Krol chwały? Pan záſtępow/ tenći ieſt Krol chwały.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Przed łożnicą tey Pánny/ śpieway ćie nam częſto wdźięczne pieśni.
℣. Rozlałá ſię wdźięczność po wárgách twoich. ℟. Dla tego ćię vbłogoſłáwił Bog ná wieki. Oycze náß.
Abſolucya. Zá przyczynámi y záſługámi ꝛc. iáko niżey liſt 117. y z Lekcyámi.
Te trzy pſálmy niżey położone mawiáią we Wtorek y w Piątek ná Nokturnie.
Antiphoná. Z ślicznośćią twoią.

Pſalm 44.

WElało serce moie ſłowo dobre: opowiádam ia czyny moie Krolowi.
Język moy ieſt iáko pioro piſárzá: prędko pißącego.

Piękniey/

Piękniéyßy ieſteś vrodą nád ſyny człowiecze/ rozlałá ſię wdźięczność po wárgách twoich: dla tego ćię vbłogoſłáwił Bog ná wieki.

Przypáß miecz twoy do boku twego/ o namocnieyßy.

Z ślicznośćią twoią y z pięknośćią twoią náćiągni: wyiedź fortunnie/ y kroluy.

Dla prawdy y ćichośći/ y ſpráwiedliwośći: poprowádźi ćię dźiwnie práwicá twoiá.

Strzały twoie oſtre (narody pod ćię vpádną) vtkną w ſercách nieprzyiaćioł krolewſkich.

Stolicá twoiá/ o Boże/ trwa ná wieki wieczne: laſká práwośći/ laſká kroleſtwá twego.

Miłowałeś ſpráwiedliwość/ á nienawidźiałeś niepráwośći: przeto ćię pomázał Boże Bog twoy oleykiem weſela nád vcześniki twoie.

Mirrhá y Aloes y Káſsya pachną

z ßat

z ßat twoich/ z domow ſłoniowych wynieśionych: z ktorychći roſkoß vczyniły corki krolewſkie w poczćiwośći twoiey.

Stánęłá krolowa po práwicy twoiey w ßátách złotych: obtoczona ſtroiem rozmáitym.

Słuchayże corko/ á pátrz/ y nákłoń vchá twego: á zápomni narodu twego/ y domu oycá twego.

A będźie pożądał krol ślicznośći twoiey: ábowiem on ieſt Pan Bog twoy/ y będą ſię mu kłániáć.

Corki też Tyrſkie z vpominkámi obliczu twemu będą ſię modlić: wßyścy bogáći z ludźi.

Wßyſtká chwałá corki krolewſkiey ieſt wewnątrz: w bránách złotych vbrána ſtroiem rozmáitym.

Przywiodą krolowi pánny zá nią: przynioſą do ćiebie blizkie iey.

Przynioſą ie z weſelem y z rádośćią: przywiodą ie do kośćiołá krolewſkiego.

Miáſto

Miásto oycow twoich narodzili ć sie synow: postánowisz ie kśiążęty nádę wszytkę ziemię.

Będą wspomináć imię twoie: káżdego wieku y rodzáiu.

Dla teo narodowie będą ćię chwalić wiecznie: y ná wieki wiekow.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphona. Z ślicznośćią twoią y z pięknośćią twoią náćiągni / wyiedź fortunnie / y kroluy.

Antiphona. Wspomoże ią.

Psalm 45.

BOg nász iest vćieczką y mocą nászą: pomocnikiem w vćiskách / ktore nálázły nas bárzo.

Przetoż śię bać nie będźiem / gdy śię poruszy źiemiá: y gdy śię przenioſą gory w pośrzodek morzá.

Szumiáły y zámąćiły śię wody iego: zátrzęsły śię gory przed śiłą ieo.

Strumie-

Strumienie rzeki rozweſeláią miásto Boże: poświęćił przybytek swoy Nawyższy.

Bog iest w pośrzodku iego (przetoż) nie będźie poruszone: rátuie go Bog ráno ná świtániu.

Potrwożyli śię narodowie / y záchwiáły śię krolestwá: dał słyszeć głos swoy y poruszyłá śię ziemiá.

Pan zastępow z námi: Bog Jákobow iest obrońcą nászym.

Podźćie á oglądayćie spráwy Páńskie / iákie vczynił cudá ná źiemi: odiąwszy woyny áż do kráiow źiemie.

Złamał łuk y pokruszył oręże: y tarcze w ogniu popalił.

Vspokoyćie śię / á obáczćie / żećiem ia iest Bog: będę podwyższon miedzy narody / y będę podwyższon ná źiemi.

Pan zastępow z námi: Bog Jákobow (iest) obrońcą nászym.

Chwałá

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße : y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Wspomoże ią Bog oblicżem swoim : Bog w pośrzodku iey nie będźie porußon.

Antiphoná. Jáko weselących sie.

Psalm 86.

Fundámenty iego ná gorách świetych : miłuie Pan brany Syońskie / nád wßytkie przybytki Jákobowe.

Sláwne rzeczy powiedźiano o tobie : o miásto Boże.

Wspomnie ná Ráhábe y ná Bábilonia : miedzy tymi ktorzy mie znáią.

O to cudzoźiemcy / y Tyryiczycy y lud Murzyńſki: ći tám wßytcy byli.

J zali Syonowi mowić nie będą : człowiek y człowiek národźił sie w nim : á sam gi Nawyżßy vgruntował.

Pan ie wypowie w popisowániu narodow y kśiążąt : te ktorzy w nim byli.

Jáko weselących sie wßytkich mießkánie iest w tobie.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße : y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Jáko weselących sie wßytkich nas mießkánie iest w tobie / święta Bogá rodźico.

℣. Rozláłá sie wdźieczność po wárgách twoich.

℟. Przeto ćie vbłogosłáwił Bog ná wieki. O ycze náß.

Absolucya. Zá przyczynámi y zasługámi ⁊c. iáko niżey 117. y z Lekcyámi.

Te trzy psálmy niżey położone máią we Srzode y w Sobote ná Nokturnie.

Antiphoná. Wesel sie Mária.

Psalm 95.

Spieway'cie Pánu pieśń nową : śpieway'cie Pánu wßytká źiemio

Spiewaycie Pánu/á błogosławcie imię iego: opowiádaycie ode dniá do dniá zbáwienie iego.
Opowiádaycie miedzy narody chwałę iego: miedzy wßytkimi ludźmi dźiwy iego.
Iż wielki iest Pan/y bárzo chwálebny: strášliwy nád wßytkie bogi.
A bowiem wßytcy bogowie pogáńscy są czárći: ále Pan niebiosá vczynił.
Chwałá y piekność przed oblicznośćią iego: świątobliwość y wielmożność ná mieyscu świetym iego.
Przynośćie Pánu pokolenia pogáńskie/przynośćie Pánu cześć y chwałę: przynośćie Pánu chwałę imieniowi iego.
Bierzćie ofiáry z sobą/á wchodźćie do páłacow iego: kłániaycie się Pánu w śieni świetey iego.
Niech się wzruśy od oblicznośći iego wßytká źiemiá: powiádaycie

miedzy

miedzy narody/iż Pan Krolestwo otrzymał.
A bowiem náprawił okrąg źiemie/ktory się nie porußy: będźie ludźie sądźił spráwiedliwie.
Niech się weselą niebiosá/á niech się ráduie źiemiá: niech się wzrußy morze/y wßytko co w nim iest: rozráduią się polá/y wßystko co iest ná nich.
Tedy skákáć będą wßytkie drzewá leśne przed Pánem/że przyßedł: boć przyßedł sądźić źiemię.
Będźie sądźił świát w spráwiedliwośći: á narody według prawdy swoiey.
Chwałá Oycu/y Synowi/y Duchowi świetemu.
Jáko byłá ná początku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Wesel się Mária pánno/wßytkie heretyctwá sámáś wytráciłá po wßytkim świećie.
Antiphoná. Day mi pánno.

Psalm

Psalm 96.

PAn krolvie/ niech ſię ráduie źiemiá: niech ſię weſelą wyſpy mnogie.

Obłok y mgłá około niego: ſpráwiedliwość y ſąd ieſt gruntem ſtolice iego.

Ogień przed nim vprzedźi: y zápali w około nieprzyiaćioły iego.

Oświećiły błyſkáwice iego okrąg źiemie: vyrzáłá to/ y zádrzáłá źiemiá.

Gory ſię iáko wosk roſpłynęły przed obliczem Páńſkim: przed obliczem Páná wszytká źiemiá.

Oznaymiły niebioſá ſpráwiedliwość iego: y oglądáli wszytcy ludźie chwałę iego.

Niech będą záwſtydzeni wszyſcy ktorzy ſłużą báłwánom: y ktorzy ſię chlubią w márnych bożkách ſwoich.

Kłániayćie ſię mu wszyſcy ányołowie iego: vſłyſzáło y vweſeliło ſię

miáſto

miáſto Syońſkie.

Rozrádowáły ſię corki Iudſkie: dla ſądow twoich Pánie.

Abowiem tyś Pan nawyższy náde wszytką źiemią: bárzoś wywyższony náde wszytkie bogi.

Ktorzy miłuiećie Páná/ mieyćie złość w nienawiśći: bo ſtrzeże Pan dusz świętych ſwoich: y wyrwie ie z ręki grzeſznitá.

Swiátłość weſzłá ſpráwiedliwemu: á weſele ludźiom ſzczerego ſercá.

Weſelćież ſię ſpráwiedliwi w Pánu: á wyſławiayćie pámiątkę świątobliwośći iego.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphona. Day mi Pánno święta ćiebie chwalić: day mi moc przećiw nieprzyiaćiołom twoim.

Antiphona. Anyoł páńſki.

Pſalm

Psalm 97.

S Piewayćie Pánu pieśń nową: boć poczynił dziwy.

Z báwiłá go práwicá iego: y rámię święte iego.

O biáwił Pan zbáwienie swoie: przed oczymá pogánow oznaymił spráwiedliwość swoie.

W spomniał ná miłośierdźie swoie: y ná prawdę swą (obiecáną) domowi Izráelowemu.

O glądáły wszytkie kráie źiemie: zbáwienie Bogá nászego.

W ykrzykayćie Pánu wszytká źiemio: śpiewayćie/ á weselćie się/ y grayćie.

G rayćie Pánu ná cytrze/ ná cytrze y z głosem Psálmu: ná puzanách/ y ná kornetách głośnych.

W ykrzykayćie przed oblicznością Krolá Páná: niech się od rádośći wzruszy morze/ y wszytko co iest w nim:

nim; okrąg źiemie/ y mieszkáiący ná nim.

R zeki niech klászkáią rękomá/ á gory społem niech się weselą przed oblicznośćią Páńską: bo przyszedł sądźić źiemię.

B ędźie sądźił świát w spráwiedliwośći: á narody w práwośći.

C hwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

I áko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Anyoł Páński zwiástował Máriey/ y poczęłá z Duchá ś. Alleluia.

℣. Rozlałá się wdźięczność po wárgách twoich. ℟. Dla tego błogosłáwił ćię Bog ná wieki. O ycze nász. po ćichu.

℣. A nie wodź nas ná pokuszenie.

℟. Ale nas zbaw ode złego.

Absolucya.

Z A przyczynámi y zasługámi błogosłáwioney Máriey záwsze Pánny/ y wszytkich świętych iego/ niech nas Pan doprowádźi do

krolestwá niebieskiego. ℟. Amen.
℣. Racz Pánie blogosłáwić.

Blogosłáwienie.

Máriá z Synem swoim / rácz blogosłá-wić nam slugom twoim. ℟. Amen.

Lekcya pierwsza. Luk: 1.

POslan iest ányol Gábriel od Bogá do miástá Gáliley skiego / ktore° imie Názáreth / do Pánny poslubioney mezowi / ktoremu imie bylo Jozeph z domu Dawidowego : á imie Pánny / Máriá. Wszedszy tedy ányol / do niey rzekl : Badz pozdrowioná / łáski pelná : Pan z toba : blogosłáwionáś ty miedzy niewiástámi. A ty Pánie zmiluy sie nád námi. ℟. Bogu dzieki.

℟. Poslan iest ányol Gábriel do Máriey Pánny / Jozephowi poslubioney / zwiástuiac iey slowo: y vlekłá sie Pánná świátłości. Nie boy sie Máriá / náláźłáś łáske v Páná : Oto poczniesz y porodzisz tego ktory bedzie zwan synem Nawyższego. ℣. Da mu Pan Bog stolice Dawidá oycá iego / y bedzie krolowal w domu Da-

mu Dawidowym ná wieki. Oto poczniesz y porodzisz tego ktory bedzie zwan Synem Nawyższego. ℣. Racz Pánie blogosłáwić. Blogosłáwienie.

Pánná nád pánnámi niech sie do Páná przyczyni zá námi. ℟. Amen.

Lekcya wtora.

A Oná vslyszawszy / zátrwożylá sie z mowy iego : y myslilá iákieby to bylo pozdrowienie. A rzekl iey ányol : Nie boy sie Máriá : ábowiem náláźłáś łáske v Bogá. Oto poczniesz w żywocie y porodzisz Syná : á názowiesz imie iego Jesus. Ten bedzie wielki : á bedzie zwan Synem Nawyższego : y da mu Pan Bog stolice Dawidá oycá iego : y bedzie krolowal w domu Jákobowym ná wieki : á krolestwu iego nie bedzie koncá. A ty Pánie zmiluy sie nád námi. ℟. Bogu dzieki. ℟. Zdrowáś Máriá / łáski pelná / Pan z toba. Duch świety stapi ná cie : á moc Nawyższego záćmi tobie. Przeto y to co sie z ciebie národzi świete / bedzie ná-

dzie názwano Synem Bożym. ℣. Jákoż się to stánie: gdyż mężá nie znam? A ányoł odpowiedziawßy/ rzekł iey: Duch święty stąpi ná ćie: á moc Nawyżßego záćmi tobie. Przetoż y to co się z ćiebie národzi święte/ będzie názwáne Synem Bożym. ℣. Racż Pánie błogosłáwić.

Błogosłáw. Przez Máriey Pánny przyczynienie/ niech nam Pan Bog da pokoy y zbáwienie. ℟. Amen.

Lekcya trzecia.

A Mária rzekłá do ányołá: Jákoż się to stánie: gdyż mężá nie znam? á ányoł odpowiedziawßy rzekł iey: Duch święty stąpi ná ćie: á moc Nawyżßego záćmi tobie. Przetoż y to co się z ćiebie národzi święte/ będzie názwano Synem Bożym. A oto Elżbietá krewna twoiá: y oná poczęłá Syná w stárośći swey. A ten miesiąc ßosty iest oney/ ktora zową niepłodną: bo v Bogá nie będzie żadne słowo niepodobne. Y rzekłá Mária: Oto służebnicá Páńska/ niechay mi się

sstánie według słowá twego. A ty Pánie zmiłuy się nád námi. ℟. Bogu dzięki. ℟. Przyimi słowo pánno Mária/ ktore tobie od Páná przez Anyołá iest posłáne: poczniesz y porodziß Bogá społem y człowieká: Abyś błogosłáwiona byłá zwána miedzy wßytkimi niewiástámi. ℣. Porodziß w prawdzie Syná/ ále nie vznaß pánieństwá vßczerbienia: Sstánieß się brzemienna/ ále będzieß mátka nigdy nie dotkniona. Abyś błogosłáwiona byłá zwána miedzy wßytkimi niewiástámi. ℣. Chwałá Oycu y Synowi/ y Duchowi świętemu. Abyś błogosłáwiona byłá zwána miedzy wßytkimi niewiástámi.

NA LAVDES.

BOże pośpieß się ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pośpiesz się ku rátunku memu.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá. etc. Alleluia.

Antiphoná. Posłan iest.

Psalm 92.

PAn otrzymał krolestwo / obłoki sie w chwałe: obłoki sie Pan mocą / y przepásał sie.
A bowiem vmocnił okrąg świátá / że sie nie poruszy.
Z gotowána iest stolicá twoiá od onego czásu: ty iesteś od wieku.
Podniosły rzeki / Pánie: podniosły rzeki głos swoy.
P odniosły rzeki nawáłności swo-ie: od szumu wod wielkich.
D ziwneć są nawáłności morskie: ále dziwnieyszy Pan ná wysokoś-ciách.
T woie świádectwá okazáły sie być bárzo wiáry godne: domowi twe-mu Pánie przystoi świątobliwość / ná długie czásy.
C hwałá Oycu / y Synowi / y Du-chowi świętemu.
J áko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Anti. Posłan iest ányoł Gábriel do Pán-ny Máriey poślubioney Jozephowi.
Antiphoná. Zdrowás Mária.

Psalm 99.

WYkrzykayćie Bogu wszelká źiemio: służćie Pánu z weselē.
W chodźćie przed oblicznośćią iego / z rádośćią.
W iedzćie iż Pan sam iest Bog: on nas vczynił / á nie my sámi śiebie.
L udu iego y owce pástwiská iego wchodźćie przez brany iego z wy-sławiániem: do śieni iego z pieś-niámi / á wysławiayćie go.
C hwalćie imię iego / boć słodki iest Pan: ná wieki trwa miłośierdźie iego / á od rodzáiu do rodzáiu pra-wdá iego.
C hwałá Oycu / y Synowi / y Du-chowi świętemu.
J áko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Zdrowás Mária / łáski peł-ná / Pan z tobą / błogosłáwionás ty

miedzy niewiástámi. Alleluia.
Antiphoná. Nie boy ſie Mária.

Pſalm 62.

BOże Boże moy/ do ciebie wſtá-
ie ná świtániu.
Prágnełá cie duſzá moiá: o iáko
rozmáicie żada cie ciáło moie.
W tey ziemi puſtey/ niedrożney/ y
bezwodney/ iáko w świątnicy ſtá-
wiłem ſie przed toba: ábych wi-
dział moc twoie/ y chwałe twoie.
A bowiem lepſze ieſt miłosierdzie
twoie niźli żywoty: wárgi moie bę-
da ciebie chwalić.
Ták cie błogosłáwić bede zá żywo-
tá mego: á w imie twoie bede pod-
nosił rece moie.
Jáko ſádłem y tłuſtośćia niech be-
dzie nápełnioná duſzá moiá: á wár
gámi weſołymi beda cie wychwa-
láć vſtá moie.
Jeſlim ná cie pámietał ná łożu
moim: tym wiecey ná iutrzennych

czuynośćiách bede rozmyślał o to-
bie/ bos był pomocnikiem moim.
W záſłonie ſkrzydeł twoich rozrá-
duie ſie/ przylnełá duſzá moiá do
ciebie: rátowáłá mie práwicá twoiá
A oni prożno ſzukáli duſze moiey:
wnida w niſkośći ziemie/ beda zá-
mordowáni mieczem/ liſzkam be-
da ſtráwa.
A le krol bedzie ſie weſelił w Bogu:
y chlubić ſie beda w nim wſzyscy
ktorzy nań przysiegáia: bo zátkáne
sa vſtá mowiacych nieprawości.

Pſalm 66.

NJech ſie nád námi Bog zmi-
łuie/ y błogosłáwi nam: niech
roświeći oblicze ſwe nád námi/ á
zlituie ſie nád námi.
Zebyſmy poználi ná ziemi droge
twoie: miedzy wſzemi narody zbá-
wienie twoie.
Niech cie wyznawáia ludzie o Bo
że: niech cie wyznawáia wſzyscy
ludzie.

Niech sie ráduią y weselą narodowie: iż sądziß ludzie spráwiedliwie/ á narody ná ziemi spráwuieß.
Niechże cie wyznawáią ludzie o Boże/ niech cie wyznawáią wßyscy ludzie: ziemiá dáłá swoy owoc.
Niechże nam błogosłáwi Bog/ Bog náß/ y niech nam błogosłáwi Bog: á niech sie go boią wßytkie kráie ziemie.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.
Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Nie boy sie Máriá/ ábowiem nálázłás łáskę v Páná: oto poczvieß y porodziß Syná. Alleluia.
Antiphoná. Da mu Pan Bog.

Piesń trzech młodzieńcow.

Błogosłáwcie wßytkie spráwy Páńskie Páná: chwalcie y wywyżßayćie go ná wieki.
Błogosłáwcie ányołowie Páńscy Páná: błogosłáwcie niebiosá Páná.

Błogosłáwcie wody wßytkie ktore są ná niebie Páná: błogosłáwcie wßytkie mocy Páńskie Páná.
Błogosłáwcie słońce y miesiącu Páná: błogosłáwcie gwiazdy niebieskie Páná.
Błogosłáwcie dżdżu y rosó Páná: błogosłáwcie wßytkie wiátry Boże Páná.
Błogosłáwcie ogniu y ciepłá Páná: błogosłáwcie zimo y láto Páná.
Błogosłáwcie rosy y szrony Páná: błogosłáwcie mrozy y zimná Páná.
Błogosłáwcie lody y śniegi Páná: błogosłáwcie dni y nocy Páná.
Błogosłáwcie świátłośći y ciemnośći Páná: błogosłáwcie błyskáwice y burze Páná.
Błogosław ziemio Páná: chwal y wywyżßay go ná wieki.
Błogosłáwcie gory y págorki Páná: błogosłáwcie wßytkie vrodząie ná ziemi Páná.

Błogosławcie źrzodłá Páná: błogosławcie morzá y rzeki Páná.
Błogosławcie wielorybowie y wszytkie rzeczy rucháiące się w wodách Páná: błogosławcie wszyscy ptacy powietrzni Páná.
Błogosławcie wszytkie źwierzętá y bydletá Páná: błogosławcie synowie ludzcy Páná.
Błogosław Izráelu Páná: chwal go y wywyższay ná wieki.
Błogosławcie kápłani Páńscy Páná: błogosławcie słudzy Páńscy Páná.
Błogosławcie duchowie y dusze spráwiedliwych Páná: błogosławcie święći á pokornego sercá Páná.
Błogosławcie Ánániaszu / Ázáryaszu / Misáelu Páná: chwalcie go y wywyższaycie ná wieki.
Błogosławmy Oycá / y Syná / z Duchem świętym: chwalmy y wywyższaymy go ná wieki.

Błogosłá-

Błogosłáwionyś iest Pánie ná rospostrzeniu niebieskim / y chwálebny / y sławny / y wywyższony ná wieki.

Tu nie mawiáią: Chwałá Oycu. *áni* Amen.

Antiphoná. Dá mu Pan stolicę Dawidá oycá iego: y będźie krolował ná wieki.

Antiphoná. Oto służebnicá Páńska.

Psalm 148.

Chwalcie Páná wy ktorzyśćie ná niebiesiech: chwalcie go wy ktorzyśćie ná wysokośći.
Chwalcie go wszyscy ánjołowie iego: chwalcie go wszytkie woyská iego.
Chwalcie go słońce y mieśiącu: chwalcie go wszytkie gwiazdy y świátłośći.
Chwalcie go niebiosá nád niebiosy; y wody ktore są ná niebie / niech imię Páńskie chwalą.
A bowiem on rzekł / y vczynione są: on roskazał y stworzone są.

Postáno-

Postánowił ie ná wieki wieczne: vstáwę dał ktora nieprzeminie.

Chwalčie Páná wy ktorzyśćie ná ziemi: smokowie y wßytkie przepáśći.

Ogniu/ grádźie/ śniegu/ lodźie/ y wietrze gwałtowny: ktore czynićie roſkazánie iego.

Gory y wßytkie págorki: drzewá owoc dáiące/ y wßytkie Cedry.

Zwierzetá y wßytko bydło: rzeczy płazáiące/ y ptáſtwo ſkrzydláſte.

Krolowie ziemſcy/ y wßytcy narodowie: kśiążetá/ y wßyscy ſedźiowie ziemſcy.

Młodźieńcy y pánienki/ ſtárzy y młodźi niech imię Páńſkie chwalą: bo wywyżßyło ſię imię iego ſámeo.

Chwałá iego ná niebie y ná ziemi: bo wywyżßył rog ludu ſwego.

Chwałá Boża należy wßytkim świętym iego: ſynom Izráelſkim/ ludowi bliżkiemu iego.

Chwałá

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 148.

Spiewayćie Pánu pieśń nową: chwałá iego (niech będźie) w zgromádzeniu świętych.

Niech ſię weſeli Izráel w ſtworzyćielu ſwoim: á ſynowie Syońſcy niech ſię ráduią w krolu ſwoim.

Niechay imię iego chwalą w śpiewániu ſpołecznym: ná bębnie/ y ná hárfie niechay mu gráią.

Bo ſię kocha Pan w ludu ſwoim: á podwyżßy ćiche ku zbáwieniu.

Rozweſelą ſię święći w chwale: rozráduią ſię w łożnicách ſwoich.

Wyſławiánia Bogá będą w gárdlech ich: á miecze z obu ſtron oſtre w rękách ich.

Aby czynili pomſtę nád pogány: á ſkaránie miedzy narody.

Aby po-

A by powiązáli krole ich pętámi: ӑ ßláchtę ich káńcuchy żelaznymi.
A by vczynili o nich práwo nápiſáne: Táć ieſt chwałá wßytkim świętym iego.

Pſalm 150.

C Hwalćie Páná w świętych iego: chwalćie go ná ßerokim niebie mocy iego.
C hwalćie go w możnośćiách iego: chwalćie go według mnoſtwá wielkośći iego.
C hwalćie go głoſem trąby: chwalćie go ná hárfie y ná cytrze.
C hwalćie go ná bębnie y ná pißczałce: chwalćie go ná ſtrunách y ná orgániech.
C hwalćie go ná cymbalech głośnych: chwalćie go ná cymbalech krzykliwych: wßelki duch niechay Páná chwali.
C hwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Iáko

I áko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Oto ſłużebnicá Páńſka niechay mi ſię ſtánie według słowá twego.

Capitulum. Iſa: 11.

W Ynidźie rośczká z korzeniá Ieſſego / y kwiát z korzeniá iego wyrośćie / ná ktorym Duch Páńſki odpocznie. ℟. Bogu dźięki.

Hymná.

O Goſpodze vwielbiona /
Nád niebioſá wywyżßona:
Tworceś ſwego porodźiłá /
Mlekiemeś go ſwym karmiłá.
C o Iewá ſmętna ſtráćiłá /
Tyś przez Syná náprawiłá:
Oknem ſtátáś ſię do niebá /
Smęćić ſię iuż nam nie trzebá.
D rzwiámiś Krolá wyſokiego /
Y fortką niebá świętnego:
Wßyścy iey ludźie śpiewayćie /
Bo przez nię zbáwienie máćie.
C hwałá bądź Pánu náßemu /

M Z dźiewi-

Z dźiewice národzonemu:
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.

℣. Błogosłáwionáś ty miedzy niewiá-stámi. ℟. Y błogosłáwion owoc żywo-tá twego.

Antiphoná: Duch święty.

Pieśń Zácháriaszowá. Luk: 1.

BLogosłáwiony Pan Bog Izráelſki: iż nas náwiedźił y vczynił odkupienie ludu ſwoiego.

A podniosł nam rog zbáwienia w domu Dawidá ſłużebniká ſwego.

Iáko opowiádał przez vſtá świętych/ ktorzy od wieku byli prorokow ſwoich.

Wybáwienie od nieprzyiaćioł náßych: y z ręki wßytkich ktorzy nas nienawidzą.

Aby vżył miłośierdźia z oycy náßymi: y wſpámiętał ná przymierze ſwe święte.

Ná przyśięgę ktorą przyśiągł A-

bráhámowi oycu náßemu/ że nam to dáć miał.

Iżbyſmy/ wybáwieni będąc z ręki nieprzyiaćioł náßych: bez boiáźni mu ſłużyli.

W świętobliwośći y w ſpráwiedliwośći przed nim: po wßytkie dni żywotá náßego.

A ty dźiećiątko prorokiem Nawyżßego będźieß názwáne: bo poydźieß wprzod przed oblicznośćią Páńſką/ ábyś gotował drogi iego.

Aiżbyś dał náukę zbáwienia ludowi ie°/ ná odpußczenie grzechow ich.

Dla wnętrznośći miłośierdźia Bogá náßego: przez ktore náwiedźił nas Wſchod z wyſokośći.

Aby záświećił śiedzącym w ćiemnośći y w ćieniu śmierći: ku wyproſtowániu nog náßych ná drogę pokoiu.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná poczatku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen. Antiphoná. Duch świety ſtąpi ná cie Máriá: nie boy ſie / pocznieß w żywocie / y porodziß Syná Bożego. Alleluia. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. ℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ciebie niech przyidzie. Modlmy ſie.

Boże / ktoryś chćiał áby słowo twoie z żywotá błogosłáwioney pánny Máriey / przez ányelſkie zwiáſtowánie ćiáło przyięło: rácz to dáć pokornie ćie proßącym ſługam twoim: áby my / ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wierzymy / byliſmy iey przyczynámi v ćiebie wſpomożeni. Przez tegoż Páná náßego Jezu Chriſtá Syná twego / ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog / przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen.

O Swiętych ná Laudes y ná Nießpor tylko. Antiphoná. Oto Pan przyidzie / y wßyſcy święći iego z nim: á bedzie w on dzień świátłość wielka. Alleluia. ℣. Oto ſie vkaże Pan ná obłoku białym. ℟. A z nim

℟. A z nim świetych tyśiace.

Modlmy ſie.

Racz miły Pánie ſumnienie náße náwiedzáiąc oczyśćić: áby przyßedßy Syn twoy / á Pan náß Jeſus Chriſtus ze wßyſtkimi świetymi / gotowe ſobie w nas nálazł mießkánie. Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog / przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidzie.

℣. Podziękuymyż Pánu. ℟. Bogu dzięki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdzie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

Jeśli tu maß ſkończyć Officium, tedy mow to co niżey położono. Ale ieśli ießcze ina godzinę maß odpráwić / tedy ná końcu oſtátniey godziny: O yćze náß. wßytek poćichu. ℣. Pánie rácz nam dáć ſwoy pokoy. ℟. Y żywot wieczny. Amen.

Potym poklęknawßy mow te Antiphone.

Swieta mátko náßego odkupićielá / ktoraś ſie ſtálá ßeroko otworzoną

brana niebieska/ y gwiazda morska/ racz dopomoc vpádłemu ludowi/ ktory chce z grzechow swoich powstáć. O ty ktoraś porodziłá/ z zdumieniem wszelkiey nátury twego świetego stworzyćielá. Pánno przed porodzeniem y po porodzeniu/ przez Gábrielá Archányołá onym przesławnym poselstwem vczczoná/ miey litość nád grzesznymi. Amen.

℣. Anyoł Páński zwiástował Máriey.
℟. Y poczełá z Duchá świetego.

Modlmy sie.

LAske twoie/ prośimy ćie Pánie/ rácz wlać w sercá násze: ábysmy przez meke y przez krzyz Christusá Syná twego do chwały zmartwychwstánia przyść mogli/ ktorzyśmy przez ányelskie zwiástowánie/ wćielenie iego poználi. Przez tegoż Christusá Páná nászego. ℟. Amen.

℣. Bozkie wspomożenie niech záwsze mieszka z námi. ℟. Amen.

NA PRIME.

Zdrowáś Mária. etc.

BOże pośpiesz sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.
Chwałá Oycu. etc. Alleluia.

Hymná.

Wspomni o sprawco zbáwienia
Żeś dla ludzkiego plemienia/
Z czystey Pánny národzony/
Ciáłem nászym obleczony.
Mária mátko miłośći/
Mátko wszelákiey litośći/
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przekletego.
Chwałá badź Pánu nászemu/
Z dziewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen

Antiphoná. Postan iest.

Psalm 53.

B Oże/ w imię twoie zbaw mię: á w mocy twoiey ſądź mię.
B oże wysłuchay modlitwę moię: przyimi w vßy słowá vſt moich.
A bowiem obcy powſtáli przećiwko mnie: á mocarze ßukáli duße moiey: á nie kłádli Bogá przed oczymá ſwymi.
B o oto Bog mię podpomaga: á Pan ieſt obrońcą duße moiey.
O broć złe ná nieprzyiaćiele moie: á zátráć ie według prawdy twoiey.
A ia dobrowolnie będę ofiárował tobie: á będę chwalił imię twoie Pánie: ábowiem dobre ieſt.
B o ze wßytkiego fráſunku wyrwałeś mię: á oko moie oglądáło pomſtę nád nieprzyiaćioły memi.
C hwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
J áko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 84.

V Błogosłáwiłeś Pánie ziemię twoię: przywroćiłeś z więźienia potomſtwo Jákobowe.
O dpuśćiłeś nieprawość ludu twego: pokryłeś wßytkie grzechy iego.
V śmierzyłeś twoy wßytek gniew: odwroćiłeś ſię od gniewu zápálczywośći twoiey.
N áwroćże nas Boże zbáwićielu náß: á oddal gniew ſwoy od nas.
J zali ná wieki będźieß ſię ná nas gniewał? ábo rośćiągnieß gniew twoy od rodzáiu do rodzáiu?
B oże ty náwroćiwßy ſię ożywiß nas/ á lud twoy rozweſeli ſię w tobie.
O każsze nam Pánie miłośierdźie twoie: á day nam zbáwienie twoie.
N iech vſłyßę co we mnie będźie Pan mowił: bo będźie mowił pokoy nád ludem ſwoim.
Y nád świętymi ſwymi: y nád tymi ktorzy ſię do ſercá náwracáią.

Záiste blizko iest zbáwienie iego tym ktorzy się go boią: áby mieszkáłá chwałá w ziemi nászey.

Miłosierdzie y prawdá potkáły się z sobą: spráwiedliwość y pokoy pocáłowáły się.

Prawdá wyrosłá z ziemie: á spráwiedliwość z niebá poyrzáłá.

A bowiem Pan pokaże szczodrobliwość: á ziemiá nászá wyda swoy owoc.

Spráwiedliwość przed nim chodźić będźie: á położy ná drodze kroki swoie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 116.

Chwalćie Páná wszyscy pogáni: chwalćie go wszyscy narodowie.

Bo się vmocniło nád námi miłosierdźie

sierdźie iego: á prawdá Páńska trwa ná wieki.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Posłan iest ányoł Gábriel do Pánny Máriey/ poślubioney Jozephowi.

Capitulum Isa: 7.

O To Pánná pocznie/ y porodźi Syná/ y názową imię iego Emánuel: másło y miod ieść będźie/ áby vmiał odrzućić złe/ á obráć dobre. ℟. Bogu dźięki. ℣. Day mi ábych ćie chwalił Pánno naświętsza. ℟. Day mi moc przećiw nieprzyiaćiołom twoim. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie. Modlmy się.

Boże/ ktorys chćiał áby słowo twoie/ z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey/ przez ányelskie zwiástowánie ćiáło przyięło: rácz

to dáć pokornie ciebie prosżacym sługam twoim: áby my ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wierzymy/ byliśmy iey przyczynámi v ciebie wspomożeni. Przez tegoż Páná nászego Jezu Christá Syná twego: Ktory z toba żywie y kroluie w iedności Duchá świetego Bog/ przez wszystkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidźie.

℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki.

℣. A dusze wiernych przez miłosierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA TERCIE.

Zdrowás Mária. &c.

BOże pospiesz sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu. Chwałá Oycu/ y Synowi. &c. Alleluia

Hymná.

PAmietay zbáwienia sprawco/
Zywotá wiecznego dawco:

Zes z Pánny wziął nasze ciáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
Mária mátko miłośći/
Mátko wszelákiey litośći:
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
Chwałá bądź Pánu nászemu/
Z dźiewice národzonemu:
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

Antiphoná. Zdrowás Mária.

Psalm 119.

WOłałem do Páná / gdym był vtrapiony: y wysłuchał mie.

Pánie wyzwol dusze moie od vst niepráwych/y od iezyká zdrádliwe°.

Coż masz zá pożytek/ ábo coć przybedźie z iezyká zdrádliwego?

Strzały mocarzowe ostre / z weglem pustoszącym.

Ach ći mnie/że sie wywołánie moie przedłużyło: mieszkałem z obywátelmi Cedárskimi: długo tám prze-

bywáłá duszá moiá.
Z tymi ktorzy nienawidzą pokoiu/ pokoyem záchował: á gdym mowił z nimi/ prześládowáli mię bez przyczyny.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 120.

PODnosiłem oczy moie ná gory: skądby mi przyszłá pomoc.
Pomoc moiá od Páná: ktory stworzył niebo y ziemię.
Nie da się záchwiać nogom twoim: áni się zdrzemie ten ktory cię strzeże.
Oto się nie zdrzemie: áni záśnie/ ten ktory strzeże Izráelá.
Pan cię strzeże/ Pan iest obroną twoią: po práwey ręce twoiey.
Nie vpali cię słońce we dnie: áni księżyc (vżiebi cię) w nocy.

Pan cie

Pan cię strzeże ode wszego złego: Pan niech strzeże dusze twoiey.
Pan niech strzeże weszcia y wyszcia twego: od tąd áż y ná wieki.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 121.

WEselitem się z tego co mi powiedziano: poydziemy do domu Páńskiego.
Stawáły nogi násze w sieniách twoich o Jeruzálem.
Jeruzálem ktore się buduie iáko (práwe) miásto: ktorego vczesnictwo iest społeczne.
Bo tám wstępowáły pokolenia/ pokolenia Páńskie: do świádectwá Izráelskiego/ku chwaleniu imienia Páńskiego.
Bo tám postáwione są stolice sądowe: stolice w domu Dawidowy.

 Proście

Proście o to co iest ku pokoiowi miástá Jeruzálem: á niech dostátek wßego máią ći ktorzy ćie miłuią.

Niechay będźie pokoy w mocy twoiey: á dostátek w báßtách twoich.

Dla bráćiey moiey y dla bliźnich moich: modliłem śię o twoy pokoy.

Dla domu Páná Bogá náßego: ßukałem dobrá twego.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Zdrowás Mária / łáski pełná: Pan z tobą: błogosłáwionás ty miedzy niewiástámi. Alleluia.

Capitulum. Isa: II.

Wynidźie rośczká z korzeniá Jesséego / y kwiát z korzeniá iego wyrośćie / ná ktorym Duch Páński odpocznie. ℟. Bogu dzięki.

℣. Kozláłá śię wdzięczność po wárgách twoich. ℟. Przeto ćię vbłogosłáwił Bog ná wieki. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

Modlmy śię.

Boże / ktoryś chćiał áby słowo twoie z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey / przez ányelskie zwiástowánie ćiáło przyięło / rácz to dáć pokornie ćiebie prośącym sługam twoim: áby my ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wyznawamy / byliśmy iey przyczynámi v ćiebie wspomożeni. Przez tegoż Páná náßego Jezusá ꝛc. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA SEXTE.

Zdrowáś Máriá. ꝛc.

BOże pośpiesz śię ku wspomożeniu memu. ℞. Pánie pokwáp śię ku rátunku memu.

Chwałá Oycu. ꝛc. Alleluia.

Hymná.

Wspomni o ſpráwco zbáwienia
Żeś dla ludzkiego plemienia/
Z czyſtey Pánny národzony/
Ciáłem náſzym obleczony.
Máriá mátko miłości/
Mátko wſzelákiey litości/
Broń nas od ſkonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
Chwałá bądź Pánu náſzemu/
Z dziewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.

Antiphoná. Nie boy śię Máriá.

Pſalm 122.

Ku tobie

KV tobie podnośiłem oczy moie: ktory mieſzkaſz w niebieśiech.

O to iáko oczy ſług/ pilnuią reku pánow ſwoich.

Iáko oczy ſłużebnice pilnuią ręki pániey ſwoiey: ták oczy náſze pátrzą ná Páná Bogá náſzego/ áż śię zmiłuie nád námi.

Zmiłuy śię nád námi Pánie/ zmiłuy śię nád námi: bośmy bárzo nápełnieni wzgárdy.

Bo ieſt bárzo náſycona duſzá náſzá pośmiewiſkiem bogátych: y wzgárdą pyſznych.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 123.

BY był Pan nie był z námi/ niech teraz powie Izráel: by był Pan nie był z námi.

Gdy ná nas ludźie powſtawáli:

ſnadźby

śnadźby nas byli żywo pożárli.
Gdy śie zápalił gniew ich przećiwko nam: śnadźby nas byłá wodá zátopiłá.
Strumień bystry przeszłáby duszá náßá: śnadźby byłá przeszłá duszá náßá wode nieprzebytą.
Błogosłáwiony Pan: ktory nas nie dał w záchwycenie zebom ich.
Duszá náßá iáko wrobel wyrwána iest z śidłá ptáśnikow.
Sidło śie rozerwáło: á myśmy wybáwieni.
Wspomożenie náße w imieniu Páńskim: ktory stworzył niebo y ziemię.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.
Iáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 124.

KTorzy vfáią w Pánu / będą iáko gorá Syon: nie poruszy śie ná wieki

ná wieki ten ktory mieszka w Ieruzálem.
Gory około niego: á Pan około ludu swego / od tąd y áż ná wieki.
Bo nie zostáwi Pan láski grzesznikow nád dziedzictwem spráwiedliwych: áby spráwiedliwi nie śćiągnęli ręki swey ku niespráwiedliwośći.
Czyń dobrze Pánie dobrym: y tym ktorzy są práwego sercá.
Ale te ktorzy vstępuią zá przewrotnośćiámi / powiedźie Pan z dźiáłáiącymi nieprawość: pokoy (niech będźie) nád Izráelem.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.
Iáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Nie boy śie Máriá: ábowiem nálázłáś łáskę v Páná: oto poczniesz y porodźisz Syná. Alleluia.

Capitulum Luk: 1.

Dá mu

DA mu Pan Bog ſtolice Dawidá oycá iego: y bedźie krolował w domu Jákobowym ná wieki: á kroleſtwu iego nie bedźie końcá. ℟. Bogu dźięki. ℣. Błogoſłáwionáś ty miedzy niewiáſtámi. ℟. Y błogoſłáwion owoc żywotá twego. K yrie eleiſon. C hriſte eleiſon. K yrie eleiſon. ℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

M odlmy ſie.

BOże/ ktoryś chćiał áby słowo twoie z żywotá błogoſłáwioney Pánny Máriey/ przez ányelſkie zwiáſtowánie ćiáło przyieło: rácz to dáć pokornie ćie proſzącym ſługam twoim: áby my ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wyznawamy/ byliſmy iey przyczynámi v ćiebie wſpomożeni. Przez tegoż Páná nászego Jezuſá ⁊c. ℟. Amen.
℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moie.
℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie. ℣. Podźiekuymyż Pánu. ℟. Bogu dźie-

gu dźięki. ℣. A duſze wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA NONE.

Zdrowáś Mária. ⁊c.

BOże poſpieſz ſie ku wſpomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp ſie ku rátunku memu.
C hwałá Oycu. ⁊c. Alleluia.

Hymná.

PAmietay zbáwienia ſprawco/
Żywotá wiecznego dawco:
Żeś z Pánny wźiął nász ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
M ária mátko miłośći/
Mátko wszelákiey litośći:
Broń nas od ſkonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
C hwałá bądź Pánu nászemu/
Z dźiewice narodzonemu:
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

Antipho-

Antiphoná. Oto służebnica Pańska.

Psalm 125.

GDy Pan náwrócił z niewoley więźnie Syońskie: sstálismy sie iáko pocieszeni.
Tedy sie nápełniły weselem vstá náße: á iezyk náß rádościa.
Tedy mowiono miedzy narody: wielmożne rzeczy vczynił Pan z nimi.
Wielmożne rzeczy Pan vczynił z námi: bylismy weseli.
Náwroćże Pánie (drugie) więźnie náße: iáko strumienie w ziemi ná południe.
Ci ktorzy sieia ze łzámi: beda żać z rádościa.
Idac ßli y płákáli: rozsiewáiac nasienia swoie.
Ale wracáiac sie przyida z weselem: niosac snopy swoie.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.
Iáko byłá ná poczatku / y teraz. etc.

Psalm

Psalm 126.

IEsli Pan nie zbuduie domu: prozno prácuia ci ktorzy gi buduia.
Iesli Pan nie bedzie strzegł miástá: prozno czuie ten ktory go strzeże
Prozno macie przede dniem wstáwáć: y wsiadßy záśie wnet powstáwáć: wy ktorzy pożywacie chlebá boleści.
Ale gdy da Bog miłym swym spánie: oto dziedzictwo Páńskie / synowie / y zysk / y owoc żywotá.
Iáko strzały w reku mocarzowych: ták sa synowie pobożnych vtrapionych.
Błogosłáwiony człowiek ktory nápełnił żadza swoie z nich: nie záwstydzi sie kiedy bedzie miał spráwe z nieprzyiaćiołmi swymi w bramie.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.
Iáko byłá ná poczatku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

O Psalm

Psalm 127.

BLogosłáwieni wßyscy ktorzy sie boią Páná: ktorzy chodzą drogámi iego.

Abowiem prace rąk twoich pożywáć będzieß: ßcześliwyś iest/ y dobrze sie mieć będzieß.

Zoná twoiá iáko winne drzewo: płodna będzie w kaćiech domu twe°

Synowie twoi iáko látorośłki oliwne: około stołu twego.

Oto ták vbłogosłáwion będzie człowiek: ktory sie boi Páná.

Niechżeć błogosłáwi Pan z Syonu: ábyś widział dobrá Jerozolimskie/ po wßytkie dni żywotá twego.

Abyś oglądał syny synow twoich: y pokoy nád Jeruzálem.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwßę: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Oto służebnicá Páńska/ nie-

chay mi sie sstánie według słowá twego.

Capitulum. Isa: 7.

OTo Pánná pocznie/ y porodzi Syná/ y názową imie iego Emánuel: másło y miod ieść będzie/ áby vmiał odrzućić złe/ á obráć dobre. ℟. Bogu dzięki. ℣. Anyoł Páński zwiástował Máriey. ℟. Y poczęłá z Duchá świętego. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moię. ℟. A wołánie moie do ciebie niech przyidzie.

Modlmy sie.

BOże ktoryś chćiał áby słowo twoie z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey przez ányelskie zwiástowánie ćiáło przyięło: day proßącym ćiebie sługam twoim: áby my ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wyznawamy/ bylismy iey przyczynámi v ćiebie wspomożeni. Przez tegoż Páná náßego Jezu Christá. etc. ℟. Amen.

℣. Pánie wysłuchay modlitwe moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidzie.

℣. Podziękuymy Pánu. ℟. Bogu dzię-
ki. ℣. A dusze wiernych przez miłośier-
dźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią.
℟. Amen.

NA NIESZPOR.

Zdrowás Mária. etc.

BOże pośpiesz sie ku wspomo-
żeniu memu. ℟. Pánie po-
kwáp sie ku rátunku memu.

Chwałá Oycu. etc. Alleluia.

Antiphoná. Posłan iest.

Psalm 109.

RZekł Pan Pánu memu: śiedź
po práwicy moiey.

Aż położę nieprzyiaćioły twoie:
podnożkiem nog twoich.

Laskę mocy twoiey wypuśći Pan
z Syonu: pánuy w pośrzod nieprzy-
iaćioł twoich.

Przy tobie będźie przodkowánie w
dźień możnośći twoiey w iásnoś-
ćiách świątośći: z żywotá przed
iutrzenką zrodźiłem ćię.

Przyśiągł Pan á nie będzie mu te-
go żal: żeś ty iest kápłanem ná wie-
ki/ według porządku Melchisede-
chowego.

Pan po práwicy twoiey: poráźił
w dźień gniewu swego krole.

Będźie sądźił narody/ nápełni v-
páśći: potłucze głowy wielu ná
źiemi.

Z strumienia ná drodze pić będźie:
á dla tego wywyższy głowę.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Du-
chowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y
záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná: Posłan iest ányoł Gábriel
do Pánny Máriey poślubioney Joze-
phowi. *Antiphoná.* Zdrowás Mária.

Psalm 112.

CHwalćie sludzy Pána: chwal-
ćie imię Páńskie.

Niechay będźie imię Páńskie błogo-
słáwione: od te° czásu y áż ná wieki.

O d wschodu słonca y áż do zachodu: chwálebne iest imię Páńskie.

W ysoki iest Pan nád wszytkie narody: á nád niebiosá iest chwáłá ie°.

K ktoż táki iest iáko Pan Bog nász/ ktory mieszka ná wysokości: á ná niskie rzeczy pátrzy ná niebie y ná ziemi?

P odnosi z ziemie nędznego: á z gnoiu wywyższa vbogiego.

A by go posádził z kśiążęty: z kśiążęty ludu swego.

K tory rozmnaża niepłodną w domu: czyniąc mátkę prze syny wesołą.

C hwałá Oycu y Synowi/ y Duchowi świętemu.

J áko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Zdrowás Mária łáski pełná: Pan z tobą: błogosłáwionás ty miedzy niewiástámi.

Antiphoná. Nie boy się.

Psalm 121.

W eseli-

W Eseliłem się z tego co mi powiedziano: poydziemy do domu Páńskiego.

S tawáły nogi násze w śieniách twoich o Jeruzálem.

J eruzálem ktore się buduie iáko práwe miásto: ktorego vczesnictwo iest społeczne.

B o tám wstępowáły pokolenia: pokolenia Páńskie: do kośćiołá Jzráelskiego ku chwaleniu imieniá Páńskiego.

B o tám postáwione są stolice sądowe: stolice w domu Dawidowy.

P rośćie o to co iest ku pokoiowi miástá Jeruzálem: á niech dostátek wsze° máią ći ktorzy ćie miłuią.

N iechay będzie pokoy w mocy twoiey: á dostátek w básztách twoich.

D la bráciey moiey/ y dla bliźnich moich: modliłem się o twoy pokoy.

D la domu Páná Bogá nászego: szukałem dobrá twego.

C hwałá

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Nie boy się Mária: ábowiem nálázłás łáskę v Bogá. Oto poczniesz y porodziß Syná. Alleluia.

Antiphoná. Da mu Pan.

Psalm 126.

Jeśli Pan nie zbuduie domu: prozno prácuią ći ktorzy gi buduią.

Jeśli Pan nie będzie strzegł miástá: prozno czuie ten ktory go strzeże.

Prozno mácie przede dniem wstáwáć/ y vśiadßy záśie wnet powstáwáć: wy ktorzy pożywaćie chlebá boleśći.

Ale gdy da Bog miłym swym spánie: oto dziedzictwo Páńskie/ synowie/ y zysk/ y owoc żywotá.

Jáko strzały w ręku mocarzá: ták są synowie pobożnych vtrapionych.

Błogosłáwiony człowiek ktory nápełnił żądzą swoie z nich: nie zá-

wstydzi

wstydzi się kiedy będzie miał spráwę z nieprzyiaćiołmi swymi w bránie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Da mu Pan Bog stolicę Dawidá Oycá iego: y będzie krolował ná wieki.

Antiphoná. Oto służebnicá.

Psalm 147.

Chwal o Jeruzálem Páná: chwal Syonie Bogá twego.

Abowiem vmocnił záwory brán twoich: błogosłáwił synom twym w pośrzod ćiebie.

Ktory dáie pokoy ná gránicách twoich: á násyca ćię nawybornieyßym zbożem.

Ktory pußcza słowo swe ná ziemię: bárzo prędko bieży słowo iego.

Ktory dawa śnieg biały iáko wełnę: á mgłę rozsypuie iáko popioł.

P Spußcza

S puſzcza lod ſwoy iáko brzty: ktoż ſie oſtoi przed zimnem iego?

P oſle słowo ſwoie / á roſtopi ie: wienie wiátr iego / á poćieką wody.

K tory oznáymuie słowo ſwe Jákobowi: ſpráwiedliwośći y ſądy ſwoie Jzráelowi.

N ie vczynił ták żadnemu narodowi: y nie obiáwił im ſądow ſwoich.

C hwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

J áko byłá ná poczatku / y teraz / y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Oto ſłużebnicá Páńſka / niechay mi ſie ſtánie według słowá twego.

Capitulum. *Iſa: 11.*

W Ynidźie rośczká z korzeniá Jeſſego / y kwiát z korzeniá iego wyrośćie / ná ktorym Duch Páńſki odpoczynie. ℟. Bogu dzięki.

Hymná.

Z Drowáś gwiazdo morſka /
Wierna mátko Bozka:

Pánno

Pánno wiekuiſta /
Brámo rayſka czyſta.
A nyelſkim ziáwieniem /
Mária vczczoná:
O bdarz nas pokoiem /
Nád Ewę wſławioná.
Z iednay win zgłádzenie /
Slepym oświecenie /
Z łego oddalenie /
Láſki przyczynienie.
B ądź mátką bez grożby /
Odnieś náſze proſby /
Synowi twoiemu /
Nam národzonemu.
P ánno oſobliwa /
Mátko miłośćiwa /
Obdarz nas ćichośćią /
Y świetą czyſtośćią.
D ay żywot tuteczny
Swiety y beſpieczny /
Z Jezuſem mieſzkánie /
Y z nim krolowánie.
C hwałá Bogu Oycu /

P ij Jezuſo-

Jezusowi Pánu/
Duchowi świętemu/
Bogu iedynemu. Amen.

℣. Rozlałá sie wdzieczność po wárgách twoich. ℟. Dla tego cie błogosłáwił Bog ná wieki.

Antiphoná. Duch świety.

Pieśń błogosłáwioney Pánny Máriey. Luk: 1.

WJelbi duszá moiá Páná.
A rozrádował sie duch moy w Bogu zbáwicielu moim.
Iż weyrzał ná niskość służebnice swoiey: Abowiem oto od tąd błogosłáwioną mie zwáć będą wszytkie narody.
Abowiem vczynił mi wielkie rzeczy / on ktory możny iest: y święte imię iego.
A miłosierdzie iego od narodu do narodow: boiącym sie iego.
Wykonał moc rámieniem swoim/ rosproszył pyszne myslą sercá ich.

Złożył mocarze z stolice: á podwyższył niskie.
Łáknące nápełnił dobrámi: á bogacze z niscżym odpráwił.
Przyiął Izráelá sługę swe°: wspomniawszy ná miłosierdzie swoie.
Iáko mowił do oycow nászych: do Abráhámá/ y do potomstwá iego ná wieki.
Chwałá Oycu/ y Synowi / y Duchowi świetemu.
Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Duch świety zstąpi ná cie Máriá: nie boy sie/ poczniesz w żywocie y porodzisz Syná Bożego. Alleluia. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidzie.

Modlmy sie.

BOże ktoryś chćiał áby słowo twoie z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey/ przez ánielskie zwiástowánie ćiáło przyięło: day

proßącym ciebie ſługam twoim: áby my ktorzy ię prawdźiwie Bogá rodźicą być wierzymy / byliſmy iey przyczynámi v ciebie wſpomożeni. przez tegoż páná. ℟. Amen.

Do świętych Antiphoná. Oto Pan przyidźie / y wßyścy święći iego z nim: á będźie w on dźień świátłość wielka. Alle.
℣. Oto ſię vkaże Pan ná obłoku białym.
℟. A z nim świętych tyśiące.

Modlmy ſię.

RAcz miły Pánie ſumnienie náße náwiedzáiąc oczyśćić / áby przyßedßy Syn twoy á Pan náß Jeſus Chriſtus / ze wßytkimi świętymi gotowe ſobie w nas nálazł mießkánie. Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá świętego Bog / przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen.
℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidźie.
℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NAKOMPLETE.

Zdrowáś Mária. etc.

NAwroć nas Boże zbáwićielu náß.
℟. A oddal gniew ſwoy od nas.
℣. Boże pokwáp ſię ku wſpomożeniu memu. ℟. Pánie pośpieß ſię ku rátunku memu.
Chwałá Oycu. etc. Alleluia.

Pſalm 128.

CZeſto walczyli ná mię od młodości moiey: niech teraz powie Jzráel.
Cześto walczyli ná mię od młodości moiey: wßákże mię nie przemogli.
Ná grzbiećie moim budowáli (cieśkości) grzeßnicy: przedłużáli niepráwość ſwoię.
Pan ſpráwiedliwy vtnie ßyie grzeßnikow: niech będą záwſtydzeni y názad obroceni wßyscy / ktorzy

Syon máią w nienawiśći.
Niech będą iáko trawá ná dáchu: ktora pierwey vschnie/ niżeli ią wyrwą.
Ktora nie nápełni ręki swoiey żeńcá: áni łoná swego ten ktory snopy wiąże.
Y nierzeką ći ktorzy mimo idą: błogosłáwieństwo Páńskie (niech będźie) nád wámi: błogosłáwimy wam w imie Páńskie.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 129.

Z Głębokośći wołałem k tobie Pánie: Pánie wysłuchay głos moy.
Niech będą vßy twoie nákłonione: ná głos modlitwy moiey.
Jesli będźieß pilnie obaczał niepráwośći Pánie: Pánie á ktoż śię zostoi:

A bowiem v ćiebie iest zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem ćię Pánie.
Czekáłá ćierpliwie dußá moiá ná słowo iego: vfáłá dußá moiá w Pánu.
Od stráżey poránney áż do nocy/ niechay vfa Izráel w Pánu.
Bo v Páná iest miłośierdźie: y obfite v niego odkupienie.
A onći odkupi Izráelá: ze wßytkich niepráwośći iego.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 130.

PAnie/ nie wynosiło śię serce moie: áni śię wywyżßáły oczy moie.
Ani śię obierał w rzeczách więtßych y dźiwnieyßych nád mię.
Jeslim nie pokornie rozumiał o sobie (álem wywyżßał dußę moię.)

Jáko dzieciątko ostáwione v mátki swoiey: ták odpłátá niech bedźie ná duszy moiey.
Niechayże Izráel vfa w Pánu/ od tąd áż ná wieki.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Hymná.

Pámiętay zbáwienia spráwco/
Zywotá wiecznego dawco/
Ześ z Pánny wźiął násze ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
Mária mátko miłośći/
Mátko wszelákiey litośći/
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przekletego.
Chwałá bądź Pánu nászemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.

Capitulum. *Isa: 7.*

O To Pánná pocznie/ y porodźi Syná/ y názowie imię iego Emánuel: másło y miod ieść bedźie/ áby vmiał odrzućić złe/ á obráć dobre. ℟. Bogu dźięki.
℣. Anyoł páński zwiástował Máriey.
℟. Y poczełá z Duchá świętego.
Antiphoná. Duch święty.

Pieśń Symeonowá. *Luk: 2.*

Teraz Pánie opuszczasz sługę twego/ w pokoiu/ według słowá twego.
Gdyż oczy moie oglądáły zbáwienie twoie.
Ktoreś zgotował przed oblicznośćią wszytkich ludźi.
Swiátłość ná obiáwienie pogánow: y chwałę ludu twego Izráelskiego.
Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Duch święty ẑstąpi ná ćię Márja/ będźieß miáłá w żywoćie Syná Bożego. Alleluia. Kyrie eleiſon. Christe eleiſon. Kyrie eleiſon.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Modlmy ſię.

BOże/ ktoryś chćiał áby słowo twoie/ z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey/ przez ányelſkie zwiástowánie ćiáło przyięło: day proſzącym ćiebie: áby my ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wyznawamy/ byliſmy iey przyczynámi v ćiebie wſpomożeni. Przez tegoż Páná. ⁊c. ℟. Amen.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moie. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki.

Błogosłáw. Niechże nam błogosłáwi y ſtrzeże nas wſzechmogący á miłośierny Pan/ Oćiec/ y Syn/ y Duch ś. ℟. Amen

Potym poklęknawſzy mowią Antiphonę: Swięta mátko náſzego odkupićielá. ják wyżſzey liſt 137. á rzekſzy ℣. Boſkie wſpomożenie. mowią poćichu Pá ćierz/ Zdrowá Márja/ y Credo.

GODZINY P. MARIEY.

Ktore mawiáią od Nieſzporu Wigiliey Národzenia Páńſkiego áż do dniá Gromnic. A Nieſzpor naydźieß ná kárćie 219.

NA IVTRZNIA.

Wſzytko mawiáia iáko wyżſzey w Adwent ná kárćie 96. áż do Laudes.

NA LAVDES.

BOże pośpieß ſię ku wſpomożeniu memu.

℟. Pánie pokwáp ſię ku rátunku memu.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen. Alleluia.

Antiphoná. O dźiwne ſpowinowácenie.

Psalm 92.

PAn otrzymał krolestwo / oblokł sie w chwałe : oblokł sie Pan mocą / y przepásał sie.

A bowiem vmocnił okrąg świátá: że sie nie poruszy.

Zgotowána iest stolicá twoiá od onego czásu: ty iesteś od wieku.

Podniosły rzeki Pánie: podniosły rzeki głos swoy.

Podniosły rzeki nawáłnośći swoie: od szumu wod wielkich.

Dziwneć są nawáłnośći morskie: ále dziwnieyszy Pan ná wysokośćiách.

Twoie świádectwá okazáły sie być bárzo wiáry godne: domowi twemu Pánie przystoi świątobliwość ná długie czásy.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antipho-

Antiphoná. O dziwne spowinowácenie! stworzyćiel rodzáiu ludzkiego ćiáło z duszą człowieczą przyiąwszy / z Pánny sie raczył národzić: á zstáwszy sie człowiekiem bez naśienia / vczynił nas vczesnikámi swego Bostwá.

Antiphoná. Kiedyś sie národził.

Psalm 99.

WYkrzykayćie Bogu wszytká ziemio: służćie Pánu z weselē.

Wchodźćie przed obliczność iego z rádośćią.

Wiedzćie iż Pan sam iest Bog: on nas vczynił / á nie my sámi śiebie.

Ludu iego y owce pástwiská iego: wchodźćie przez bramy iego z wysławiániem / do śieni iego z pieśniámi / á wysławiayćie go.

Chwalćie imie iego / boć słodki iest Pan: ná wieki trwa miłośierdźie iego: á od rodzáiu do rodzáiu prawdá iego.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kiedyś ſię národźił niewymownie z Pánny/ tedy ſię piſmá wypełniły: iáko deßcz ná runo zſtąpiłeś/ ábyś zbáwił rodzay ludzki: ćiebie chwalimy o Boże náß.

Antipho. Kierz ktory widźiał Moyżeß.

Pſalm 62.

BOże/ Boże moy: do ćiebie wſtáię ná świtániu.

Prágnęłá ćię dußá moiá: o iáko rozmáićie żąda ćię ćiáło moie.

W tey źiemi puſtey/ niedrożney/ y bezwodney/ iáko w świątnicy ſtáwiłem ſię przed tobą: ábych widźiał moc twoię/ y chwałę twoię.

Abowiem lepße ieſt miłośierdźie twoie nizli żywoty: wárgi moie będą ćiebie chwalić.

Ták ćię błogoſłáwić będę zá żywotá mego: á w imię twoie będę podnośił ręce moie.

Jáko ſádłem y tłuſtośćią niech będźie ná-

dźie nápełnioná dußá moiá: á wárgámi weſołymi będą ćię wychwáláć vſtá moie.

Jeſlim ná ćię pámiętał ná łożu moim: (tym więcey) ná iutrzennych czuynośćiách będę rozmyślał o tobie: boś był pomocnikiē moim.

W záſłonie ſkrzydeł twoich rozrádnię ſię/ przylnęłá dußá moiá do ćiebie: rátowáłá mię práwicá twoiá.

A oni prozno ßukáli duße moiey: wnidą w niſkośći źiemie/ będą zámordowáni mieczem/ lißkam będą ſtráwą.

Ale krol będźie ſię weſelił w Bogu/ y chlubić ſię będą w nim wßyścy ktorzy nań przyśięgáią: bo zátkáne ſą vſtá mowiących nieprawośći.

Pſalm 66.

NJech ſię nad námi Bog zmiłuie/ y błogoſłáwi nam: niech rośwíeći oblicze ſwe nád námi/ á zlituie ſię nád námi.

Zebyśmy poználi ná ziemi drogę twoię: miedzy wßemi narody zbáwienie twoie.

Niech ćie wyznawáią ludźie: o Boże/ niech ćie wyznawáią wßyscy ludźie.

Niech śie ráduią y weselą narodowie: iż sądźiß ludźie spráwiedliwie/ á narody ná ziemi spráwuieß.

Niechże ćie wyznawáią ludźie/ o Boże/ niech ćie wyznawáią wßyscy ludźie: źiemiá dáłá swoy owoc.

Niech nam błogosłáwi Bog/ Bog náß/ y niech nam błogosłáwi Bog: á niech śie go boią wßytkie kráie źiemie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kierz ktory widźiał Moyżeß niespalony/ znáczył chwálebne pániеństwo twe nienárußone: Bogárodźico przyczyń śie zá námi.

Antiphoná. Wyrosłá rożczká z korzeniá.

Pieśń trzech młodźieńcow

Daniel 3.

Błogosławćie wßytkie spráwy Páńskie Páná: chwalćie y wywyżßayćie go ná wieki.

Błogosławćie ányołowie Páńscy Páná: błogosławćie niebiosá Páná.

Błogosławćie wody wßytkie ktore są ná niebie Páná: błogosławćie wßytkie mocy Páńskie Páná.

Błogosławćie słońce y mieśiácu Páná: błogosławćie gwiazdy niebieskie Páná.

Błogosławćie dżdżu y roso Páná: błogosławćie wßytkie wiátry Boże Páná.

Błogosławćie ogniu y ćiepłá Páná: błogosławćie źimo y láto Páná.

Błogosławćie rosy y szrony Páná: błogosławćie mrozy y źimná Páná.

Błogosławćie lody y śniegi Páná: błogosławćie dni y nocy Páná.

Błogosławcie świátłości y ciemności Páná: błogosławcie błyskáwice y burze Páná.

Błogosław ziemio Páná: chwal y wywyższay go ná wieki.

Błogosławcie gory y págorki Páná: błogosławcie wszytkie vrodzáie ná ziemi Páná.

Błogosławcie źrzodłá Páná: błogosławcie morzá y rzeki Páná.

Błogosławcie wielorybowie y wszytkie rzeczy rucháiące sie w wodách Páná: błogosławcie wszyscy ptacy powietrzni Páná.

Błogosławcie wszytkie źwierzetá y bydletá Páná: błogosławcie synowie ludzcy Páná.

Błogosław Izráelu Páná: chwal go y wywyższay ná wieki.

Błogosławcie kápłani Páńscy Páná: błogosławcie sludzy Páńscy Páná.

Błogosławcie duchowie y dusze

spráwie-

spráwiedliwych Páná: błogosławcie święći á pokornego sercá Páná.

Błogosławcie Anániaszu/ Azáryaszu/ Misáelu Páná: chwalcie go y wywyższaycie ná wieki.

Błogosławmy Oycá / y Syná/ z Duchem świętym: chwalmy y wywyższaymy go ná wieki.

Błogosłáwionyś iest Pánie ná rozpostrzeniu niebieskim / y chwálebny / y sławny / y wywyższony ná wieki.

Tu nie mawiáią *Gloria*, áni *Amen*.

Antiphoná. Wyrosłá roszczká z korzeniá Iessego/ weszłá gwiazdá z pokolenia Iákobowego / Pánná porodziłá zbáwiciela: ciebie chwalimy o Boże nász.

Antiphoná. Oto Máriá.

Psalm 148.

Chwalcie Páná wy ktorzyście ná niebiesiech: chwalcie go wy ktorzyście ná wysokości.

Chwalcie go wszyscy ányołowie

iego:

iego: chwalcie go wßytkie woy-
ſká iego.
Chwalćie go ſłońce y mieſiącu:
chwalćie go wßytkie gwiazdy y
świátłośći.
Chwalćie go niebioſá nád niebio-
ſy; y wody ktore ſą ná niebie/niech
imię Páńſkie chwalą.
Abowiem on rzekł/y vczynione ſą:
on roſkazał y ſtworzone ſą.
Poſtánowił ie ná wieki wieczne:
vſtáwę dał ktora nie przeminie.
Chwalćie Páná wy ktorzyśćie ná
ziemi: ſmokowie y wßytkie prze-
páśći.
Ogniu/grádzie/śniegu/lodzie/y
wietrze gwałtowny: ktore czynićie
roſkazánie iego.
Gory y wßytkie págorki: drzewá
owoc dáiące/y wßytkie Cedry.
Zwierzętá y wßytko bydło: rzeczy
płazáiące/y ptáſtwo ſkrzydláſte.
Krolowie ziemſcy/y wßytcy náro-
dowie:

dowie: książętá / y wßyſcy ſędzio-
wie ziemſcy.
Młodzieńcy y pánienki/ ſtárzy y
młodzi niech imię Páńſkie chwalą:
bo wywyżßyło ſię imię iego ſáme°.
Chwałá iego ná niebie y ná ziemi:
bo wywyżßył rog ludu ſwego.
Chwałá Boża należy wßytkim
świętym iego: ſynom Izráelſkim/
ludowi blizkiemu iego.

Pſalm 149.

Spiewayćie Pánu pieśń nową:
chwałá iego (niech będzie) w
zgromádzeniu świętych.
Niech ſię weſeli Izráel w ſtworzy-
ćielu ſwoim: á ſynowie Syońſcy
niech ſię ráduią w krolu ſwoim.
Niechay imię iego chwalą w śpie-
wániu ſpołecznym: ná bębnie y ná
hárfie niechay mu gráią.
Bo ſię kocha Pan w ludu ſwoim:
á podwyżßy ćiche ku zbáwieniu.
Rozweſelą ſię święći w chwale:
rozráduią

rozráduią ſię w łożnicách ſwoich.
Wyſławiánia Bogá będą w gárdlech ich: á miecze zobu ſtron oſtre w rękách ich.
Aby czynili pomſtę nád pogány: á ſkaránie miedzy narody.
Aby powiązáli krole ich pętámi: á ſláchtę ich táńcuchy żelázny mi.
Aby vczynili o nich práwo nápiſáne: Táć ieſt chwała wßytkim świętym iego.

Pſalm 150.

Chwalćie Páná w świętych iego: chwalćie go ná ßerokim niebie mocy iego.
Chwalćie go w możnośćiách iego: chwalćie go według mnoſtwá wielkośći iego.
Chwalćie go głoſem tráby: chwalćie go ná hárfie y ná cytrze.
Chwalćie go ná bębnie y ná piſzczałce: chwalćie go ná ſtrunách y ná orgániech.

Chwalćie go ná cymbalech głośnych / chwalćie go ná cymbalech krzykliwych: wßeláki duch niechay Páná chwali.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.
Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoni. Oto Márya porodźiłá nam Zbáwićielá: ktorego Jan widząc / záwołał mowiąc: Oto báránek Boży / oto ktory głádźi grzechy świátá. Alleluia.

Capitulum. Widźiáły ię corki Syońſkie / y zá naßcześliwßą wyſławiáły / y krolowe ię chwaliły. ℟. Amen.

Hymná.

O Goſpodze vwielbiona /
Nád niebioſá wywyżßona /
Tworcęś ſwego porodźiłá /
Mlekiemeś go ſwym karmiłá.
Co Jewá ſmętna ſtráćiłá /
Tyś przez Syná náprawiłá /
Oknem ſtáłáś ſię do niebá /
Smęćić ſię iuż nam nie trzebá.

Drzwiámiś krolá wyſokiego/
Y fortká niebá świetnego/
Wßyścy iey ludźie śpieway cie/
Bo przez nie zbáwienie maćie.
Chwałá bądź Pánu náßemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.
℣. Błogosłáwionáś ty miedzy niewiá-
ſtámi. ℟. Y błogosłáwion owoc żywo-
tá twego.
Antiphoná. Dziwna táiemnicá.

Pieśń Záchári aßowá. Luk: I.

BLogosłáwiony Pan Bog I-
zráelſki: iż nas náwiedźił/ y v-
czynił odkupienie ludu ſwoiego.
Y podniosł nam rog zbáwienia w
domu Dawidá ſłużebniká ſwego.
Iáko opowiádał przez vſtá świe-
tych: ktorzy od wieku byli/ proro-
kow ſwoich.
Wybáwienie od nieprzyiaćioł ná-
ßych: y z reki wßytkich ktorzy nas
nienawidzą.

Aby

Aby vżył miłośierdzia z oycy náßy-
mi: y wſpámietał ná przymierze
ſwe świete.
Ná przyśiege ktorą przyśiągł A-
bráhámowi oycu náßemu/ że nam
to dáć miał.
Iżbyſmy/ wybáwieni bedąc z reki
nieprzyiáćioł náßych: bez boiáźni
mu służyli.
W świetobliwośći y w ſpráwiedli-
wośći przed nim: po wßytkie dni
żywotá náßego.
A ty dźiećiątko prorokiem Nawyż-
ßego bedźieß názwáne: bo poydźieß
wprzod przed oblicznośćią Páńſką/
ábyś gotował drogi iego.
Aiżbyś dał náuke zbáwienia ludo-
wi iego: ná odpußczenie grzechow
ich.
Dla wnetrznośći miłoſierdźia Bo-
gá náßego/ przez ktore náwiedźił
nas Wſchod z wyſokośći.
Aby záświećił śiedzącym w ćie-

 mnośći

mności y w cieniu śmierći: ku wyprostowániu nog nászych ná droge pokoiu.

Chwała Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku / y teraz y záwsze: y ná wieki wiekow / Amen.

Antiphona. Dziwna táiemnicá iest nam dziś oznaymioná: odnawiáia sie nátury: Bog sie stał człowiekiem: został czym pierwey był / á przyiął to czym nie był: nie cierpiac pomieszánia / áni rozdzielenia. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ciebie niech przyidzie.

Modlmy sie.

Boże / ktorys chćiał áby słowo twoie / z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey / przez ányelskie zwiástowánie ciáło przyieło: rácz to dáć pokornie ciebie prosżącym sługam twoim: áby my ktorzy ią prawdziwie Bogá rodzicą być wierzymy / bylismy iey przyczynámi v

ciebie

ciebie wspomożeni. Przez tegoż Páná nászego. etc. ℟. Amen.

Do Swietych.

Antiphoná. Wszyscy świeci Boży rácżcie sie przyczynić o násze y o wszytkich ludzi zbáwienie.

℣. Weselćie sie w Pánu / á ráduyćie sie spráwiedliwi. ℟. A wesoło śpiewayćie wszyscy ktorzyśćie sercá práwego.

Modlmy sie.

Rácz Pánie być obrońcą ludu twoiego: á vfáiące w przyczynie ś. Apostołow Piotrá y Páwłá / y innych Apostołow twoich / rácz pod vstáwiczną obroną záchowáć.

Wszyscy świeći twoi (prośimy ćie Pánie) ná káżdym mieyscu niech nas porátuią: ábyśmy ich przyczynámi byli wspomożeni / gdy ich zasługi wspominamy. Rácz vżyczyć pokoiu twego czásom nászym. Rácz od Kośćiołá twe° wszelákie złości y nieprawości oddálić. Rácz drogi / postepki y myśli násze /

R iij y wszyt-

y wßytkich ſług twoich w łáſce y błogoſłáwieńſtwie twoim ſpráwowáć. Rácz dobrodźieiom náßym wiekuiſtą zapłátą być: y wßytkie wierne zmárłe wiecznego odpocznienia domieśćić. Przez Páná náßego Jezuſá Christuſá Syná twego/ ktory z tobą żywie y króluie w iedności Duchá świętego Bog/ przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidzie.

℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

Jeśli tu chceß skończyć Officium, tedy mow to co niżey położono. Ale ieśli ię przez inną godźinę chceß odpráwić/ tedy ná końcu oſtátniey godźiny/ Oycze náß. wßytek poćichu.

℣. Pánie rácz nam dáć ſwoy pokoy.

℟. Y żywot wieczny. Amen.

Potym mowią klęknąwßy ná kolána Antiphonę niżey położoną.

Swięta mátko náßego odkupićielá/

ktoraś ſię ſtáłá ßeroko otworzona brána niebieſka/ y gwiazda morſka/ rácz dopomoc vpádkemu ludowi/ ktory chce z grzechow ſwoich powſtáć. O ty/ ktoraś porodźiłá z zdumieniem wßelkiey nátury/ twego świętego ſtworzyćielá: Pánno przed porodzeniem y po porodzeniu przez Gábrielá Archányołá onym przeſłáwnym poſelſtwem vczczona/ miey litość nád grzeßnymi. Amen.

℣. Po porodzeniu Pánno zoſtáłáś nienáruszona. ℟. Bogá rodźico przyczyń ſię zá námi.

Modlmy ſię.

BOże ktoryś chćiał áby słowo twoie/ z żywotá błogoſłáwioney Pánny Máriey przez ányelſkie zwiáſtowánie ćiáło przyięło: rácz to dáć pokornie ćiebie proßącym ſługam twoim: áby my ktorzy ią prawdźiwie Bogá rodźicą być wierzymy/ byliśmy iey przyczynámi v ćiebie wſpomożeni. Przez tegoż Páná náßego Jezuſá Christuſá ꝛc. ℟. Amen.

℣. Bozkie wſpomożenie niech záwße mießka z námi. ℟. Amen.

Przeszła Antiphone mowia też ná końcu Kompletÿ áż do Gromnic / á w sam dzień Gromniczny mowia Antiphone.

BAdź pozdrowioná Krolowa niebieská / Badź pozdrowioná páni ányelská:
Witay świete pokolenie /
Z ktorego wyszło świátu zbáwienie.
Wesel sie chwałá wsławioná /
Slicznośćia nád wszytkie ozdobioná /
Zyi szcześliwie o dziewico prześliczna /
A zá námi w przyczynie rácz być vstáwiczna.

℣. Rácz mi to dáć ábych ćie chwalił pánno naświetsza. ℟. Day mi moc náprzećiw nieprzyiaćiołom twoim.

Modlmy sie.

RAcz dáć miłosierny Boże słábośći nászey posilenie: áby my ktorzy świetey Bogárodzice pámiatke czynimy / zá pomoca iey dostoyney przyczyny / z nászych złośći powstáćieśmy mogli. Przez tegoż Christusá Páná nászego. ℟. Amen.

℣. Bożkie wspomożenie niech záwsze trwa z námi. ℟. Amen.

NA PRIME.

Zdrowás Máriá. etc.

BOże pośpiesz sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.
Jáko byłá ná poczatku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Alleluia.

Hymná.

Wspomni o spráwco zbáwienia
Żes dla ludzkiego plemienia /
Z czystey Pánny národzony /
Ciáłem nászym obleczony.
Máriá mátko miłośći /
Mátko wszelákiey litośći /
Broń nas od skonánia złego /
Y od czártá przekletego.
Chwałá badź Pánu nászemu /
Z dziewice národzonemu /

Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.
Antiphoná. O dziwne spowinowácenie.

Psalm 53.

Boże / w imie twoie zbaw mie: á w mocy twoiey sądź mie.
Boże wysłuchay modlitwe moie: przyimi w vszy słowá vst moich.
Abowiem obcy powstáli przećiwko mnie: á mocarze szukáli dusze moiey: á nie kłádli Bogá przed oczymá swymi.
Bo oto Bog mie podpomaga: á Pan iest obrońcá dusze moiey.
Obroć złe ná nieprzyiaćiele moie: á zátráć ie według prawdy twoiey.
A ia dobrowolnie bede ofiárowáł tobie: á bede chwalił imie twoie Pánie: ábowiem dobre iest.
Bo ze wszytkiego frásunku wyrwałeś mie: á oko moie oglądáło pomste nád nieprzyiaćioły memi.
Chwała Oycu / y Synowi, &c.

Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 84.

Błogosłáwiłeś Pánie ziemie twoie: przywroćiłeś z więźienia potomstwo Jákobowe.
Odpuśćiłeś nieprawość ludu twego: pokryłeś wszytkie grzechy iego.
Uśmierzyłeś twoy wszytek gniew: odwroćiłeś sie od gniewu popedliwośći twoiey.
Náwroćże nas Boże zbáwićielu nász: á oddal gniew swoy od nas.
Izali ná wieki bedźiesz sie ná nas gniewał? ábo rośćiągniesz gniew twoy od rodzáiu do rodzáiu?
Boże / ty náwroćiwszy sie ożywisz nas: á lud twoy rozweseli sie w tobie.
Okażże nam Pánie miłośierdźie twoie: á day nam zbáwienie twoie.
Niech vsłysze co we mnie bedźie Pan mowił: bo bedźie mowił pokoy nád ludem swoim.

Y nád świetymi ſwymi / y nád ty-
mi ktorzy ſie do ſercá náwracáia.

Záiſteć blizko ieſt zbáwienie iego
tym ktorzy ſie go boia: áby mie-
ßkáłá chwałá w ziemi náßey.

Miłośierdzie y prawdá potkáły ſie
z ſoba: ſpráwiedliwość y pokoy po-
cáłowáły ſie.

Prawdá wyrosłá z ziemie: á ſprá-
wiedliwość z niebá poyrzáłá.

Abowiem Pan pokaże ßczodrobli-
wość: á ziemiá náßá wyda ſwoy
owoc.

Spráwiedliwość przed nim cho-
dzić będzie: á położy ná drodze kro
ki ſwoie.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Du-
chowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku / y teraz / y
záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 116.

Chwalcie Páná wßyscy pogá-
ni: chwalcie go wßyscy naro-
dowie.

Bo ſie

Bo ſie vmocniło nád námi miło-
śierdzie iego: á prawdá Páńſka
trwa ná wieki.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Du-
chowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku / y teraz / y
záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. O dziwne ſpowinowácenie!
ſtworzyćiel rodzáiu ludzkiego ćiáło z du-
ßa człowiecza przyiawßy / z Pánny ſie
raczył národzić: á ſtawßy ſie człowie-
kiem bez naśienia / vczynił nas vcześni-
kámi ſwego boſtwá.

Capitulum. cant: 6.

Ktoraż to ieſt / ktora idzie iáko
zorzá powſtáiaca: piekna iá-
ko kśieżyc / wybrána iáko ſłońce /
ſtráßna iáko woyſko vßykowáne.

℟. Bogu dzieki.

℣. Day mi ábych ćie chwalił Pánno na-
świetßa. ℟. Day mi moc przećiw nie-
przyiaćiołom twoim. Kyrie eleiſon.
Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. ℣. Pánie
wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołá-
nie moie do ćiebie niech przyidzie.

Modlmy

My odlmy sie.

B Oże/ ktorys chćiał áby słowo twoie z żywotá błogosłáwioney Pánny Máriey / przez ányelskie zwiástowánie ćiáło przyieło : rácz to dáć pokornie ćiebie prosżacym sługam twoim : áby my ktorzy ia prawdźiwie Bogá rodźicą być wierzymy / byliśmy iey przyczynámi v ćiebie wspomożeni. Przez Páná násżego Jezusá Christusá Syná twego/ktory z tobą żywie y kroluie/w iednośći Duchá świętego Bog/ przez wszystkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie.
℟. A wołánie moie do ciebie niech przyidzie. ℣. Podziekuymyż Pánu. ℟. Bogu dzięki.
℣. A dusze wiernych przez miłośierdzie Boże niech w pokoiu odpoczywáią.
℟. Amen.

NA TERCIE.

Zdrowás Mária. &c.

B Oże pospiesz sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.
C hwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.
J áko byłá ná początku / y teraz/ y záwsze : y ná wieki wiekow. Amen.

Hymná.

P Amietay zbáwienia sprawco/
Żywotá wiecznego dawco :
Żes z Pánny wziął násze ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
M ária mátko miłośći/
Mátko wselákiey litośći :
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przekletego.
C hwałá bądź Pánu násżemu/
Z dziewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

Antiphoná. Kiedyś ſię národził.

Pſalm 119.

W Ołałem do Páná / gdym był vtrapiony: y wyſłuchał mię.
P ánie wyzwol duße moię / od vſt nieprawych / y od iezyká zdrádliwe°.
C oż maß zá pożytek / ábo coč przybędźie z iezyká zdrádliwego?
S trzały mocarzowe oſtre: z węglem puſtoßącym.
A, chči mnie / że ſię wywołánie moie przedłużyło: mießkałem z obywátelmi Cedárſkimi: długo tám przebywáłá dußá moiá.
Z tymi ktorzy nienawidzą pokoiu / pokoiem záchował: á gdym mowił z nimi / prześládowáli mię bez przyczyny.
C hwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.
J áko byłá ná poczatku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 120.

P Odnośiłem oczy moie ná gory: ſkąd by mi przyßłá pomoc.
P omoc moiá od Páná: ktory ſtworzył niebo y źiemię.
N ie da ſię záchwiač nogom twoim: áni ſię zdrzemie ten ktory čię ſtrzeże.
O to ſię nie zdrzemie / áni záſnie: ten ktory ſtrzeże Jzráela.
P an čię ſtrzeże / Pan ieſt obroną twoią: po práwey ręce twoiey.
N ie vpali čię słońce we dnie: áni kśiężyc (vźiębi čię) w nocy.
P an čię ſtrzeże ode wßego złego: Pan niech ſtrzeże duße twoiey.
P an niech ſtrzeże węßčia y wyßčia twego: od tąd áż y ná wieki.
C hwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.
J áko byłá ná początku / y teraz / y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 121.

WEselilem sie z tego co mi powiedziano: poydziemy do domu Páńskiego.

Stawáły nogi náße w śieniách twoich/ o Jeruzálem.

Jeruzálem ktore sie buduie iáko (práwe) miásto: ktorego vczestnictwo iest społeczne.

Bo tám wstepowáły pokolenia/ pokolenia Páńskie: do kośćiołá Jzráelskiego/ ku chwaleniu imieniá Páńskiego.

Bo tám postáwione są stolice sądowe: stolice w domu Dawidowý.

Prośćie o to co iest ku pokoiowi miástá Jeruzálem: á niech dostátek wßego máią ći ktorzy ćie miłuią.

Niechay będźie pokoy w mocy twoiey: á dostátek w báßtách twoich.

Dla bráciey moiey y dla bliźnich moich: modliłem sie o twoy pokoy.

Dla domu Páná Bogá náßego:

ßukałem dobrá twego.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kiedyś sie národźił niewymownie z Pánny/ tedy sie wypełniły pismá: iáko deßcz ná runo spádłeś/ ábyś zbáwił rodzay ludzki: ćiebie chwalimy o Boże náß.

Capitulum Eccles: 24.

Ytákem iest w Syonie vtwierdzoná: á w mieśćie świetym tákem odpoczełá: á w Jeruzálem możność moiá. R. Bogu dźięki.

V. Rozlałá sie wdźięczność po wárgách twoich. R. Przeto ćie vbłogosłáwił Bog ná wieki. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. V. Pánie wysłuchay modlitwe moie. R. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Modlmy sie.

BOże/ ktoryś przez płodność pánieńską błogosłáwioney Máriey/ ludzkiemu rodzáiowi zapłáty

zbáwienia wiecznego spráwić raczyk: day prosimy: ábyśmy poczuli/ że sie tá przyczynia zá námi: przez ktorąśmy dawcę żywotá przyiąć zásłużyli/ Páná náßego Jezusá Christusá Syná twego. Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog/ przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie do ciebie niech przyidzie. ℣. Podziekuymyż Pánu. ℟. Bogu dzięki. ℣. A duße wiernych przez miłosierdzie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA SEXTE.

Zdrowáś Mária. etc.

BOże pośpieß sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.
Chwała Oycu. etc. Alleluia.

Hymná.

Wspomni o spráwco zbáwienia
Ześ dla ludzkiego plemienia/

Z czystey Pánny národzony/
Ciáłem náßym obleczony.
Mária mátko miłości/
Mátko wßelákiey litości/
Broń nas od skonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
Chwałá bądź Pánu náßemu/
Z dziewice národzonemu:
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.

Antiphoná. Kierz ktory widział Moyzeß.

Psalm 122.

KV tobie podnosiłem oczy moie: ktory mießkaß w niebiesiech.
Oto iáko oczy sług pilnuią ręku pánow swoich.
Jáko oczy służebnice pilnuią ręku pániey swoiey: ták oczy náße pátrzą ná Paná Bogá náßego/ áż sie zmiłuie nád námi.
Zmiłuy sie nád námi Pánie/ zmi-

tuy sie nád námi: boſmyć bárzo napełnieni wzgárdy.

Bo ieſt bárzo náſycona duſzá náſzá poſmiewiſkiem bogátych: y wzgárdą pyſznych.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 123.

Bↄ byłby Pan nie był z námi/ niechay teraz powie Jzráel: by był Pan nie był z námi.

Gdy ná nas ludźie powſtawáli: ſnadźby nas byli żywo pożárli.

Gdy ſie zápalił gniew ich przećiwko nam: ſnadźby nas byłá wodá zátopiłá.

Strumień byſtry przeſzłáby duſzá náſzá: ſnadźby byłá przeſzłá duſzá náſzá wode nieprzebytą.

Błogoſłáwiony Pan: ktory nas nie dał w záchwycenie zebom ich.

Duſzá náſzá iáko wrobel wyrwána ieſt z śidłá ptáśnikow.

Sidło ſie rozerwáło: á myſmy wybáwieni.

Wſpomożenie náſze w imieniu Páńſkim: ktory ſtworzył niebo y ziemie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 124.

Ktorzy vfáią w Pánu/ będą iáko gorá Syon: nie poruſzy ſie ná wieki ten ktory mieſzka w Jeruzálem.

Gory około niego: á Pan około ludu ſwego/ od tąd y áż ná wieki.

Bo nie zoſtáwi Pan láſki grzeſznikow nád dźiedzictwem ſpráwiedliwych: áby ſpráwiedliwi nie śiągneli reki ſwey ku nieſpráwiedliwośći.

C zyń dobrze Pánie dobrym: y tym ktorzy są práwego sercá.

A le te ktorzy vstepuią zá przewrotnośćiámi/powiedźie Pan z dźiáłáiącymi niepráwość: pokoy niech będźie nád Izráelem.

C hwałá Oycu/y Synowi/y Duchowi świetemu.

J áko byłá ná poczatku/y teraz/y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kierz ktory widźiał Moyżeß niespalony/znáczył chwálebne pánieństwo twe nienáruszone: Bogá rodzico przyczyń sie zá námi.

Capitulum. *Eccl: 24.*

Y Roßkorzeniłám sie w zacnym narodźie: y w dźiale Bogá mego dźiedźictwo iego: á w zupełnośći świetych zádźierżenie moie. ℟. Bogu dźięki. ℣. Błogosłáwionás ty miedzy niewiástámi. ℟. Y błogosłáwion owoc żywotá twego. K yrie eleison. C hriste eleison. K yrie eleison. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

M odlmy

Modlmy sie.

B Oże/ktoryś przez płodność pánieńską błogosłáwioney Máryey ludzkiemu rodzáiowi zapłáty zbáwienia wiecznego spráwić raczył: day prośimy: ábyśmy poczuli/ że sie tá przyczynia zá námi/ przez ktorąśmy dawce żywotá przyiąć zásłużyli/ Páná náßego Jezusá Christusá Syná twego. Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog/ przez wßystkie wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie. ℣. Podźiekuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA NONE.

Zdrowás Márya. &c.

B Oże pośpieß sie ku wspomożeniu memu. ℟ Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.

C Chwałá

Chwałá Oycu. &c. Alleluia.

Hymná.

PAmiętay zbáwienia ſpráwco/
Zywotá wiecznego dawco/
Ześ z Pánny wźiął náße ćiáło/
Ktore dla nas vćierpiáło.
Mária mátko miłośći/
Mátko wßelákiey litośći/
Broń nas od ſkonánia złego/
Y od czártá przeklętego.
Chwałá bądź Pánu náßemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świętemu. Amen.

Antiphoná. Oto Mária.

Pſalm 125.

GDy Pan náwroćił z niewoley więźnie Syońſkie: ſtáliſmy ſię iáko poćießeni.

Tedy ſię nápełniły weſelem vſtá náße: á ięzyk náß rádośćią.

Tedy mowiono miedzy narody: wiel

możne rzeczy vczynił Pan z nimi.

Wielmożne rzeczy Pan vczynił z námi: byliſmy weſeli.

Náwroćże Pánie (drugie) więźnie náße: iáko ſtrumienie w źiemi ná południe.

Ci ktorzy śieią ze łzámi: będą żąć z rádośćią.

Idąc ßli y płákáli: rozśiewáiąc naśienia ſwoie.

Ale wracáiąc ſię przyidą z weſelem: nioſąc ſnopy ſwoie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Pſalm 126.

IEſli Pan nie zbuduie domu: prozno prácuią ći ktorzy gi buduią.

IeſliPan nie będźie ſtrzegł miáſtá: prozno czuie ten ktory go ſtrzeże.

Prozno maćie przede dniem wſtáwáć/ y vśiadßy záſię wnet powſtá-

wáć: wy ktorzy pożywacie chlebá boleśći.

Ale gdy da Bog miłym swym spánie: oto dziedzictwo Páńskie/ synowie/ y zysk/ y owoc żywotá.

Jáko strzały w reku mocarzá: ták są synowie pobożnych vtrapionych.

Błogosłáwiony człowiek ktory nápełnił żadzą swoie z nich: nie záwstydzi sie kiedy bedzie miał sprawe z nieprzyiacioł mi swymi w bramie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwßdy: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 127.

BŁogosłáwieni wßyścy/ ktorzy sie boia Páná: ktorzy chodzą drogámi iego.

A bowiem prace rak twoich pożywáć bedzieß: ßczesliwyś iest/ y dobrze sie mieć bedzieß.

Zoná twoiá iáko winne drzewo: płodna bedzie w kaciech domu twego.

Oto ták vbłogosłáwion bedzie człowiek: ktory sie boi Páná.

Niechżeć błogosłáwi Pan z Syonu: ábyś widział dobrá Jerozolimskie po wßytki dni żywotá twego.

Abyś oglądał syny synow twoich: y pokoy nád Jzráelem.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwßdy: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Oto Máriá porodziłá nam zbáwićielá/ ktorego Jan widzac/ záwołał mowiac: Oto Báránek Boży: oto ktory głádzi grzechy świátá. Alleluia.

Capitulum. Eccles: 24.

NA vlicách iáko Cynámon y Bálsam woniáiacy/ wydáłámwonność: Jáko mirrhá wyborna/ wydáłám słodkość wonnośći.

℟. Bogu dzieki. ℣. Po porodzeniu Pán=

no zoſtáłáś nienáruſzona. ℟. Bogá rodzico przyczyń ſie zá námi. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon.
℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

Modlmy ſie.

BOże ktoryś przez płodność pánieńſką błogoſłáwioney Máriey ludzkiemu rodzáiowi zapłáty zbáwienia wiecznego ſpráwić raczył: day prośimy: ábyſmy poczuli że ſie tá przyczynia zá námi / przez ktorąſmy dawcę żywotá przyiąć záſłużyli / Páná náſzego Jezuſá Chriſtuſá Syná twego. Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog / przez wſzytkie wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie. ℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duſze wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpoczywáią. ℟. Amen.

NA NIESZPOR.

Zdrowáś Mária. &c.

BOże pośpieſz ſie ku wſpomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp ſie ku rátunku memu.
Chwałá Oycu. &c. Alleluia.
Antiphoná. O dziwne ſpowinowácenie.

Pſalm 109.

RZekł Pan Pánu memu: śiedź po práwicy moiey.
Aż położę nieprzyiaćioły twoie: podnożkiem nog twoich.
Láſkę mocy twoiey wypuśći Pan z Syonu: pánuy w pośrzod nieprzyiaćioł twoich.
Przy tobie będźie przodkowánie w dźień możności twoiey w iáſnośćiách świątośći: z żywotá przed iutrzenką zrodźiłem ćię.
Przyśiągł Pan á nie będźie mu tego żal: żeś ty ieſt kápłanem ná wie-

ki/ według porządku Melchisedechowego.

Pan po práwicy twoiey : poráził w dzień gniewu swego krole.

Będzie sądził narody / nápełni vpáści : potłucze głowy wielu ná ziemi.

Z strumieniá ná drodze pić będzie : á dla tego wywyższy głowę.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze : y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. O dziwne spowinowácenie ! stworzyćiel rodzáiu ludzkiego ćiáło z duszą człowieczą przyiąwszy / z Pánny sie národzić raczył : á stawszy sie człowiekiem bez naśienia / vczynił nas vcześnikámi swego Bostwá.

Antiphoná. Kiedy sie národził niewymownie z Pánny.

Psalm 112.

Chwalcie sludzy Páná : chwalcie imie Páńskie.

Niechay będzie imię Páńskie błogosłáwione : od te° czásu y áż ná wieki.

Od wschodu słońcá y áż do zachodu : chwálebne iest imię Páńskie.

Wysoki iest Pan nád wszytkie narody : á nád niebiosá iest chwałá ie°.

Ktoż táki iest iáko Pan Bog nász : ktory mieszka ná wysokośći : á niskie rzeczy pátrzy ná niebie y ná ziemi.

Podnośi z ziemie nędznego : á z gnoiu wywyższa vbogiego.

Aby go posádził z kśiążęty : z kśiążęty ludu swego.

Ktory rozmnaża niepłodną w domu : czyniąc mátkę pżze syny wesołą.

Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świętemu.

Iáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze : y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kiedyś sie národził niewymownie z Pánny / tedy sie wypełniły pismá : iáko deszcz ná runo sstąpiłeś : ábyś

zbáwił rodzay ludzki: ciebie chwalimy o Boże nász.

Antipho. Kierz ktory widział Moyżesz.

Psalm 121.

Weselitem sie z tego co mi powiedziano: poydziemy do domu Páńskiego.

Stawáły nogi násze w sieniách twoich: o Jeruzálem.

Jeruzálem ktore sie buduie iáko práwe miásto: ktorego vczesnictwo iest społeczne.

Bo tám wstepowáły pokolenia/ pokolenia Páńskie: do kośćiołá Jzráelskiego/ ku chwaleniu imieniá Páńskiego.

Bo tám postáwione są stolice sądowe: stolice w domu Dawidowỹ.

Prośćie o to co iest ku pokoiowi miástá Jeruzálem: á niech dostátek wsze° máią ći ktorzy cie miłuią.

Niechay bedźie pokoy w mocy twoiey: á dostátek w básztách twoich.

Dla

Dla bráciey moiey y dla bliznich moich: modlitem sie o twoy pokoy.

Dla domu Páná Bogá nászego: szukałem dobrá twego.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Kierz ktory widział Moyżesz niespalony/ znáczył chwálebne páńieństwo twe nienáruszone: Bogá rodźićo przyczyn sie zá námi.

Antiphoná. Wyrostá roszczká z korzeniá Jessego.

Psalm 126.

Jesli Pan nie zbuduie domu: prozno prácuią ći ktorzy gi buduią.

Jesli Pan nie bedźie strzegł miástá: prozno czuie ten ktory go strzeże.

Prozno maćie przede dniem wstáwáć: y vśiadszy záśie wnet powstáwáć: wy ktorzy pożywaćie chlebá boleśći.

Ale gdy da Bog miłym swym spáć

nie: oto

nie: oto dziedzictwo Páńskie/ synowie/ y zysk/ y owoc żywotá.

Jáko strzały w reku mocarzowych: ták są synowie poboznych vtrapionych.

Błogosłáwiony człowiek ktory nápełnił żadzą swoię z nich: nie záwstydzi sie kiedy bedzie miał spráwe z nieprzyiaćiołmi swymi w bránie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná: Wyrosłá rośczká z korzeniá Jessego/ weszłá gwiazdá z pokolenia Jákobowego: Pánná porodziłá zbáwićielá: ćiebie chwalimy o Boże nász.

Antiphoná. Oto Máriá.

Psalm 147.

Chwal o Jeruzálem Páná: chwal Syonie Bogá twego.

A bowiem vmocnił záwory bran twoich: błogosłáwił Synom twym v posrzod ćiebie.

Ktory dáie pokoy ná grániczách twoich: á násyca sie nawybornieyszym zbożem.

Ktory pusczá słowo swe ná ziemie: bárzo predko bieży słowo iego.

Ktory dawa śnieg biały iáko wełne: á mgłe rozsypuie iáko popioł.

Spusczá lod swoy iáko brzeły: ktoż sie ostoi przed zimnem iego:

Posle słowo swoie/ á rostopi ie: wienie wiátr iego/ á poćieka wody.

Ktory oznáymuie słowo swe Jákobowi: spráwiedliwośći y sądy swoie Jzraelowi.

Nie vczynił ták żadnemu narodowi: y nie obiáwił im sądow swoich.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná poczatku/ y teraz/ y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Oto Máriá porodziłá nam zbáwićielá: ktorego Jan widząc/ záwołał mowiąc: Oto Báránek Boży/ oto ktory gládzi grzechy świátá. Alleluia.

Capitulum. Eccl: 24.

OD poczatku y przed wieki ie-
stem stworzona: y áż do przy-
szłego wieku nie vstánę: á w mie-
szkániu świetym odpráwowáłám
przed nim posługę. ℟. Bogu dzięki.

Hymná.

Zdrowás gwiazdo morska/
Wierna mátko bozka/
Pánno wiekuista/
Bramo rayska czysta.
Anyelskim ziáwieniem/
Mária vczczona/
Obdarz nas pokoiem/
Nád Ewę wsławiona.
Z iednay win zgłádzenie/
Slepym oświecenie/
Złego oddalenie/
Łáski przyczynienie.
Badź mátka bez groźby/
Odnieś náße prośby/
Synowi twoiemu/
Nam národzonemu.

Pánno osobliwa/
Mátko miłościwa/
Obdarz nas cichością/
Y świetą czystością.
Day żywot tuteczny/
Swiety y bespieczny/
Z Jezusem mieszkánie/
Y z nim krolowánie.
Chwałá Bogu Oycu/
Jezusowi Pánu/
Duchowi świetemu/
Bogu iedynemu. Amen.

℣. Rozlałá się wdzieczność po wárgách twoich. ℟. Dla tego cię błogosłáwił Bog ná wieki.

Antiph. Wielka táiemnicá dziedzictwá.

Pieśń błogosłáwioney Pánny Máriey. Luk: 1.

WIelbi duszá moiá Páná.
A rozrádował się duch moy
w Bogu zbáwicielu moim.
Iż weyrzał ná niskość służebnice
swoiey: Abowiem od tąd błogosłá-
wiona mię zwáć będą wszytkie na-
rody.

Abowiem vczynił mi wielkie rze- czy on ktory możny iest: y święte imię iego.
A miłosierdzie iego od narodu do narodow: boiącym sie iego.
Wykonał moc rámieniem swoim: rosproszył pyszne myślą sercá ich.
Złożył mocarze z stolice: á podwyższył niskie.
Łáknące nápełnił dobrámi: á bogacze z miszczym odpráwił.
Przyiał Izráelá sługe swe°: wspomniawszy ná miłosierdzie swoie.
Jáko mowił do oycow nászych/ do Abráhámá / y do potomstwá iego ná wieki.
Chwałá Oycu / y Synowi / y Duchowi świetemu.
Jáko byłá ná początku / y teraz / y záwsze: y ná wieki wiekow. Amen.
Antiphoná. Wielka táiemnicá dziedzictwá / żywot nie znáiacy meżá / stał sie kościołem Bożym: nie zmázał sie ciáło z niey przyimuiąc / wszyscy narodowie przyda

mowiąc:

mowiąc: Chwałá tobie Pánie. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.
℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidzie.
Modlmy sie.
Boże ktoryś przez płodność pánieńską błogosłáwioney Máriey ludzkiemu rodzáiowi zapłáty zbáwienia wiecznego spráwić raczył: day prosimy / ábyśmy poczuli że sie tá przyczynia zá námi / przez ktorąśmy dawce żywotá przyiąć zásłużyli / Páná nászego Jezusá Christusá Syná twego: Ktory z tobą żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog / przez wszytkie wieki wiekow. ℟. Amen. **Do Świetych.**
Antiphoná. Święci Boży wszyscy ráczcie sie przyczynić o násze y o wszytkich ludzi zbáwienie. ℣. Weselcie sie w Pánu / y ráduycie sie spráwiedliwi. ℟. A wesoło śpiewaycie wszyscy ktorzyście práwego sercá. Modlmy sie.
Racz Pánie być obrońcą ludu twoiego: á vfáiące w przyczy-

V nie świe-

nie świetych Apostołow Piotrá y Páwłá / y innych Apostołow twoich / rácz pod vstáwiczną obroną záchowáć.

WSzyscy świeći twoi (prośimy ćię Pánie) ná káżdym mieyscu niech nas porátuią: ábyśmy ich przyczynámi byli wspomożeni / gdy ich zasługi wspominamy. Rácz pokoiu czásom náßym vżyczyć. Rácz od kośćiołá twego wßelákie złośći y niepráwośći oddálić. Rácz drogi / postępki y myśli náße / y wßytkich sług twoich w łásce y błogosłáwieństwie twoim spráwowáć. Rácz dobrodźieiom náßym wiekuistą zápłátą być / y wßytkie wierne zmárłe / wiecznego odpocznienia domieśćić. Przez Páná náßego Jezusá Christusá ⁊c.

℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

℣. Podźiękuymyż Pánu. ℟. Bogu dźięki. ℣. A duße wiernych przez miłośierdźie Boże niech w pokoiu odpo. ℟. Amę.

NA

NA KOMPLETE.

Zdrowás Mária. ⁊c.

NAwroć nas Boże zbáwićielu náß. ℟. A oddal gniew swoy od nas.

℣. Boże pośpieß sie ku wspomożeniu memu. ℟. Pánie pokwáp sie ku rátunku memu.

Chwałá Oycu / y Syno. ⁊c. Alleluia.

Psalm 128.

CZesto walczyli ná mie od młodośći moiey: niech teraz powie Izráel.

Czesto walczyli ná mie od młodośći moiey: wßákże mie nie przemogli.

Ná grzbiećie moim budowáli (ćieśkośći) grzeßnicy: przedłużáli niepráwość swoie.

Pan spráwiedliwy vćiął ßyie grzeßnikow: niech będą záwßydzem y názad obrocem wßyscy / ktorzy Syon má-

on maia w nienawiści.
Niech będą iako trawa ná dáchu: ktora pierwey vschnie / niżli ia wyrwą.
Ktora nie nápełni ręki swoiey żeńcá: áni łoná swego ten ktory snopy wiąże.
Y nie rzeką ci ktorzy mimo idą: błogosłáwieństwo Páńskie (niech będźie) nád wámi: błogosłáwimy wam w imię Páńskie.
Chwałá Oycu / y Synowi. etc.
Jáko byłá ná początku. etc.

Psalm 129.

Z Głębokośći wołałem k tobie Pánie: Pánie wysłuchay głos moy.
Niech będą vszy twoie nákłonione ná głos modlitwy moiey.
Jesli będźiesz pilnie obaczał nieprawośći Pánie: Pánie á ktoż sie zostoi?
A bowiem v ciebie iest zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem ćię Pánie.
Czekáłá ćierpliwie duszá moia ná słowo iego: vfáłá duszá moiá w Pánu.
Od strażey poránney / áż do nocy: niechay vfa Jzráel w Pánu.
Bo v Páná iest miłośierdźie: y obfite v niego odkupienie.
A onći odkupi Jzráelá: ze wszytkich nieprawośći iego.
Chwałá Oycu / y Synowi. etc.
Jáko byłá ná początku. etc.

Psalm 130.

PAnie nie wynośiło śie serce moie: áni śie wywyższáły oczy moie.
A nim śię obierał w rzeczách więtszych y dźiwnieyszych nád mie.
Jeslim nie pokornie rozumiał o sobie: (álem wywyższał duszę moię.)
Jáko dźiećiątko ostáwione v mátki swoiey: ták odpłátá niech będźie ná duszy moiey.

 Niechay-

Niechayże Izráel vfa w Pánu/ od tąd áż ná wieki.

Chwałá Oycu / y Synowi. ꝛc.

Jáko byłá ná początku. ꝛc.

Hymná.

PAmietay zbáwienia spráwco/
Żywotá wiecznego dawco/
Żeś z Pánny wziął náſze ciáło/
Ktore dla nas vcierpiáło.
Máryá mátko miłośći/
Mátko wſzelákiey litośći/
Broń nas od ſkonánia złego/
Y od czártá przekletego.
Chwałá bądź Pánu náſzemu/
Z dźiewice národzonemu/
Y Oycu iego wiecznemu/
Tákże Duchowi świetemu. Amen.

Capitulum. Syr: 24.

IAm ieſt mátká piekney miłośći y boiáźniey / y wielkośći/ y świetey nádźieie. ℟. Bogu dźieki.

℣. Modl ſie zá námi świeta Bogá rodźico. ℟. Abyſmy ſie ſtáli godnemi obietnic Chriſtuſowych.

Antiph. Wielka táiemnicá dźiedźictwá

Pieśń Symeonowá. Luk: 2.

TEraz Pánie opuſzczaſz ſługe twego: w pokoiu według słowá twego.

Gdyż oczy moie oglądáły zbáwienie twoie.

Ktoreś zgotował przed oblicznośćią wſzytkich ludźi.

Swiátłość ná obiáwienie pogánow: y chwałe ludu twego Izráelſkiego.

Chwałá Oycu/ y Synowi. ꝛc.

Jáko byłá ná początku/ y teraz / y záwſze: y ná wieki wiekow. Amen.

Antiphoná. Wielka táiemnicá dźiedźictwá: żywot nie znáiacy meżá ſtał ſie kośćiołem Bożym: nie zmázał ſie ćiáło z niey przyimuiąc: wſzytcy narodowie przyidą mowiąc: Chwałá tobie Pánie.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. ℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

M odlmy ſie.

BOże ktoryś przez płodność pánieńſka błogoſłáwioney Máriey ludzkiemu rodzáiowi zapłáty zbáwienia wiecznego ſpráwić raczył: day prośimy / ábyſmy poczuli że ſie tá przyczynia zá námi / przez ktoraſmy dawce żywotá przyiać záſłużyli / Páná náßego Jezuſá Chriſtuſá Syná twego: Ktory z toba żywie y kroluie w iedności Duchá ś. Bog / przez wßytkie wieki wiekow. ℟. Amen.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ciebie niech przyidzie.

℣. Podziekuymyż Pánu.

℟. Bogu dzieki.

Błogoſłáwienie. Niechże nas błogoſłáwi y ſtrzeże wßechmogacy á miłośierny Pan / Oćiec / y Syn / y Duch ś. Am.

Potym poklęknawßy mowia iedne z Antiphon wyżßey po Laudes 194. położona. Rzekßy ℣. Bożkie wſpomożenie. mowia poćichu Paciorz. Zdrowo Mária y Credo.

OFFICIVM
Abo
OBCHOD ZA VMARLE.

Mowia ie zupełne z Inwitátoria / y z trzemá Nokturny / y Antiphony cáłe przed Pſálmámi y po Pſálmiech powtarzáia / ták ná Nießporze / iáko y ná Jutrzni w dzień Zadußny / to ieſt wßytkich

wiernych zmárłych/ y w dzień Pogrzebu/ y w Rocznice ktorego zmárłego/ z iedne tylko modlitwa/ iáko niżey. A ná Nieſporze opuſzczáia Pſalm: Chwal duſzo moiá. A ná Laudes: Z głębokośći. Inſzych czáſow roku mowią Officium, iáko tu náznáczono.

NA NIESZPOR.

Proſto poczynáią Antiphone.
Bede ſie podobał Pánu.

Pſalm 114.

ROzmiłowałem ſie Páná: iż wyſłucháwa głos modlitwy moiey.

A bowiem nákłonił vchá ſwego ku mnie: á ták po wſzytkie dni moie bede go wzywał.

O gárnęły mie były boleśći śmiertelne: á vćiſki piekielne potkáły mie były.

N álazłem był vćiſk y boleść: álem wzywał imienia Páńſkiego/ mowiąc.

O Pánie

O Pánie wybaw duſze moie: miłośćiwy ieſt Pan/ y ſpráwiedliwy/ á Bog náſz ieſt litośćiwy.

P an ſtrzeże máłudkich: vniżyłem ſie/ á wybáwił mie.

N áwroćże ſie duſzo moiá do odpoczynienia twego: ábowiem ći Pan dobrze vczynił.

B o wyrwał duſze moie od śmierći: oczy moie od płáczu/ á nogi moie od vpadku.

B ede ſie podobał Pánu: w kráinie żywiących.

Ná końcu káżdego pſalmu mowią:

D ay im Pánie wieczne odpoczynienie: á świátłość wieczna niechay im świeći.

Antiphoná. Bede ſie podobał Pánu/ w kráinie żywiących.

Antiphoná. Achći mnie.

Pſalm 119.

WOłałem do Páná/ gdym był vtrápiony: y wyſłuchał mie.

P ánie wyzwol duſze moie od vſt

 nieprá-

nieprawych:y od iezyká zdrádliwe⁰.

Coż masz zá pożytek/ ábo coć przybędźie z iezyká zdrádliwego?

Strzały mocarzowe ostre/ z węglem pustoszącym.

Achći mnie/ że się wywołánie moie przedłużyło: mieszkałem z obywátelmi Cedárskimi: długo tám przebywáłá duszá moiá.

Z tymi ktorzy nienawidzą pokoiu/ pokoyem záchowałá: gdym mowił z nimi/ prześládowáli mię bez przyczyny.

Day im Pánie wieczne odpoczynienie: A świátłość wieczna niechay im świeći.

Antiphoná. Achći mnie/ że się wywołánie moie przedłużyło.

Antiphoná. Pan ćie strzeże.

Psalm 120.

POdnosiłem oczy moie ná gory: skądby mi przyszłá pomoc.

Pomoc moiá od Páná: ktory stworzył niebo y źiemię.

Nie da się nogom záchwiać twoim: áni się zdrzemie ten ktory ćię strzeże.

Oto się nie zdrzemie: áni záśnie/ ten ktory strzeże Izráelá.

Pan ćię strzeże/ Pan iest obroná twoiá: po práwey rece twoiey.

Nie vpali ćię słońce we dnie: áni kśiężyc (vźiebi ćię) w nocy.

Pan ćię strzeże ode wszego złego: Pan niech strzeże dusze twoiey.

Pan niech strzeże weszćia y wyszćia twego: od tąd áż y ná wieki.

Day im Pánie wieczne odpoczy.&c.

Antiphoná. Pan ćię strzeże: Pan iest obrona twoia/ po práwey rece twoiey.

Antiphoná. Jeśli niepráwośći.

Psalm 129.

Z Głębokośći wołałem k tobie Pánie: Pánie wysłuchay głos moy.

Niech będą vszy twoie nákłonione ná głos modlitwy moiey.

Jesli bedzieß pilnie obaczał nieprawości Pánie: Pánie á ktoż sie zostoi?

A bowiem v ciebie iest zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem cie Pánie.

Czekáłá cierpliwie duβá moiá ná słowo iego: vfáłá duβá moiá w Pánu.

Bo v Páná iest miłosierdzie: y obfite v niego odkupienie.

A on ći odkupi Izráelá: ze wβytkich nieprawości iego.

Day im Pánie wieczne odpoczynienie. etc.

Antipho. Jesli bedzieß pilnie obaczał nieprawości Pánie: Pánie á ktoż sie zostoi.

Antiphona. Dzielá rąk twoich.

Psalm 137.

BEde cie Pánie chwalił ze wβytkiego sercá mego: żeś wysłuchał słowá vst moich.

Przed oblicznością ányołow bedeć śpie

deć śpiewał: bede sie kłániał ku kościołowi twemu świetemu / y bede wysławiał imie twoie.

Dla miłosierdzia twego y dla prawdy twoiey: boś vwielbił náde wβytko świete imie twoie.

W ktorykolwiek dzień wzywáć cie bede / wysłuchay mie: ták rozmnożyβ moc w duβy moiey.

Niech cie wyznawáią Pánie wβyscy krolowie ziemscy: bo słyβeli wβytkie słowá vst twoich.

Y niech śpiewáią ná drogách Páńskich: iż wielka iest chwałá Páńska.

A bowiem ácz wysoki iest Pan / wβákże ná niskie pátrzy: á wysokie z dáleká poznawa.

Jeslibym chodził w pośrzodku vtrapienia / ożywiβ mie: á ná gniew nieprzyiaćioł moich wyćiągnieβ reke twoie: y zbáwi mie práwicá twoiá.

Pan oddá zá mie: Pánie miłosier-

dzie twoie ná wieki: dziełá rąk twoich nie wzgardzay.

Day im Pánie wieczne odpoczynienie: A świátłość wiekuista niechay im świeci.

Antiphoná. Dziełá rąk twoich nie wzgardzay. ℣. Słyßałem głos z niebá mowiący mi. ℟. Błogosłáwieni vmárli ktorzy w Pánie vmieráią.

Antiphoná. Wßytko co mi dawa.

Pieśń Pánny Máriey Bogá rodzice. Luk: 1.

WJelbi dußá moiá Páná.

A rozrádował sie duch moy: w Bogu zbáwićielu moim.

Jż weyrzał ná niskość służebnice swoiey: ábowiem oto od tąd błogosłáwioną mie zwáć będą wßytkie narody.

A bowiem vczynił mi wielkie rzeczy on ktory możny iest: y święte imię iego.

A miłosierdzie iego od narodu do narodow: boiącym się iego.

Wykonał moc rámieniem swoim: rozproßył pyßne myślą sercá ich.

Złożył mocarze z stolice / á podwyżßył niskie.

Łáknące nápełnił dobrámi: á bogacze z nißczym odpráwił.

Przyiął Izráela sługę swe°: wspomniawßy ná miłosierdzie swoie.

Jáko mowił do oycow náßych: do Abráhámá / y do potomstwá iego ná wieki.

Day im Pánie wieczne odpoczynienie: á świátłość wiekuista niechay im świeci.

Antiphoná. Wßytko co mi dawa Oćiec / do mnie przyidzie. : á tego co do mnie przyidzie / precz nie wyrzucę.

Prośby niżey położone we dni powßednie mowią pokleknawßy. Oycze náß / po ćichu. ℣. A nie wodź nas w pokußenie. ℟. Ale nas zbaw ode złego.

Psalm 145.

Chwal dußo moiá Páná: będę chwalił Páná pokim żyw: bę-

de śpiewał Bogu memu poki mie sstawa.

Nie vfayćie w kśiążętách / w synách człowieczych: w ktorych nie máß zbáwienia.

Wynidźie duch iego / á ćiáło obroći sie w źiemię swoie: á ná ten czás zginą wßytkie myśli iego.

Błogosłáwiony iest ten / ktorego Bog Jákobow iest pomocnikiem nádźieiá iego iest w Pánu Bogu iego: ktory stworzył niebo y źiemię morze / y wßytko co w nich iest.

Ktory strzeże prawdy ná wieki: czyni spráwiedliwość vkrzywdzonym: á dáie pokarm łáknącym.

Pan rozwiezuie więźnie: Pan oświeca ślepe.

Pan wzwodźi vpádłe: Pan miłuie spráwiedliwe.

Pan strzeże przychodniow / śirot y wdow wspomaga: á drogi grzesßnikow zágubi.

Będźie

Będźie Pan krolował ná wieki: Bog twoy Syonie / przez wßytkie rodzáie.

Day im Pánie wieczne odpoczynienie: A niech im świátłość wiekuista świeći.

℣. Od wrot piekielnych. ℟. Wyrwi Pánie dusze ich. ℣. Niech odpoczywáią w Pánu. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ćiebie przyidźie.

Modlmy sie.

Boże ktoryś miedzy Apostolskimi kápłany sługi twoie biskupią ábo kápłáńską godnośćią vczćić raczył: day prosimy / áby też do ich towárzystwá ná wieki przyłączeni byli.

Boże dawco odpußczenia / y miłośniku ludzkiego zbáwienia / prosimy łáskáwośći twoiey / ábyś náßego zgromádzenia bráćią / śiostry / powinne y dobrodźieie / ktorzy z tego świátá zeßli / zá przyczyną

błogosłá-

błogosłáwioney záwße Pánny Má-
riey ze wßytkimi świetymi/do vcze-
śnictwá zbáwienia wiecznego przy
puścić raczył.

BOże wßytkich wiernych stwo-
rzyćielu y odkupićielu / dußam
służebnikow y służebnic twoich
rácz dáć wßytkich grzechow odpu-
ßczenie: áby odpustu ktorego záw-
ße żadáli/przez nabożne prosby do-
stapili. Ktory żywieß y kroluieß ná
wieki wiekow. ℟. Amen.
℣. Day im Pánie wieczne odpoczynienie.
℟. A świátłość wiekuista niechay im
świeci. ℣. Niech odpoczywáia w Pánu.
℟. Amen.

Inuitatorium niżey położone mowia w
dzień Zadußny / y ilekroć mowia wßyt-
kie trzy Nokturny / iáko wyżßey ná kár-
cie 237. Ale inßych czásow opuśćiwßy
Inuitatorium, poczynáia od Antiphon y
Psálmow Nokturná / y mowia tylko ie-
den Nokturn z Laudesámi/ tym porzad-
kiem: w Poniedziáłek y we Czwartek
pierwßy Nokturn; we Wtorek á w Pia-
tek wtory

tek wtory Nokturn: á we Srzode y w
Sobote trzeći Nokturn.

Inuitatorium. Krolowi ktoremu wßyt-
ko żywie: Podźćie sie pokłońmy. y po-
wtarzáia. Krolowi ktoremu.

Psalm 94.

POdźćie ráduymy sie Pánu: śpie-
waymy Bogu zbáwićielowi
náßemu: vprzedźmy oblicze iego z
wychwalániem: á Psálmámi go
wysławiaymy.

Krolowi ktoremu wßytko żywie:
Podźćie sie pokłońmy.

A bowiem Pan iest Bog wielki: y
Krol wielki náde wßemi Bogi: bo ć
nie odrzući Bog ludu swego / gdyż
w rece iego sa wßytkie kráie ziemie:
y gor wysokośći on vpátruie.

Podźćie sie pokłońmy.

Bo iego iest morze/y on ie vczynił:
á ziemie vtworzyły rece iego: Podź-
ćie pokłońmy sie/y vpadaymy przed
Bogiem / płáczmy przed Pánem
ktory nas stworzył / ábowiem on

iest Pá-

ieſt Pánem Bogiem náſzym/ á my ludem iego/ y owcámi páſtwiſká iego.

Krolowi ktoremu wſzytko żywie:
Podźćie ſię pokłońmy.

Dźiś ieſli głos iego vſłyſzyćie/ nie zátwárdzayćieſz ſerc wáſzych: iáko czáſu onego ſprzećiwiánia/ y czáſu kuſzenia ná puſzczy: kędy mię kuśili oycowie wáſzy/ doświadczáiąc mię/ á też vyźrzeli vczynki moie.

Podźćie ſię pokłońmy.

Czterdźieśći lat gniewałem ſię ná ten narod: y rzekłem: záwſze ći błądzą ſercem: bo oni nie poználi drog moich/ ktorymem przyśiągł w gniewie moim/ że nie wnidą do pokoiu mego.

Krolowi/ ktoremu wſzytko żywie:
Podźćie ſię pokłońmy.

Wieczne odpoczywánie day im Pánie: á świátłość wieczna niechay im świeći.

Podźćie ſię pokłońmy.

Krolowi/ ktoremu wſzytko żywie:
Podźćie ſię pokłońmy.

NA I. NOKTVRNIE

W Poniedźiáłek y we Czwartek.

Antiphoná. Proſtuy Pánie.

Pſalm 5.

Słowá moie vſłyſz Pánie: wyrozumiey wołánie moie.

Wyſłuchay głos modlitwy moiey: o Krolu/ moy/ y Boże moy.

Bo ſię tobie modlić będę: Pánie rano wyſłuchay głos moy.

Ráno będę ſtał przed tobą y przypátrzę ſię: ábowiem ty nie ieſteś Bogiem ktory ſię kocha w nieprawośći.

Y nie zmieſzka przy tobie złośnik: áni ſię oſtoią nieſpráwiedliwi przed oczymá twemi.

Nienawidźiſz wſzytkich ktorzy broią nieprawość: zátráćiſz wſzytkie ktorzy mowią kłamſtwo.

Mężem krwáwym y zdrádliwym

brzydźi się Pan: ále ia w wielkośći
miłośierdźia twego.

Wnidę do domu twego: pokłonię
się ku kośćiołowi twemu świętemu
w boiáźni twoiey.

Pánie prowadź mię w spráwiedli-
wośći twoiey: dla nieprzyiaćioł mo-
ich prostuy przed obliczym twoim
drogę moię.

Abowiem nie máß w vśćiech ich
prawdy: serce ich iest márne.

Gárdło ich iáko grob otwárty: ię-
zyki swymi zdradzáli/ osądźże ie
Boże.

Niechay vpádną od myśli swo-
ich/ odrzuć ie dla wielkośći ich nie-
práwośći: ábowiem ćię rozgnie-
wáli Pánie.

A niech się rozweselą wßyscy kto-
rzy vfáią w tobie: będą się ná wie-
ki rádowáć/ á ty będźieß mießkał
z nimi.

R będą się chlubić w tobie wßyscy

ktorzy

ktorzy miłuią imię twoie: ábowiem
ty będźieß błogosłáwił spráwiedli-
wemu.

Pánie/ iáko tarczą: dobrotliwośćią
twoią obwárowałeś nas.

Day im Pánie wieczne odpoczy-
nienie: á niech im świátłość wie-
kuista świeći.

Antiphoná. Prostuy Pánie Boże moy
przed obliczem twoim drogę moię.

Antiphoná. Náwroć się Pánie.

Psalm 6.

PAnie nie w zápálczywośći two-
iey strofuy mię: áni w gniewie
twoim karz mię.

Zmiłuy się nádemną Pánie/ bom ći
chory: vzdrow mię Pánie/ boć strwo
żone są kośći moie.

R dußá moiá strwożona iest bárzo:
ále ty Pánie pokiß(mię opußczaß?)

Náwroć się Pánie/ á wyrwi dußę
moię: wybaw mię dla miłośier-
dźia twego.

R Abowiem

A bowiem w śmierći niemáß ktoby ná ćie pámiętał : á w piekle ktoż ćie chwalić będźie.

P rácowałem w płáczu moim/ bedeomywał ná káżdą noc łożko moie : łzámi moiemi będę polewał pośćiel swoię.

Z áćmiły śię od gniewu twego oczy moie : stárzałem śię miedzy wßystkiemi nieprzyiaćioły memi.

O dstąpćie odemnie wßyscy ktorzy nieprawość czynićie : ábowiem wysłuchał Pan głos płáczu moiego.

W ysłuchał Pan prośbę moię: Pan modlitwę moię przyiął.

N iech będą poháńbieni y wielce zátrwożeni wßyscy nieprzyiaćiele moi : niech śię náwrocą y záwstydzą bárzo prędko.

D ay im Pánie wieczne odpoczynienie : á niech im świátłość wiekuista świeći.

Antiphoná. Náwroć śie Pánie : á wyrwi dußę

wi dußę moię : ábowiem w śmierći nie máß ktoby ná ćie pámiętał.

Antiphoná. By snać nieprzyiaćiel.

Psalm 7.

P Anie Boże moy w tobie nádźieie mam : wybaw mię od wßytkich prześládowcow moich/ á wyzwol mię.

B y snáć nieprzyiaćiel nie porwał iáko lew dußę moiey : gdy niemáß ktoby odkupił / áni ktoby ią wybáwił.

P ánie Boże moy ieslim to vczynił: ieśli iest nieprawość w rękách moich

I eslim oddał złe tym ktorzy mi záczynili : niech vpádnę słußnie przed nieprzyiaćioły moiemi prożny.

N iechay nieprzyiaćiel prześláduie dußę moię / y niech poima y podepce ná ziemi żywot moy/ á sławę moię niechay w proch obroći.

P owstań Pánie w gniewie twoim: á wynieś śię ná gránicách nieprzyiaćioł moich.

A powſtań Pánie Boże moy według przykazánia ktoreś roſkazał: á zgromádzenie narodow obſtąpi ćię
A dla niego wſtąp záſię ná wyſokość: gdźie Pan ſądźi narody.
Sądź mię Pánie według ſpráwiedliwośći moiey / y według niewinnośći moiey ktora ieſt ná mnie.
Vſtánie złość grzeßnikow / á proſto poprowádźiß ſpráwiedliwego / ktory doświadczaß ſerc y nerek / o Boże
Spráwiedliwa pomoc moiá od Páná: ktory zbawia ludźie ſercá práwego.
Bog ſędźia ſpráwiedliwy / mocny y ćierpliwy: zaż ſię gniewa ná káżdy dźień?
Jeſli ſię nie náwroćićie / mieczá ſwego dobedźie: łuk ſwoy náćiągnął / y nágotował gi.
A ná nim náłożył naczynie śmierći: ſtrzały ſwe ná zápálczywie prześláduiące ſpráwił.

O to nieprzyiaćiel rodźił nieſpráwiedliwość: począł boleść / y vrodźił nieprawość.
Jámę otworzył y wykopał ią: y wpadł w doł / ktory ſam vczynił.
Boleść iego obroći ſię ná głowę iego: á nieprawość iego ná wierzch głowy iego ſpádnie.
A ia będę iáwnie chwalił Páná według ſpráwiedliwośći iego: y będę śpiewał imieniowi Páná nawyżßego.
Day im Pánie wieczne odpoczynienie. etc.

Antiphoná. By ſnać nieprzyiaćiel nie porwał iáko lew duße moiey / gdy nie máß ktoby odkupił / áni ktoby ią wybáwił.

℣. Od wrot piekielnych. ℟. Wyrwi Pánie duße ich. Paćierz. wßytek poćichu.

Lekcya pierwſza. Iob 7.

PRzepuść mi Pánie: ábowiem nic nie ſą dni moie. Coż ieſt człowiek że go wielmożyß? ábo

przecz przykłádaß ku niemu ſerce twoie ? Náwiedzaß go ráno/ á nátychmiaſt doświádczaß go. Dokądże mi nie przepuśćiß/ á nie dopuśćiß mi ábym przełknął ślinę moię ? Zgrzeßyłem. Cożći vczynię/ o ſtrożu człowieczy ? Czemuś mię poſtáwił przećiwko ſobie/ żem ſię ſtał ćießki ſam ſobie ? przecz nie zgłádźiß grzechu mego/ y czemu nie przepuśćiß niepráwośći moiey ? Oto teraz w prochu záſnę/ á ieſli mię ráno poßukaß nie będźie mię.

℟. Wierzę iż zbáwićiel moy żywie/ á w dzień oſtáteczny z ziemie powſtánę. A w ćiele moim oglądam Bogá Zbáwićielá mego. ℣. Ktorego vyrzę ia tenże/ á nie inny/ y oczy moie oglądáią. A w ćiele moim oglądam Bogá zbáwićielá mego.

Lekcya wtora. Iob 10.

TEſkni ſobie dußá moiá w żywoćie moim : opußczę przećiw ſobie vſkarżánie moie. Będę mowił w gorzkośći duße moiey. Rzekę

Bogu : nie potępiay mię. Pokaż mi/ przecz mię ták ſądźiß ? Aza ſię to dobrze tobie widźi/ żebyś trapił y zátłumił mnie robotę rąk twoich/ á rádę niezbożnikow wſpomagał ? Aza ty maß oczy ćieleſne/ ábo/ iáko widźi człowiek/ też ty widźiß ? Izali dni twoie ſą iáko dni człowiecze : á látá twoie ſą iáko czáſy człowiecze/ ábyś ſię miał pytáć o niepráwośći moiey/ á dowiádowáć ſię o grzechu moim ? A wieß iżem nic niezbożnego nie czynił : gdyż nie máß żadnego ktoryby z ręki twey mogł wybáwić.

℟. Ktoryś Łázárzá wſkrześił z grobu śmierdzącego : Ty im Pánie day odpoczynienie/ y mieyſce odpußczenia.

℣. Ktory maß przyść ſądźić żywe y vmárłe/ y świát przez ogień. Ty im Pánie day odpoczynienie/ y mieyſce odpußczenia.

Lekcya trzecia. Iob 10.

REce twoie Pánie vczyniły mię/ y vtworzyły mię w około wßyt-

kiego / á ták prędko ſtracaſz mię: wſpomni proſzę / że iáko błoto vczyniłeś mię / á w proch mię záś obróciſz. Aza nie iáko mleko vdoiłeś mię / á iáko ſer vtworzyłeś mię: Skorą y mięſem powlokłeś mię / kośćiámi y żyłámi poſpinałeś mię. Żywot y miłośierdźie dałeś mi / á náwiedzenie twoie ſtrzegło duchá mego.

℟. Pánie kiedy przyidźieſz ſądźić źiemię / gdźież ſię ſkryię od gniewu twarzy twoiey? Bom zgrzeſzył wiele w żywoćie moim. ℣. Wyſtępkow moich lękam ſię / y wſtydam ſię przed tobą: gdy przyidźieſz ſądźić / niechćiey mię potępić. Bom zgrzeſzył wielce w żywoćie moim.

℣. Day im Pánie odpocżynienie wieczne / á świátłość wiekuiſtá niechay im świeći. Bom zgrzeſzył wielce w żywoćie moim.

Potym ná Laudes iáko niżey 282.

NA II. NOKTVRNIE.

We Wtorek y w piątek.

Antiphoná. Ná mieyſcu paſzey.

Pſalm 22.

PAn mię rządźi / á nináczym mi ſchodźić nie będźie: ná mieyſcu paſzey tám mię poſádźił.

Nád wodą ochłody wychował mię: duſzę moię náwroćił.

Prowádźił mię ſćieſzkámi ſpráwiedliwośći: dla imieniá ſwego.

Bo choćbym też chodźił w pośrzod ćieniá śmierći: nie będę ſię bał złego / bowiemeś ty ieſt zemną.

Laſká twoiá y kiy twoy: te mię ćieſzyły.

Nágotowałeś przedemną ſtoł: náprzećiwko tym ktorzy mię fráſuią.

Námázałeś oleykiem głowę moię: á kielich moy vpoiáiący iák koſztowny ieſt.

A miłośierdźie twoie poydźie zá mną: po wſzytkie dni żywotá moie.

Ábym mieſzkał w domu Páńſkim: ná czáſy długie.

Day im Pánie wieczne odpo. etc.

Antiphona. Ná mieyscu paszey tám mie posádził.

Antiphona. Grzechow młodości moiey.

Psalm 24.

DO ciebie Pánie podnoszę duszę moie: Boże moy w tobie vfam/niech śie nie záwstydzę.

A niech śie nie śmieią ze mnie nieprzyiaćiele moi: áboẃiem wszyscy ktorzy ćie czekáią/ nie będą záwstydzeni.

Niech będą záwstydzeni: wszyscy niepráwość czyniący zbytecznie.

Pánie okaż mi drogi twoie: á śćieszek twoich náucz mie.

Prowadź mie w prawdźie twoiey/ á náucz mie: boś ty iest Bog zbáwićiel moy/ á ćiebiem oczekawał przez wszystek dźień.

Wspomni ná miłośierdźie twoie Pánie: y ná zmiłowánia twoie/ ktore są od wieku.

Grzechow młodośći moiey: y niewiádo-

wiádomośći moich nie rácz pámiętáć.

Według miłośierdźia twe° pomni ná mie ty: dla dobroći twey Pánie.

Słodki y práwy iest Pan: przetoż da zakon występnym ná drodze.

Poprowádźi ćiche w rozsądku: náuczy skromne drog swoich.

Wszystkie drogi Páńskie są miłośierdźie y prawdá: szukáiącym przymierza y świádectw iego.

Dla imienia twego Pánie będźiesz miłośćiw grzechowi moiemu: boć iest wielki.

Ktoryż iest człowiek co śie boi Páná: zakon vstáwi mu ná drodze ktorą obrał.

Duszá iego w dobrách przemieszkawáć będźie: á potomstwo iego odźiedźiczy źiemię.

Podporá iest Pan tym ktorzy śię go boią: áby im oznaymił przymierze swoie.

Oczy moie záwße ku Pánu: ábowiem on wywiedźie z śidłá nogi moie.

Weyrzyß ná mie / á zmiłuy śie nádemną: bom ia ieſt iedyny y vbogi.

Vdręczenia sercá mego rozmnożyły śie: wyrwiż mie z potrzeb moich.

Weyrzy ná vniżenie moie / y ná prácę moię: á odpuść wßytkie grzechy moie.

Pátrz ná nieprzyiaćioły moie / boć śię rozmnożyli: á nienawiśćią niespráwiedliwą nienawidźieli mie.

Strzeż duße moiey / á wyrwi mie: niech śie nie záwſtydzę gdyżem vfał w tobie.

Niewinni y ſpráwiedliwi przyſtáli do mnie: iżem czekał ná ćie.

Wybaw Boże Izráelá / ze wßyſtkich vćiſkow iego.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie. zć.

Antiphoná. Grzechow młodośći moiey y niewiádomośći moich nie rácz pámiętáć.

Antipho-

Antiphoná. Wierzę iż oglądam.

Pſalm 26.

PAn ieſt oświecenie moie / y zbáwienie moie: kogoż śie będę bał?

Pan obroncá żywotá mego: kogoż śie będę lękał?

Gdy śie przybliżáią ná mie złośnicy: áby żárli ćiáło moie.

Ktorzy mie trapią nieprzyiaćiele moi: ći ſámi zemdleli y vpádli.

Choćby ſtánęły przećiwko mnie woyſká: nie będźie śie báło ſerce moie.

Choćby powſtáłá przećiwko mnie bitwá: w tym ia vfáć będę.

Jedney rzeczy prośiłem v Páná / y tey ßukáć będę: ábych mießkał w domu Páńſkim po wßytkie dni żywotá mego.

Abych śie nápátrzył roſkoßy Páńſkiey: y náwiedzał kośćioł iego.

Abowiem ſkrył mie w przybytku ſwoim: we złe dni obronił mie w

 ſkrytośći

ſkrytośći przybytku ſwego.
Ná ſkále wywyżßył mie: á teraz wywyżßył głowe moie nád nieprzyiaćioły memi.
Obchodźiłem / y ofiárowałem w przybytku iego ofiáre krzykliwą: będe śpiewał / y Pſálmy grał Pánu.
Wyſłuchay Pánie głos moy / ktorym wołam do ćiebie: ſmiłuy ſie nádenną / á wyſłuchay mie.
Tobie mowiło ſerce moie / ßukáło ćie oblicze moie: oblicza twego Pánie ßukáć będę.
Nie odwracay oblicza twego ode mnie: nie odſtępuy w gniewie od ſługi twego.
Bądź pomocnikiem moim: á nie opußczay mie / áni mie wzgardzay Boże zbáwićielu moy.
Abowiem oćiec moy / y mátká moiá opuśćili mie: ále mie Pan przyiął.
Zakon mi vſtáw Pánie w drodze twoiey: á prowadź mie proſtą śćie-

ßką dla nieprzyiaćioł moich.
Nie podaway mie ná wolą trapiących mie: ábowiem powſtáli przećiwko mnie świádkowie fałßywi / y ſkłámáłá nieprawość ſámá ſobie.
Wierzę iż oglądam dobrá Páńſkie: w ziemi żywiących.
Oczekaway Páná / mężnie czyń: á niech ſie zmocni ſerce twoie / á czekay ná Páná.
Day im Pánie wieczne odpoczywánie. etc.
Antiphoná. Wierzę iż oglądam dobrá Páńſkie w ziemi żywiących.
℣. Niech go Pan poſádzi z kśiążęty.
℟. Z kśiążęty ludu ſwego. Paciersz. wßytek pocichu.

Lekcya czwarta. Iob 13.

Odpowiedz mi iáko wiele mam nieprawośći y grzechow / złośći moie y wyſtępki vkaż mi. Przecz oblicze twoie kryieß / á maß mie zá nieprzyiaćielá ſwego? Przećiw liſt-

kowi ktory wiátr porywa pokázuieß moc ſwoię / á zdzbło ſuche goniß. Bo pißeß przećiwko mnie gorzkośći / y chceß mię zniſzczyć grzechámi młodośći moiey. Wſádziłeś w pęto nogę moię / y ſtrzegłeś wßytkich ßćießek moich / y ſtopy nog moich obaczyłeś. Ktory iáko zgniła rzecz ſtráwion będę / y iáko ßátá od molá ziedziona. ℟. Pámiętay ná mię Boże / żeć wiátr ieſt dußá moiá. A niech nie pátrza ná mię wzrok człowieczy.
℣. Z głębokośći wołałem k tobie Pánie / Pánie wyſłuchay głos moy. A niech nie pátrza ná mię wzrok człowieczy.

Lekcya piata. Iob 14.

CZłowiek vrodzony z niewiáſty / żyiąc przez czás krotki / bywa pełen rozmáitych nędzy / ktory iáko kwiát wychodźi / y ſkrußon bywa / y vćieka iáko ćień / á nigdy nie trwa w iednym ſtanie. Y maß zá godną rzecz ná tákiego otwarzáć oczy twoie / y przywodźiß go z ſobą do ſądu?

Kto może czyſtym vczynić tego ktory ſię począł z naśienia nieczyſtego? izali nie ty ktoryś ſam ieſt? krotkie ſą dni człowiecze / liczbá mieśiącow iego v ćiebie ieſt. Zámierzyłeś gránice iego / ktore nie mogą być przeſtąpione. Odeydźże tedy máluczko od niego / áby odpoczynął / áż przyidźie pożądány / á iáko naiemnikow dźień iego.
℟. Ach ći mnie Pánie / iżem zgrzeßył wielce w żywoćie moim. Coż vczynię nędzny? gdźie vćiekę iedno do ćiebie Boże moy? Zmiłuy ſię nádemną kiedy przyidźieß w dźień oſtáteczny. ℣. Dußá moiá ſtrwożoná ieſt bárzo / ále ty Pánie rátuy ią. Zmiłuy ſię nádemną kiedy przyidźieß w dźień oſtáteczny.

Lekcya ſzoſta. Iob 14.

KToby mi to dał / ábyś mię zákrył w grobie / y zátáił mię / áżby przeminął gniew twoy / á żebyś mi złożył czás / w ktorymbyś ná mię wſpomniał? Izali vmárły czło-

wiek zás ożyie: Po wßytkie dni w ktorych teraz boiuię / czekam áż przyidźie odmienienie moie. Záwołaß mię / á ia odpowiem tobie: dźiełowi rąk twoich podaß práwicę. Tyś wprawdźie moie kroki policzył / ále iednák przepuść grzechy moie.

℟. Nie wspominay grzechow moich Pánie / kiedy przyidźieß sądźić świát przez ogień. ℣. Prostuy Pánie Boże moy przed obliczem twoim drogę moię. Kiedy przyidźieß sądźić świát przez ogień.

℣. Pánie rácz im dáć wieczne odpoczywánie / y świátłość wiekuista niech im świeći. Kiedy przyidźieß sądźić świát przez ogień.

Potym ná Laudes iáko niżey ná kárćie 282.

NA III. NOKTVRNIE.

We Srzodę y w Sobotę.

Antiphoná. Niechći się spodobá.

Psalm 39.

CZekáiąc czekałem Páná: y skłonił się ku mnie.

℟ wysłu-

I wysłuchał prosby moie: y wywiodł mię z dołu mizernego / y z błotá lgnącego.

I postáwił ná skále nogi moie: y náprostował kroki moie.

I wpuśćił nową pieśń w vstá moie: hymnę Bogu náßemu.

Vyrzą to mnodzy / y będą się bać: y będą vfáć w Pánu.

Błogosłáwiony to mąż / ktorego nádźieią iest imię Páńskie: á nie oglądał się ná márnośći / y ná ßaleństwá omylne.

Wieleś vczynił ty Pánie Boże moy cudow twoich: á w myślách twoich nie iest ktoby był podobien tobie.

Opowiádałem y mowiłem: rozmnożyli się nád liczbę.

Ofiáry krwáwey y niekrwáwey niechćiałeś: álés mi vßy przygotował.

Cáłopalenia y zá grzech ofiáry nie żądałeś: tedym rzekł; oto idę.

W sum-

Wsummie ksiąg nápisano o mnie ábych czynił wolą twoie: Boże moy prágnąłem tego/y zakon twoy schowałem w pośrzod sercá mego.
Opowiádałem spráwiedliwość twoie w kośćiele wielkim/ oto warg moich nie będę hámował: Pánie tyś wiedział.
Spráwiedliwośći twoiey nie skryłem w sercu moim: prawdę twoię y zbáwienie twe opowiádałem.
Nie táiłem miłosierdźia twego: y prawdy twoiey przed zgromádzeniem wielkim.
A ty Pánie nie oddalay zmiłowánia twego odemnie: miłosierdźie twoie y prawdá twoiá záwżdy mię ogárnęły.
Abowiem obtoczyły mię kłopoty/ ktorym nie máß liczby: poimáły mię nieprawośći moie/ ktorychem nie mogł przeyrzeć.
Rozmnożyły się nád włosy głowy moiey:

moiey: y serce moie opuśćiło mię.
Niechći się podoba Pánie ábyś mię wyrwał: Pánie ku rátunku memu weyrzy.
Niechay będą záwstydzeni y zesromoceni społem: ći ktorzy ßukáią duße moiey/ áby ią odieli.
Niech się obrocą ná wstecz/ á niech się záwstydzą: ći ktorzy mi życzą złego.
Niechay odniosą nátychmiast zelżywość swą: ći ktorzy mi mowią/ ehey/ ehey.
A niech się rozráduią y vweselą w tobie wßyscy ktorzy ćię ßukáią: y niech mowią záwżdy; Niechay będźie vwielbiony Pan: ktorzy miłuią zbáwienie twoie.
Ja lepák iestem żebrak y vbogi: ále Pan stára się o mię.
Tyś iest pomocnikiem moim/ y obrońcą moim: Boże moy nie omießkiwayże.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie: A niech im świátłość wiekuista świeci.

Antiphoná. Niechći się podoba Pánie/ ábyś mię wyrwał: Pánie/ ku rátunku memu weyrzy.

Antiphoná. Vzdrow Pánie.

Psalm 40.

Błogosłáwiony ktory ma baczenie ná potrzebnego y ná vbogiego: Pan go w dzień zły wybáwi.

Pan niechay záchowa tákiego/ y ożywi go/ y niech go vczyni błogosłáwionym ná ziemi: y niechay go nie wydáie ná wolą nieprzyiaćioł iego.

Pan go niech wspomoże ná łożu niemocy iego: wszytkę pościel iego sprzewracałeś w chorobie iego.

Iam rzekł: Pánie zmiłuy się nádemną: vzdrow duszę moię: bomći grzeszył tobie.

Nieprzyiaćiele moi mowili mi źle:

kiedyż

kiedyż práwi vmrze/ á zginie imię iego?

A iesli ktory z nich przyszedł áby mię vyzrzał: tedy márności mowił/ serce iego zgromádziło nieprawość sobie.

Wychodził precz: y mowił pospołu.

Przećiwko mnie szeptáli wszyscy nieprzyiaćiele moi: przećiwko mnie myślili mi źle.

Słowo niespráwiedliwe postánowili przećiwko mnie: zali ten co śpi/ nie będzie mogł powstáć?

Bowiem człowiek pokoiu mego/ ktoremum vfał: ktory iadał chleb moy: wielką vczynił przećiwko mnie zdrádę.

Ale ty Pánie zmiłuy się nádemną/ y wzbudź mię: á oddam im.

W tymem poznał iżeś mię chćiał: że się nie będzie weselił nieprzyiaćiel moy nádemną.

A mnieś dla niewinności przyiął:

y vtwier-

vtwierdziłeś mię przed oblicznością twoią ná wieki.

Błogosłáwiony Pan Bog Izráelski: od wieku y áż do wieku. Amen/ Amen.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie. ꝛc.

Antiphoná. Vzdrow Pánie duszę moię/ bom ći grzeszył tobie.

Antiphoná. Prágnęłá duszá moiá.

Psalm 41.

IAko prágnie ieleń do źrzodł wodnych: ták prágnie duszá moiá do ćiebie o Boże.

Prágnęłá duszá moiá do Bogá mocnego żywego: kiedyż przyidę á okáżę śię przed obliczem Bożym:

Były mi łzy moie zá chleb we dnie y w nocy: gdy mi mowią co dzień: kędyż iest Bog twoy:

Ná tom wspomniał/ y wylałem ná śię duszę moię: że przyidę ná mieysce przybytku dziwnego/ áż do domu Bożego.

Z głosem wesela/ y chwały: y z śpiewániem ludu goduiącego.

Czemużeś tedy smutna duszo moiá: y czemu mię trwożysz:

Niey nádźieię w Bogu/ żeć go iesscze chwalić będę: ktory iest zbáwienie twarzy moiey/ y Bog moy.

Zátrwożyłá śię duszá moiá we mnie: przeto ná ćię będę pámiętał z źiemie Iordáńskiey/ y z gor Hermońskich/ z gory málutkiey.

Przepáść przepáśći przyzywa: ná głos vpustow twoich.

Wszytkie powodźi twoie/ y nawáłnośći twoie ná mię śię stoczyły.

We dnie mi Pan pośle miłosierdźie swoie: á w nocy pieśń iego będę śpiewał.

Przy mnie będźie modlitwá Bogu żywotá mego: Rzekę Bogu: iesteś moy obrońcá.

Przeczżeś mię zápomniał: y czemu smutno chodzę: gdy mię nieprzyiaćiel trapi:

Gdy támią kości moie : vrągáli mi ći ktorzy mie dręczą nieprzyiaćiele moi.
Gdy mi mowią ná káżdy dźień: kedyż iest Bog twoy? Czemuś iest smutna duszo moiá? y czemu sie trwożysz?
Miey nádźieie w Bogu / żeć go iesżcze chwalić będę : bo on iest zbáwienie twarzy moiey / y Bog moy.
Day im Pánie wieczne odpoczy. ꝛc.
Antiphona. Prágnelá duszá moiá do Bogá mocnego / żywego : kiedyż przyidę á okáżę sie przed obliczem Bożym.
℣. Nie poday bestyom dusz chwalących ćiebie. ℟. Y dusz vbogich twoich nie zápominay do końcá. Pacierz. wszytek pocichu.

Lekcya siodma. *Iob 17.*

Duch moy vstánie / dni moie sie skrocą / á tylko mi grob zostáie. Nie zgrzeszyłem / á wżdy w gorzkośćiách mieszka oko moie. Wybaw mie Pánie / á położ mie

podle śiebie / á czyiákolwiek ręká niech walczy przećiwko mnie. Dni moie przeminęły / myśli moie rozerwáne są / trapiąc serce moie. Noc w dźień obroćiły / á záśie po ćiemnośćiách spodźiewam sie świátłośći. Jesli czekáć będę / grob iest domem moim / á w ćiemnośći vsłałem łoszko moie. Rzekłem zgniłośći / Tyś iest oycem moim : á robáctwu ; Wyśćie mátká y śiostrá moiá. Gdźież tedy teraz iest oczekawánie moie y nádźieiá moiá? Tyś iest Pánie Boże moy.
℟. Mnie co dźień grzeszącego / á niepokutuiącego / boiaźń śmierći trwoży : bo w piekle nie mász żadnego odkupienia / zmiłuy sie nádemną Boże / á zbaw mie.
℣. Boże w imie twoie zbaw mie / á w mocy twoiey wybaw mie. Bo w piekle nie mász żadnego odkupienia / zmiłuy sie nádemną Boże / á zbaw mie.

Lekcya osma *Iob 19.*

Do skory moiey po strawionym ćiele / przyschły kości moie / á

zostáły tylko wárgi około zebow
moich. Zmiłuycie sie nádemną/
áby wzdy wy przyiaciele moi; boć
mie reká Páńska dotknełá. Przecz
mie prześláduiećie iáko Bog/ á kar-
mićie sie mięsem moim. Ktoby
mi to dał/ áby nápisano słowá mo-
ie. ktoby mi to dał/ żeby ie wyry-
sowano ná księgách piorem żelá-
znym/ y ná bláše ołowiáney/ ábo
dłotem wyryto ná skále. Bo ia
wiem iż odkupićiel moy żywie/ á w
ostáteczny dźień powstánę z ziemie/
y záśie obleczon będę skorą moią/ á
w ćiele moim oglądam Bogá zbá-
wićielá mego. Ktorego vyźrzę ia
tenże/ y oczy moie oglądáią/ á nie
inny. Schowána iest tá nádźieiá
w zánádrzu moim.

℟. Pánie według vczynku mego nie-
chćiey mie sądźić; bomći nic godnego
nie czynił przed obliczem twoim: á prze-
toż proszę máiestatu twego/ ábyś ty Bo-
że zgłádźił nieprawość moie. ℣. Jeszcze

wiecey omyi mie od niespráwiedliwośći
moiey/ y od grzechu mego oczyść mie. A-
byś ty Boże zgłádźił nieprawość moie.

Lekcya dziewiata. Iob 10.

Czemuś mie wywiodł z łoná
mátki moiey? obym był zgi-
nał/ żeby mie oko nie widźiáło.
Byłbym iákobych nie był/ z żywo-
tá przeniesion do grobu. Izali tro-
chá dni moich nie skończy sie w
krotce? á ták dopuść mi/ że troche
opłácze boleść moie/ pierwey niżli
poydę tám skąd sie nie wrocę/ do
źiemie ćiemney y okrytey mgłą
śmierći: do źiemie pełney nędze y
ćiemnośći/ kędy ćień śmierći/ kędy
nie mász rządu/ ále wieczny strách
przebywá.

℟. Wybaw mie Pánie z drog piekiel-
nych/ ktorys brany miedźiáne połamał/
y náwiedźiłes piekło/ y dałes im świá-
tłość áby cie widźieli ktorzy byli w mę-
kách ćiemnośći. ℣. Wołáiący y mowią-
cy: Witay zbáwićielu nász/ ktorzy byli
w mękách ćiemnośći.

℣. Day im Pánie wieczne odpoczywánie A świátłość wiekuista niechay im świeci Ktorzy byli w mękách ciemności.

Ták mowią záwße w powßednim Officium. Responsoria niżey położona mowią tylko w dzień Zadußny/ y kiedy mowią wßytkie trzy Nokturny. iáko wyżßey ná kárcie 237. ℟. Wybaw mie Pánie od śmierci wieczney/ w on stráßny dzień/ kiedy sie porußą niebiosá y ziemiá: kiedy przyidzieß sądzić świát przez ogień.

℣. Jam sie stał drżący/ y lękam sie: gdy przyidzie rozbieránie y przyßły gniew. Kiedy sie porußą niebiosá y ziemiá.

℣. Dzień on dzień gniewu/ vtrapienia y nędze/ dzień wielki y bárzo gorzki. Kiedy przyidzieß sądzić świát przez ogień.

℣. Day im Pánie wieczne odpoczywánie: y świátłość wiekuista niechay im świeci. Wybaw mie Pánie od śmierci wieczney/ w on stráßny dzień: kiedy sie porußą niebiosá y ziemiá: kiedy przyidzieß sądzić świát przez ogień.

LAVDES.

Antiphoná. Rozrádui sie Pánu.

Psalm 50.

Zmiłuy sie nádemną Boże/ według wielkiego miłosierdzia twego.

A według mnostwá litości twoich: zgładź nieprawość moie.

Jeßcze wiecey omyi mie od nieprawości moiey: y od grzechu moiego oczyść mie.

Abowiem ia znam nieprawość moie: y grzech moy iest záwzdy przedemną.

Tobie sámemu zgrzeßyłem/ y złość przed tobą vczynił: ábyś sie ty vspráwiedliwił w słowiech twoich/ á żebyś zwyciężył gdy cie posądzáią.

Oto bowiem w nieprawościách iestem poczęty: á w grzechách poczęłá mie mátká moiá.

Oto bowiem vmiłowałeś prawde: niewiádome á skryte rzeczy mądrości twoiey obiáwiłeś mi.

Pokropiß mie hyzopem/ á będę o-

czyściony: omyieß mie/ á bede nad śnieg wybielony.

Słuchowi memu daß rádość y wesele: y rozráduia sie kośći poniżone.

Odwroć oblicze twoie od grzechow moich: á zgładź wßytkie niepráwośći moie.

Serce czyste stworz we mnie Boże: y Duchá práwego odnow we wnetrznośćiách moich.

Nie odrzucay mie od oblicza twego: y Duchá świetego twego nie bierz odemnie.

Przywroć mi rádość zbáwienia twoiego: á Duchem przedńieyßym potwierdź mie.

Bede náuczał niepráwe drog twoich: á niezbożni do ćiebie sie náwroca.

Wybaw mie ze krwi Boże / Boże zbáwienia mego: á iezyk moy z rádośćia bedźie wysławiał spráwiedliwość twoie.

Pánie otworzyß wárgi moie: á vstá moie opowiádáć beda chwałe twoie.

Abowiem gdybyś był chćiał ofiáry / wżdybychći ia był dał: lecz w cáłopalonych ofiárách nie bedźieß sie kochał.

Ofiárá Bogu wdźieczna iest duch strapiony: sercá skrußonego y vniżonego ty Boże nie wzgárdźiß.

Vczyń dobrze Pánie Syonowi z łáski twoiey: áby sie zbudowáły mury Jerozolimskie.

Tedy wdźiecznie przyimieß ofiáre spráwiedliwośći/ obiáty/ y cáłopalone: tedy nákłáda ná ołtarz twoy ćielcow.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie. &c.

Antiphoná. Rozráduia sie pánu kośći vniżone.

Antiphoná. Wysłuchay pánie.

Psalm 64.

TObie przystoi chwałá/o Boże/ w Syonie: y tobie oddádzą ślub w Jeruzálem.
Wysłuchay modlitwe moie: do ciebie wszelkie ciáło przyidzie.
Słowá niezbożnikow wzięły gorę nád námi: ále ty będziesz miłościw nieprawościam nászym.
Błogosłáwiony iest ten/ ktoregoś sobie obrał á przyiał: będzie mieszkał w pałacach twoich.
Będziem násyceni dobrámi domu twego: święty iest kościoł twoy/ dziwny w spráwiedliwości.
Wysłuchay nas Boże zbáwicielu nász: nádzieio wszystkich kráiow ziemie/ y mieszkáiących ná morzu dáleko.
Ktory gotuiesz gory mocą swoią będąc przepasány możnością: ktory záburzasz głębokość morską/ szum nawáłności iego.
Zátrwożą się narodowie/ y będą

się bać

się bać mieszkáiący ná kráiách ziemie znákow twoich: kráie zaránne y wieczorne vweselisz.
Náwiedziłeś ziemię y nápoiłeś ią: rozmáitemi sposoby vbogáciłeś ią.
Rzeká Boża pełna iest wody: zgotowałeś żywność ich: bo ták iest zgotowánie iey.
Brozdy iey nápoy/ rozmnoż iey vrodzáie: ze dżdżu y rosy iey rozweseli się rodząca.
Błogosłáwić będziesz okrągowi roku z dobrotliwości twoiey: á polá twoie będą pełne obfitości.
Będą tłuste pástwiská ná puszczy: á págorki okryią się wesołym vrodzáiem.
Przyodzieią się stádá owiec dobrá á gęstą wełną: á doliny okryią się zbożem: á przetoż będą wykrzykáć y śpiewáć.
Day im Pánie wieczne odpoczywánie. etc.

Antiphoná. Wysłuchay Pánie modlitwę moię: do ciebie wszelkie ciáło przyidzie.

Antiphoná. Rátowáłá mię.

Psalm 62.

BOże Boże moy: do ciebie wstáię ná świtániu.

Prágnęłá cię duszá moiá: o iáko rozmáicie żądá cię ciáło moie.

W tey ziemi pustey / niedrożney / y bezwodney / iáko w świątnicy stáwiłem się przed tobą: ábych widział moc twoię / y chwałę twoię.

A bowiem lepsze iest miło. erdzie twoie niżli żywoty: wárgi moie będą ciebie chwalić.

Ták cię błogosłáwić będę zá żywotá mego: á w imię twoie będę podnosił ręce moie.

Iáko sádłem y tłustością niech będzie nápełnioná duszá moiá: á wárgámi wesołymi będą cię wychwaláć vstá moie.

Ieslim

Ieslim ná cię pámiętał ná łożu moim / (tym więcey) ná iutrzennych czuynościách będę rozmyślał o tobie: boś był pomocnikiem moim.

I w zásłonie skrzydeł twoich rozráduię się / przylnęłá duszá moiá do ciebie: rátowáłá mię práwicá twoiá.

A oni prozno szukáli dusze moiey: wnidą w niskości ziemie / będą zámordowáni mieczem: liszkam będą stráwą.

Ale krol będzie się weselił w Bogu: y chlubić się będą w nim wszyscy ktorzy nań przysięgáią: bo zátkáne są vstá mowiących nieprawości.

Psalm 66.

NIech się nád námi Bog zmiłuie y błogosłáwi nam: niech rozświeci oblicze swe nád námi / á

zlituie sie nád námi.

Zebyśmy poználi ná ziemi droge twoie: miedzy wßemi narody zbáwienie twoie.

Niech cie wyznawáią ludzie/ o Boze: niech cie wyznawáią wßyscy ludzie.

Niech sie ráduią y weselą narodowie/ iz sądziß ludzie spráwiedliwie: á narody ná ziemi spráwuieß.

Niechze cie wyznawáią ludzie/ o Boze: niech cie wyznawáią wßyscy ludzie: ziemiá dáłá swoy owoc.

Niechze nam błogosłáwi Bog/ Bog náß/ á niech nam błogosłáwi Bog: á niech sie go boią wßytkie kráie ziemie.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie. ec.

Antiphoná. Rátowáłá mie práwicá twoiá Pánie.

Antiphoná. Od wrot piekielnych.

Pieśń Ezechiaßá. Isa: 38.

IAm rzekł: w połowicy dni moich poydę do bran piekielnych.

Szukałem ostátká lat moich: rzekłem; iuz wiecey nie vyrzę Páná Bogá ná ziemi zywiacych.

Nie oglądam wiecey człowieká: y mießkáiącego w pokoiu.

Wiek moy przeminął: y przeniesion iest odemnie/ iáko budká pásterska.

Vrznion iest iáko nić od tkaczá zywot moy: gdym ießcze rosnąć miał/ przerznął mie/ od zaránia áz do wieczorá dokonaß mie: iáko młode iáskołcze tákem ßczebiotał/ á stękałem iáko gołębicá.

Zemdláły oczy moie: poglądáiąc ku gorze.

Pánie gwałt cierpię/ odpowiedz zá mie: coz rzekę/ ábo co mi odpowie/ gdyz to on sam vczynił?

Będę rozmyślał przed tobą wßytkie latá

kie látá moie: w gorzkośći duße moiey.

Pánie/ ieſli ták żywią/ y ieſli táki ieſt żywot duchá mego: pokarzeß mie/ y záſię ożywiß mie: oto w pokoiu gorzkość moiá nagorzczeyßa.

Aleś ty wyrwał duße moie áby nie zginełá: zárzućiłeś názad wßytkie grzechy moie.

A bowiem nie piekło będźie ćię wyznáwáć/ áni śmierć będźie ćię chwalić: nie będą czekáć ći ktorzy w doł wſtępuią prawdy twoiey.

Ale żywy/ żywy ten ćię chwalić będźie iáko y ia dźiśia: oćiec ſynom będźie opowiádał prawdę twoię.

Pánie záchoway mię/ á my Pſalmy náße śpiewáć będźiemy w domu Páńſkim: po wßytkie dni żywotá náßego.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie: A niech im świátłość wiekuiſta świeći.

Antiphoná. Od wrot piekielnych wyrwi Pánie duße ich.

Antiphoná. Wßelki duch.

Pſalm 148.

Chwalćie Páná wy ktorzyśćie ná niebieśiech: chwalćie go wy ktorzyśćie ná wyſokośći.

Chwalćie go wßytcy ányołowie iego: chwalćie go wßytkie woyſká iego.

Chwalćie go słońce y mieśiącu: chwalćie go wßytkie gwiazdy y świátłośći.

Chwalćie go niebioſá nád niebioſy: y wody ktore ſą ná niebie niech imię Páńſkie chwalą.

A bowiem on rzekł/ y vczynione ſą: on roſkazał y ſtworzone ſą.

Poſtánowił ie ná wieki wieczne: vſtáwę dał ktora nie przeminie.

Chwalćie Páná wy ktorzyśćie ná ziemi: ſmokowie y wßytkie przepáśći.

Gniu/ grádzie/ śniegu/ lodzie y wietrze gwałtowny: ktore czynicie roſkazánie iego.

Gory y wßytkie págorki: drzewá owoc dáiące/ y wßytkie Cedry.

Zwierzetá/ y wßytko bydło: rzeczy płazáiące/ y ptáſtwo ſkrzydláſte.

Krolowie ziemſcy y wßytcy narodowie: kśiazetá/ y wßyścy ſedziowie ziemſcy.

Młodzieńcy y pánienki/ ſtárzy y młodzi niech imie Páńſkie chwalą: bo wywyżßyło ſie imie iego ſámego.

Chwałá iego ná niebie y ná ziemi: bo wywyżßył rog ludu ſwego.

Chwałá Boża należy wßytkim świetym iego: ſynom Jzráelſkim/ ludowi blizkiemu iego.

Pſalm 149.

Spiewayćie Pánu pieśń nową: Chwałá iego (niech będzie) w

zgromá-

zgromádzeniu świetych.

Niech ſie weſeli Jzráel w ſtworzyćielu ſwoim: á ſynowie Syońſcy niech ſie ráduią w Krolu ſwoim.

Niechay imie iego chwalą w śpiewániu ſpołecznym: ná bębnie y ná hárfie niechay mu gráią.

Bo ſie kocha Pan w ludu ſwoim: á podwyżßy ćiche ku zbáwieniu.

Rozweſelą ſie święći w chwale: rozráduią ſie w łożnicách ſwoich.

Wyſławiánia Bogá będą w gárdlech ich: á miecze z obu ſtron oſtre w rękách ich.

Aby czynili pomſtę nád pogány: á ſkaránie miedzy narody.

Aby powiązáli krole ich pętámi: á ßláchtę ich łáńcuchy żeláznymi.

Aby vczynili o nich práwo nápiſáne: Táć ieſt chwałá wßytkim świetym iego.

Pſalm

Psalm 150.

CHwalćie Páná w świętych ie-
go : chwalćie go ná ßerokim
niebie mocy iego.

Chwalćie go w możnośćiách ie-
go : chwalćie go według mnostwá
wielkośći iego.

Chwalćie go głosem trąby : chwal
ćie go ná hárfie y ná cytrze.

Chwalćie go ná bębnie y ná pi-
ßczałce : chwalćie go ná strunách
y ná orgániech.

Chwalćie go ná cymbalech głoś-
nych : chwalćie go ná cymbalech
krzykliwych : wßelki duch niechay
Páná chwali.

Day im Pánie wieczne odpoczy-
wánie : A niech im świátłość wie-
kuista świeći.

Antiphoná. Wßelki duch niechay chwa-
li Páná. ℣. Slyßałem głos z niebá mo-
wiący mi. ℟. Błogosłáwieni vmárli
ktorzy w Pánu vmieráią.

Antiphoná. Ja iestem zmartwychwstá-
nie.

Pieśń Záchároyaßowá. Luk : I.

BŁogosłáwiony Pan Bog I-
zráelski : iż nas nawiedźił / y v-
czynił odkupienie ludu swoiego.

Y podniosł rog zbáwienia nam / w
domu Dawidá służebniká swego.

Jáko opowiádał przez vstá świę-
tych : ktorzy od wieku byli / proro-
kow swoich.

Wybáwienie od nieprzyiaćioł ná-
ßych : z ręki wßytkich ktorzy nas
nienawidzą.

Aby vżył miłośierdźia z oycy náßy-
mi : y wspámiętał ná przymierze
swe święte.

Ná przyśięgę ktorą przyśiągł A-
bráhámowi oycu náßemu : że nam
to dáć miał.

Iżbysmy / wybáwieni będąc z ręki
nieprzyiaćioł náßych : bez boiáźni
mu służyli.

W świetobliwośći y w ſpráwiedliwośći przed nim: po wßytkie dni żywotá nászego.

A ty dżiećiatko prorokiem nawyżßego będżieß názwáne: bo poydżieß wprzod przed oblicznośćią Páńſką: ábyś gotował drogi iego.

A iżbyś dał náukę zbáwienia ludowi iego: ná odpußczenie grzechow ich.

Dla wnętrznośći miłośierdżia Bożá nászego: przez ktore náwiedżił nas wſchod z wyſokośći.

A by záświećił śiedzącym w ćiemnośći y w ćieniu śmierći: ku wyproſtowániu nog nászych ná drogę pokoiu.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie: A niech im świátłość wiekuiſtá świeći.

Antiphoná. Jam ieſt zmartwychwſtánie y żywot: Kto w mię wierzy/ choćby y vmárł/ żyw będżie: á wßelki ktory żywie á wierzy w mię: nie vmrze ná wieki.

Prośby niżey opiſáne w powßednie dni mawiáią/ poklęknawßy ná koláná.

Paćierz. poćichu. ℣. Y nie wodź nas w pokußenie. ℟. Ale nas zbaw ode złego.

Pſalm 129.

Z Głębokośći wołałem k tobie Pánie: Pánie wyſłuchay głos moy.

Niech będą vßy twoie nákłonione: ná głos modlitwy moiey.

Jeſli będżieß pilnie obaczał nieprawośći Pánie: Pánie á ktoż śię zoſtoi

Abowiem v ćiebie ieſt zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem ćię Pánie.

Czekáłá ćierpliwie dußá moiá ná słowo iego: vfáłá dußá moiá w Pánu.

Od ſtrażey porániey/ áż do nocy: niechay vfa Jzráel w Pánu.

Bo v Páná ieſt miłośierdżie: y obfite v niego odkupienie.

A oni ci odkupi Jzráelá: ze wßyt-
kich nieprawośći iego.
Day im Pánie wieczne odpoczy-
wánie: á niech im świátłość wie-
kuista świeći.
℣. Od wrot piekielnych. ℟. Wyrwi Pá-
nie duße ich. ℣. Niech odpoczywáia w
Pánu. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay
modlitwe moie. ℟. A wołánie moie
niech do ćiebie przyidzie

Modlmy sie.

BOże/ktorys miedzy Apostolski-
mi kápłany/sługi twoie Bisku-
pia ábo kápłáńska godnośćia vczć-
ćić raczył; day prosimy/áby też do
ich towárzystwá ná wieki przyłą-
czeni byli.

BOże dawco odpußczenia/y mi-
łośniku ludzkiego zbáwienia/
prosimy łáskáwośći twoiey/ ábyś
náßego zgromádzenia/bráćia/ sio-
stry/powinne y dobrodzieie/ ktorzy z
tego świátá zeßli/zá przyczyną bło-
gosłáwioney záwße Pánny Mári-

ey ze wßytkimi świetymi/ do vcze-
stnictwá zbáwienia wiecznego przy-
puśćić raczył.

BOże/ wßytkich wiernych stwo-
rzyćielu y odkupićielu/ dußam
służebnikow y służebnic twoich/
racz dáć wßytkich grzechow odpu-
ßczenie: áby odpustu/ktorego záw-
ße prágneli/ przez nabożne prosby
dostąpili. Ktory żywieß y kroluieß ná
wieki wiekow. ℟. Amen.
℣. Day im Pánie wieczne odpoczywánie.
℟. A niech im świátłość wiekuista świe-
ći. ℣. Niech odpoczywáią w Pánu.
℟. Amen.

W dzień Zadußny/ mowią
Modlitwe.

BOże wßytkich wiernych stwo-
rzyćielu. etc. á ná końcu. Ktory
żywieß y kroluieß z Bogiem Oycem/ w
iedności Duchá ś. Bog/ przez wßytkie
wieki wiekow. ℟. Amen. ℣. Odpoczy-
wánie wieczne day im Pánie. etc. iáko
wyżßey.

W dźień zeßćia vmárłego ábo vmárłey. Modlitwá.

RAcz rozwiezáć miły Pánie duße ſługi twego [ábo ſłużebnice twoiey] N. áby vmárły ábo vmárła] świátu/ tobie żył [ábo żyłá] á czego ſie przez krewkość ćiáłá ludzkim obcowániem dopuśćił [ábo dopuśćiłá] ty odpußczeniem námiłośiernieyßey dobrotliwośći twoiey rácz otrzeć. Przez Páná náßego Jezu Chriſtá.

Zá Biſkupá ábo kápłaná vmárłego. Modlitwá.

BOże/ktoryś miedzy Apoſtolſkimi kápłany/ſługe twego biſkupie [ábo kápłáńſkie] godnośćią vczćić raczył: day prośimy/áby też do ich towárzyſtwá ná wieki był przyłączony. Przez Páná náßego Jezu Chriſtá.

Zá oycá zmárłego. Modlitwá.

BOże ktoryś nam mátkę y oycá czćić roſkazał / zmiłuy ſie łáſkáwie nád duſzą oycá mego/y odpuść grzechy iego: á w weſelu wieczney iáſnośći day mi go oglądáć. Przez Páná náßego.

Zá mátkę zmárłą mowią też modlitwe. Odmieniwßy Oycá me°. Wmátki moiey. á iego w iey. á go w ią.

Zá oycá y mátkę. Modlitwá.

BOże ktoryś nam mátkę y oycá czćić roſkazał: zmiłuy ſie łáſkáwie nád dußámi oycá y mátki moiey/y odpuść grzechy ich: á w weſelu wieczney iáſnośći day mi ie oglądáć. Przez Páná náßego.

Zá iednego vmárłego. Modlitwá.

RAcz miły Pánie nákłonić vchá twego do prośb náßych/ktorymi miłośierdźia twego pokornie prośimy: ábyś duße ſługi twego/ktoreyeś z tego świátá zyść roſkazał / w kráinie pokoiu y świátłośći

postánowił/y w towárzystwo święte
tych twoich przypuśćił. Przez Páná.

Zá iedne zmárłá. Modlitwá.

PRośimy ćie nász miły Pánie/
zmiłuy sie wedlug dobrotliwo-
śći twey nád duszą sługi twey: á od
splugáwienia śmiertelnośći oczyś-
ćioną rácz w dźiale wiecznego zbá-
wienia postánowić. Przez Páná.

W dźień rocznice. Modlitwá.

BOże/Odpuszczenia Pánie/rácz
dáć duszam sług y służebnic
twoich/ ktorych zeszćia roczny dźień
wspominamy/mieysce ochłody/bło-
gosłáwieństwo pokoiu/ y iásność
świátłośći. Przez Páná nászego Jesu.

Jesli zá iednego tylko iest rocznicá/
mow iáko o iednym.

Zá zmárłą bráćią/ zá powinne/ y zá
dobrodźieie. Modlitwá.

BOże dawco odpuszczenia. iáko wyższey
ná kárćie 300.

Zá vmárłe/ pospolita Modlitwá.

BOże/ wszytkich wiernych stwo-
rzyćielu y odkupićielu/ duszam
służebnikow y służebnic twoich
rácz dáć wszytkich grzechow odpu-
szczenie: áby odpustu ktorego zá-
wsze prágnęli/przez nabożne pro-
śby dostąpili. Ktory ży-
wiesz y krolujesz ná
wieki wiekow.
℟. Amen.

PIESNI STOPNIOW, Abo WSCHODOWE.

Pierwße pieć Pſálmow mowia bez Chwałá Oycu. A ná końcu oſtátniego mowia/ Day im Pánie wieczne odpoczy-wánie.

Poczynáia proſto bez Antiphony.

Pſalm 119.

Wołałem do Páná/ gdym był vtrapiony : y wyſłu-chał mie.

Pánie wyzwol duße moie od vſt niepráwych : y od iezyká zdrádli-wego.

Coż maß zá pożytek/ ábo coć przy-bedźie z iezyká zdrádliwego.

Strzały mocarzowe oſtre : z we-glem puſtoßacym.

Achći mnie/ że ſie wywołánie moie przedłużyło : mießkałem z obywá-telmi Cedárſkimi: długo tám prze-bywáłá duſzá moiá.

S tymi ktorzy nienawidza pokoiu/ pokoiem záchował : á gdym mo-wił z nimi/ prześládowáli mie bez przyczyny.

Pſalm 120.

PODnośiłem oczy moie ná gory: ſkadby mi przyßłá pomoc.

Pomoc moiá od Páná/ ktory ſtwo-rzył niebo y źiemie.

Nie da ſie záchwiać nogom two-im : áni ſie zdrzemie ten ktory ćie ſtrzeże.

Oto ſie nie zdrzemie/ áni záśnie : ten ktory ſtrzeże Jzráelá.

Pan ćie ſtrzeże/ Pan ieſt obroná twoiá: po práwey rece twoiey.

Nie vpali ćie ſłońce we dnie : áni kśieżyc (vźiebi ćie) w nocy.

Pan ćie ſtrzeże ode wßego złego:

Pan niech ſtrzeże duße twoiey.

Pan niech ſtrzeże weßćia y wyßćia twego: od tąd áż y ná wieki.

Pſalm 121.

WEſeliłem ſie z tego co mi powiedziano; poydziemy do domu Páńſkiego.

Stawáły nogi náße w śieniách twoich/ o Jeruzálem.

Jeruzálem ktore ſie buduie iáko (práwe miáſto): ktorego vcześnictwo ieſt ſpołeczne.

Bo tám wſtepowáły pokolenia/ pokolenia Páńſkie: do kośćiołá Jzráelſkiego/ ku chwaleniu imieniá Páńſkiego.

Bo tám poſtáwione ſą ſtolice ſądowe: ſtolice w domu Dawidowym.

Prośćie oto co ieſt ku pokoiowi miáſtá Jeruzálem: á niech doſtátek wße° máią ći ktorzy ćie miłuią.

Niechay będźie pokoy w mocy twoiey:

twoiey: á doſtátek w báßtách twoich.

Dla bráciey moiey y dla bliźnich moich: modliłem ſie o twoy pokoy.

Dla domu Páná Bogá náßego: ßukałem dobrá twego.

Pſalm 122.

KV tobie podnośiłem oczy moie: ktory mießkaß w niebieśiech.

Oto iáko oczy ſług pilnuią reku pánow ſwoich.

Jáko oczy ſłużebnice pilnuią reku pániey ſwoiey: ták oczy náße pátrzą ná Páná Bogá náßego/ áż ſie zmiłuie nád námi.

Zmiłuy ſie nád námi Pánie: zmiłuy ſie nád námi: boſmyć bárzo nápełnieni wzgárdy.

Bo ieſt bárzo náſycona dußá náßá pośmiewiſkiem bogátych/ y wzgárdą pyßnych.

Psalm 123.

BY był Pan nie był z námi/ niech teraz powie Izráel : by był Pan nie był z námi.

Gdy ná nas ludźie powstawáli : snadźby nas byli żywo pożárli.

Gdy sie zápalił gniew ich przećiwko nam : snadźby nas byłá wodá zátopiłá.

Strumień bystry przeszłáby duszą náßą : snadźby byłá przeßłá duszá náßá wodę nieprzebytę.

Błogosłáwiony Pan : ktory nas nie dał w záchwycenie zębom ich.

Duszá náßá iáko wrobel : wyrwáná iest z śidłá ptáßnikow.

Sidło sie rozerwáło/ á myśmy wybáwieni.

Wspomożenie náße w imieniu Páńskim : ktory stworzył niebo y źiemię.

Day im Pánie wieczne odpoczywánie : á świátłość wiekuista. &c.

Potym mowią poklęknąwßy. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Oycze náß. po ćichu. ℣. Y nie w wodź nas w pokußenie. ℟. Ale nas zbaw ode złego. ℣. Od wrot piekielnych. ℟. Wyrwi Pánie dusze ich. ℣. Niech odpoczywáią w pokoiu. ℟. Amen. ℣. Pánie wysłuchay modlitwe moie. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Modlmy sie.

ROzwiąż/ prośimy ćię Pánie/ dusze służebnikow y służebnic twoich/ y wszytkich wiernych zmárłych/ od wßelkiey zwiąski grzechow: áby w chwale zmartwychwstánia miedzy świętymi y wybránymi twemi ożywieni wytchnęli. Przez Christá Páná náßego. ℟. Amen.

Po tey modlitwie záraz mowią drugie Psálmy stopniow niżey położone. A ná końcu káżdego Psálmu mowią/ Chwałá Oycu.

Psalm 124.

KTorzy vfáią w Pánu/ będą iáko gorá Syon : nie poruszy sie

ná wieki/ ten ktory mießka w Jeruzálem.

Gory około niego: á Pan około ludu swego/ od tąd y áż ná wieki.

Bo nie zostáwi Pan laski grzeßnikow nád dziedzictwem spráwiedliwych: áby spráwiedliwi nie ściągneli reki swey ku niespráwiedliwośći.

Czyń dobrze Pánie dobrym: y tym ktorzy są práwego sercá.

Ale te ktorzy vstepuią zá przewrotnośćiámi/ powiedźie Pan z dźiáłáiącymi niepráwość: pokoy niech będźie nád Izráelem.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow/ Amen.

Psalm 125.

GDy Pan náwroćił z niewoley więźnie Syońskie: stáliśmy sie iáko poćießeni.

Tedy sie nápełniły weselem vstá náße: á iezyk náß rádośćią.

Tedy mowiono miedzy narody: Wielmożne rzeczy vczynił Pan z nimi.

Wielmożne rzeczy Pan vczynił z námi: byliśmy weseli.

Náwroćże Pánie (drugie) więźnie náße: iáko strumienie w źiemi ná południe.

Ci ktorzy śieią ze łzámi: będą żąć z rádośćią.

Idąc ßli y płákáli/ rozśiewáiąc naśienia swoie.

Ale wracáiąc sie przyidą z weselem: niosąc snopy swoie.

Chwałá Oycu/ y Synowi/ y Duchowi świetemu.

Jáko byłá ná początku/ y teraz/ y záwße: y ná wieki wiekow. Amen.

Psalm 126.

IEśli Pan nie zbuduie domu: prozno prácuią ći ktorzy gi buduią.

Jeśli Pan nie będzie strzegł miástá: prozno strzeże ten ktory go strzeże.
Prozno maćie przede dniem wstáwáć: y vśiadszy záśię wnet powstáwáć / wy ktorzy pożywaćie chlebá boleśći.
Ale gdy da Bog miłym swym spánie: oto dźiedźictwo Páńskie / synowie / y zysk / y owoc żywotá.
Jáko strzały w ręku mocarzá: ták są synowie pobożnych vtrapionych.
Błogosłáwiony człowiek ktory nápełnił żądzą swoię z nich: nie záwstydźi się kiedy będźie miał spráwę z nieprzyiaćiołmi swymi w bránie.
Chwałá Oycu / y Synowi. ꝛć.

Psalm 127.

Błogosłáwieni wszyscy ktorzy się boią Páná: ktorzy chodzą drogámi iego.
Abowiem prace rąk twoich pożywáć bę-

wáć będźiesz: szcześliwyś iest y dobrze się mieć będźiesz.
Zoná twoiá iáko winne drzewo płodna będźie: w kąciech domu twego.
Synowie twoi iáko látorośli oliwne: około stołu twego.
Oto ták vbłogosłáwion będźie człowiek: ktory się boi Páná.
Niechżeć błogosłáwi Pan z Syonu: ábyś widźiał dobrá Jerozolimskie po wszytkie dni żywotá twego.
Abyś oglądał syny synow twoich / y pokoy nád Jeruzálem.
Chwałá Oycu / y Synowi. ꝛć.

Psalm 128.

Często walczyli ná mię od młodośći moiey: niech teraz powie Jzráel.
Często walczyli ná mię od młodośći moiey: wszákże mię nie przemogli.
Ná grzbiećie moim budowáli

(ćießkośći) grzeßnicy: przedłużáli niepráwość swoie.

Pan spráwiedliwy vćiął ßyie grzeßnikow: niech będą záwstydzeni y názad obroceni wßyscy ktorzy Syon máią w nienawiśći.

Niech będą iáko trawá ná dáchu: ktora pierwey vschnie niżeli ią wyrwą.

Ktorą nie nápełni ręki swoiey żeńcá: áni łoná swego ten ktory snopy wiąże.

Y nie rzeką ći ktorzy mimo idą: błogosłáwieństwo Páńskie (niech będźie) nád wámi: błogosłáwimy wam w imię Páńskie.

Chwałá Oycu y Synowi. etc.

Iáko byłá ná początku. etc.

Potym poklęknawßy mowią: Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Oycze nász. pocichu. ℣. Y nie wodź nas w pokußenie. ℟. Ale nas zbaw ode złe°.

℣. Wspomni ná zgromádzenie twoie.

℟. Ktoregoś nábył od początku.

℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię.

℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Modlmy się.

Boże/ ktoremu własna iest zmiłowáć się záwße y odpußczáć/ przyimi prośbę náßę: áby nas y wßytkie sługi twoie/ ktorzyśmy łáncuchámi grzechow są związáni/ miłośierdźie dobrotliwośći twey łáskáwie rozwiązáło. Przez Christusá Páná náßego. ℟. Amen.

Potym záraz iáko wyżßey/ mowią drugie Psálmy stopniow/ niżey położone: á ná końcu káżdego Psálmu mowią Chwałá Oycu.

Psalm 129.

Z Głębokośći wołałem k tobie Pánie: Pánie wysłuchay głos moy.

Niech będą vßy twoie nákłonione ná głos modlitwy moiey.

Ieśli będźieß pilnie obaczał niepráwośći Pánie: Pánie á ktoż się zostoi?

Abowiem v ciebie iest zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem cie Pánie.
Czekáłá cierpliwie duszá moiá ná słowo iego: vfáłá duszá moiá w Pánu.
Od strażey poránney/ áż do nocy: niechay vfa Izráel w Pánu.
Bo v Páná iest miłośierdźie: y obfite v niego odkupienie.
A onci odkupi Izráelá: ze wszytkich nieprawośći iego.
Chwałá Oycu/y Synowi. etc.

Psalm 130.

PAnie/nie wynośiło sie serce moie: áni sie wywyższáły oczy moie.
Anim sie obierał w rzeczách wietszych: y dziwnieyszych nád mie.
Jeslim nie pokornie rozumiał o sobie: (álem wywyższał dusze moie.)
Jáko dźieciatko ostáwione v mátki swoiey: ták odpłátá niech bedźie ná duszy moiey.

Niechayże Izráel vfa w Pánu: od tad áż ná wieki.
Chwałá Oycu/ y Synowi. etc.

Psalm 131.

POmni Pánie ná Dawidá: y ná wszytke cichość iego.
Jáko przyśiagł Pánu: ślubował ślub Bogu Jákobowemu/ (mowiac:)
Jż nie wnide ná mieszkánie do domu mego: y nie wstapie ná posłánie łoża mego.
Nie przypuszcze snu ná oczy moie: áni drzemánia ná powieki moie.
Nie dam odpoczynku skroniom moim: áż nayde mieysce Pánu/ mieszkánie Bogu Jákobowemu.
Otośmy o nim słyszeli w Ephráćie: náleźliśmy ie ná polách leśnych.
Wnidźiemy do przybytku iego: kłániáć sie bedźiemy ná mieyscu/gdźie stały nogi iego.
Powstań Pánie do pokoiu twego:

ty y ſkrzynia poświecenia twego.

Káptani twoi niech ſie oblokꜳ w ſpráwiedliwość: á świeci twoi niechay ſie weſelꜳ.

Dla Dawidá ſługi twego: nie odwracay oblicza Chriſtuſá twoiego.

Przyśiagł Pan Dawidowi prawdę / á nie odmieni iey: z owocu żywotá twego poſádzę ná ſtolicy twoiey.

Jeſli ſynowie twoi ſtrzedz bedꜳ przymierza mego: y tych vſtaw ktorych ich náucze.

Tedy ſynowie ich áż ná wieki bedꜳ śiedzieć ná ſtolicy twoiey.

Abowiem Pan obrał ſobie Syon: obrał gi ná mieſzkánie ſobie (mowiac:)

To odpoczynienie moie bedźie ná wieki wiekow: tu mieſzkáć bede/ bom ie ſobie obrał.

Wdowę ieo błogoſławiac vbłogoſławie: vbogie iego náſyce chlebem

Káptany iego przyobloke zbáwieniem: á świeci iego weſelem weſelić ſie bedꜳ.

Tám wynioſe rog Dawidowi: zgotowałem pochodnia Chriſtuſowi memu.

Nieprzyiaćioły iego przyobloke wſtydem: á nád nim ſie roſkwitnie poświecenie moie.

Chwałá Oycu/y Synowi. etc.

Pſalm 132.

O To iáko dobra / á iáko wdźieczna rzecz ieſt: mieſzkáć bráćiey ſpołem.

Jáko oleiek ná głowie: ſpływáiacy ná brode/brode (mowie) Aaronowe.

Ktory ſpływa ná kráie odźienia iego: iáko roſá gory Hermoná / ktora ſſtepuie ná gore Syon.

Abowiem tám przykazał Pan błogoſławieńſtwo: y żywot áż ná wieki

Chwałá Oycu/y Synowi. etc.

Psalm 133.

O Toż teraz błogosławćie Páná wszyscy ſludzy Páńſcy.

Ktorzy ſtoićie w domu Páńſkim: w śieniách domu Bogá náſzego.

W nocy podnośćie rece wáſze ku świątnicy: á błogosławćie Páná.

Niechayći błogosłáwi Pan z Syonu: ktory ſtworzył niebo y źiemię.

Chwałá Oycu/ y Synowi. ꝛc.

Potym poklęknawſzy mowią Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Oycze náſz. pocichu. ℣. I nie wodź nas w pokuſzenie. ℟. Ale nas zbaw ode złego. ℣. Zbaw proſze ſługi twoie. ℟. Boże moy vfáiące w tobie. ℣. Pánie wyſłuchay modlitwe moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Modlmy ſie.

S Ciągni/ Pánie/ ſługam y ſłużebnicam twoim/ práwice niebieſkiego wſpomożenia: áby ćie cáłym ſercem ſzukáli/ á o co godnie proſzą/ tego doſtąpili. Przez Chriſtuſá Páná náſzego. ℟. Amen.

SIEDM PSALMOW POKVTNYCH Z LITANIAMI

mowią poklęknawſzy.

Antiphoná. Nie wſpominay Pánie grzechow náſzych/ ábo rodzicow náſzych: ániſie mśći wyſtępkow náſzych.

Pſalm 6.

PAnie/nie wzápálczywośći twey ſtrofuy mię: áni w gniewie twoim karz mię.

Zmiłuy ſię nádemną Pánie/bomći chory: vzdrow mię Pánie / boć ſtrwożone ſą kośći moie.

Y duſzá moiá ſtrwożoná ieſt bárzo: ále ty Pánie pokiß (mię opußczaß.)

Náwroć ſię Pánie/ á wyrwi dußę moię: wybaw mię dla miłośierdźia twego.

Abowiem w śmierći nie máß ktoby ná ćię pámiętał: á w piekle ktoż ćię chwalić będźie?

Prácowałem w płáczu moim: będę omywał ná káżdą noc łożko moie: łzámi moiemi będę polewał pośćiel moię.

Záćmiły ſię od gniewu (twego) oczy moie: ſtárzałem ſię miedzy wßyſtkiemi nieprzyiáćioły memi.

Odſtąpćie ode mnie wßyſcy ktorzy nieprawość czynićie: ábowiem wyſłuchał Pan głos płáczu moie°.

Wyſłuchał Pan prośbę moię: Pan modlitwę moię przyiął.

Niech będą pohańbieni / y wielce zátrwożeni wßyſcy nieprzyiáćiele moi: niech ſię náwrocą y záwſtydzą bárzo prędko.

Chwałá Oycu/y Synowi.

Pſalm 31.

BLogoſłáwieni / ktorym odpußczone ſą nieprawośći: y ktorych zákryte ſą grzechy.

Błogoſłáwiony to mąż ktoremu Pan grzechu nie poczytał: á nie máß w duchu iego zdrády.

Ale iżem milczał/ záſtárzáły ſię kośći moie: gdym wołał cáły dźień.

Bo we dnie y w nocy obćiążyłá ſię bárzo nádemną ręká twoiá: obracałem ſię w nędzy moiey/gdy tkwiáło we mnie ćierznie.

Przetoż grzech moy oznaymiłem tobie: á niespráwiedliwości moiey nie kryłem.
Rzekłem; wyznam przećiwko sobie niespráwiedliwość moię Pánu: á tyś odpuśćił niezbożność grzechu mego.
O to będźie sie modlił do ciebie wßelki świety: czáśu pogodnego.
W ßákże w potopie wod mnogich: do niego sie nie przybliżą.
Tyś iest vćieczká moiá w trapieniu/ ktore mie ogárnęło: o Boże rádośći moiá wyrwi mie od tych ktorzy mie oblegli.
Dam ia tobie rozum / y náucżę cie ná drodze tey ktorą poydźieß: vmocnię nád tobą oczy moie.
Nie bądźćieß iáko koń y muł: ktorzy nie máią rozumu.
Vzdą y wędźidłem śćiśni czeluśći tych: ktorzy sie nie przybliżáią Pánie do ciebie.

Sitá iest biczow ná grzeßniká: ále vfáiącego w Pánu miłośierdźie ogárnie.
Weselćieß sie w Pánu y ráduyćie sie ludźie spráwiedliwi: á chlubćie sie wßyscy ktorzyśćie práwe° sercá.
Chwałá Oycu.

Psalm 37.

PAnie nie w popędliwośći twoiey strofuy mie: áni w gniewie twoim karz mie.
A bowiem strzały twoie vtknęły we mnie: y zmocniłeś nádemną rękę twoię.
Nie máß zdrowia w ciele moim dla gniewu twego: nie máß pokoiu kośćiom moim dla grzechow moich.
A bowiem nieprawośći moie przewyżßyły głowę moię: á iáko brzemie ćięßkie obćiążyły sie nádemną.
Pognity y popsowáły sie blizny moie: dla głupstwá moiego.

Z nędzniałem / y skurczyłem się áż do końcá : cáły dzień chodziłem zásmucony.

A bowiem biodrá moie pełne są náigrawánia : á nie máß zdrowia w ćiele moim.

J estem strapiony / y bárzo vniżony : ryczałem od wzdychánia sercá mego.

P ánie przed tobą ćię iest wßelka żądość moiá : y wzdychánie moie przed tobą nie iest skryte.

S erce moie strwożone iest / opuśćiłá mię śiłá moiá : á iásnośći oczu moich y tey nie máß przy mnie.

P rzyiaćiele moi / y bliscy moi : náprzećiwko mnie przybliżyli się / y stáneli.

A ći ktorzy przy mnie byli / z dáleká stali : á gwałt mi czynili ktorzy ßukáli duße moiey.

A ći ktorzy mi ßukáli złe° / mawiáli márnośći : á zdrády cáły dzień wymyślali.

J á záśię

J á záśię iáko głuch nie słyßałem : á iáko niemy nie otwieráiąc vst swoich.

Z ostałem się iáko człowiek niesłyßący : y nie máiący odporow w vśćiech swoich.

A bowiem w tobiem Pánie vfał : ty mię wysłuchaß Pánie Boże moy.

B om ták mowił ; áby się kiedy nie weselili nádemną nieprzyiaćiele moi : ktorzy gdy ßwánkuią nogi moie / przećiwko mnie wielkie rzeczy mowili.

B om ia ná bicze gotow iest : y bol moy przed oblicznośćią moią iest záwżdy.

A bowiem nieprawość moię oznaymię : y będę myślił z żáłośćią zá grzech moy.

L ecz nieprzyiaćiele moi żywią / y zmocnili się nádemną : y rozmnożyli się ći ktorzy mnie nienawidzą niespráwiedliwie.

K torzy

A torzy oddawáią złe zá dobre / v-
właczáli mi : iżem náśládował do-
broći.
Nie opuszczayże mie Pánie Boże
moy : nie odstępuy odemnie.
Przybądź ná rátunek moy : Pánie
Boże zbáwienia mego.
Chwałá Oycu / y Synowi.

Psalm 50.

Zmiłuy się nádemną Boże we-
dług wielkie^o^ miłosierdzia twe^o^.
A według mnostwá litości twoich :
zgładź nieprawości moie.
Jeszcze więcey omyi mię od nie-
prawości moiey : y od grzechu me-
go oczyść mię.
A bowiem ia znam nieprawość mo
ie : y grzech moy iest záwżdy prze-
demną.
Tobie sámemu zgrzeszyłem / y złość
przed tobąm vczynił : ábyś się ty v-
spráwiedliwił w słowiech twoich /
á żebyś zwyciężył / gdy cię posą-
dzáią.

O to bowiem w nieprawościach
iestem poczęty : á w grzechách po-
częłá mię mátká moiá.
O to bowiem vmiłowałeś praw-
dę : niewiádome á skryte rzeczy mą-
drości twoiey obiáwiłeś mi.
Pokropisz mię Hyzopem á będę o-
czyśćiony : omyiesz mię / á będę nád
śnieg wybielony.
Słuchowi memu dasz rádość y we
sele : á rozráduią się kości poniżone.
Odwroć oblicze twoie od grze-
chow moich : á zgładź wszytkie nie-
prawości moie.
Serce czyste stworz we mnie Bo-
że : á Duchá prawego odnow we
wnętrznośćiách moich.
Nie odrzucay mię od oblicza twe-
go : á Duchá świętego twego nie
bierz odemnie.
Przywroć mi rádość zbáwienia
twoiego : á Duchem przednieyszym
potwierdź mię.

Bede náuczał niepráwe drog twoich: á niezbożni do ciebie sie náwrocą.

Wybaw mie ze krwi Boże / Boże zbáwienia mego: á iezyk moy z rádośćią będźie wysławiał spráwiedliwość twoie.

Pánie otworzyß wárgi moie: á vstá moie opowiádáć będą chwałe twoie.

Abowiem gdybyś był chćiał ofiáry / wżdybychći ia był dał: lecz w cátopalonych ofiárách nie będźieß sie kochał.

Ofiárá Bogu wdźięczna iest duch strapiony: sercá skrußonego y vniżonego ty Boże nie wzgárdźiß.

Vczyń dobrze Pánie Syonowi z łáski twoiey: áby sie zbudowáły mury Jerozolimskie.

Tedy wdźięcznie przyimieß ofiáre spráwiedliwośći / obiáty / y cátopalone: tedy nákłádą ná ołtarz twoy ćielcow.

Chwałá Oycu / y Synowi. etc.

Psalm 101.

PAnie wysłuchay modlitwe moie: á wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Nie odwracay oblicza twego odemnie: ktoregokolwiek dniá iestem vćiśniony / nákłoń ku mnie vcho twego.

Ktoregokolwiek dniá wzywáć ćie będe: prędko wysłuchay mie.

Abowiemći vstáły iáko dym dni moie: á kośći moie iáko trząski wyschły.

Zwiadłem iáko śiáno / y wyschło serce moie: iżem zápomniał pożywáć chlebá mego.

Dla głosu wzdychánia moie°: przyschły kośći moie do ćiáłá mego.

Zstałem sie podobnym Pelikanowi ná pußczy mießkáiącemu: y zstałem sie iáko kruk nocny w pustkách.

Nie spałem / y zstałem sie iáko wrobel: ktory sam zostawa ná dáchu.

Przez cáły dzień vrągáli mi nieprzyiáciele moi: á ci ktorzy mie chwalili/ przeciwko mnie sie sprzyśiegáli.

Bom popioł iáko chleb iadał: á picie moie mieszałem z płáczem.

Dla gniewu y popędliwośći twoiey: ábowięm podniozszy zrzućiłeś mie

Dni moie zeszły iáko ćień: á iam vsechł iáko śiáno.

Ale ty Pánie trwasz ná wieki: á pámiątká twoiá od rodzáiu do rodzáiu.

Ty powstawszy zmiłuiesz sie nád Syonem: boć iuż czás zmiłowánia nád nim/ iuż przyszedł czás.

Abowiem vpodobáło sie sługom twoim kámienie iego: á vżalą sie ziemie iego.

Będą sie narody báły imieniá twego Pánie: y wszytcy krolowie ziemscy wielmożnośći twoiey.

Abowiem Pan zbudował Syon: y okaże sie w chwale swoiey.

Weyrzał ná modlitwę poniżonych: y nie

y nie wzgárdził ich prośbą.

Niech to nápiszą rodzáiowi potomnemu: á lud ktory będzie stworzony/ będzie Páná chwalił.

Abowiem weyrzał z wysokiey świątnice swoiey: Pan z niebá ná ziemię poyrzał.

Aby wysłuchał wzdychánia więźniow: á rozwiązał syny pomordowánych.

Aby wysławiano imię Páńskie ná Syonie: y chwałę iego w Jeruzálé.

Gdy sie narodowie zbiorą wiedno: y krolowie áby służyli Pánu.

Odpowiedźiał mu w drodze mocy swoiey: krotkość dni moich obiaw mi.

Nie bierz mie z tego świátá w połowicy dni moich: látá twoie trwáią od wieku do wieku.

Tyś Pánie ná począthu ziemię vgruntował: y niebiosá są dźiełá rąk twoich.

Oneć pogíną/ ále ty zostáiesz: y

wßytkie iáko ßátá zwietßeią.
I iáko odzienie odmieniß ie / y odmienią śie: ále ty záwzdyś iednákim / y látá twoie nie vstáną.
Synowie slug twoich mießkáć będą: á potomstwo ich ná wieki będźie ßczęśliwie prowádzono.
Chwałá Oycu / y Synowi.

Psalm 129.

Z Głębokośći wołałem k tobie Pánie: Pánie wysłuchay głos moy.
Niech będą vßy twoie náklonione: ná głos modlitwy moiey.
Iesli będźieß pilnie obaczał nieprawośći Pánie: Pánie á ktoż śie zostoi?
Abowiem v ćiebie iest zlitowánie: y dla zakonu twego czekałem ćię Pánie.
Czekáłá ćierpliwie dußá moiá ná słowo ie^o^: vfáłá dußá moiá w Pánu.
Od straży poránney áż do nocy: niechay vfa Izráel w Pánu.
Bo v Páná iest miłośierdźie: y obfite v niego odkupienie.

A onći odkupi Izráelá: ze wßytkich niepráwośći iego.
Chwałá Oycu / y Synowi.

Psalm 142.

PAnie / vsłyß modlitwę moię: przyimi w vßy prosbę moię: w prawdźie twey; wysłuchay mię w spráwiedliwośći twoiey.
A nie wchodź do sądu z sługą twoim: ábowiem nie vspráwiedliwi śię przed tobą żaden żywy człowiek.
Abowiem prześládował nieprzyiaćiel dußę moię: poniżył ná źiemi żywot moy.
Posádźił mię w ćiemnych mieyscách iáko z dawna pomárłe: y zfrásował śię o mię duch moy: serce moie we mnie śię strwożyło.
Pámiętałem ná dni stáre / rozmyślałem o wßytkich spráwách twoich: y vczynki rąk twoich rozbierałem sobie.
Wyćiągałem ku tobie ręce swoie: dußá moiá iáko źiemiá bez wody

(prágnie) ku tobie.
Wysłuchayże mie prędko Pánie: boć iuż duch moy vstał.
Nie odwracay oblicza twego odemnie: boć będę podobnym zstępuiącym do dołu.
Day mi vsłyszeć ráno miłośierdźie twoie: bom ia w tobie vfał.
Vkaż mi drogę ktorąbych miał chodźić: bom ku tobie podnośił duszę moię.
Wyrwi mię od nieprzyiaćioł moich Pánie/ do ciebiem się vćiekł: náucz mię czynić wolą twoię: ábowiem tyś iest Bogiem moim.
Duch twoy dobry niech mię prowádźi po źiemi rowney: dla imienia twego Pánie/ ożywiß mię dla spráwiedliwośći twoiey.
Wywiedźieß z vtrapienia duszę moię: á z miłośierdźia twego wytráćiß nieprzyiaćioły moie.
Y záguhiß wßytkie ktorzy drzęczą duszę moię: boćiem ia sługá twoy.

Chwałá

Chwałá Oycu/ y Synowi. &c.
Antiphoná. Nie wspominay Pánie grzechow nászych/ ábo rodzicow nászych/ áni się mśći wystepkow nászych.

LITANIÆ.

Kyrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison.
Christe vsłysz nas.
Christe wysłuchay nas.
Oycze niebieski Boże/ Zmiłuy się nád námi.
Synu odkupićielu świátá Boże/ Zmiłuy się nád námi.
Duchu ś. Boże/ Zmiłuy się nád n.
Swięta Troyco iedyny Boże/ Zmiłuy się nád námi.
Swięta Mária modl się zá námi.
Swięta Bogá rodźico modl się.
Swięta Pánno nád pánnámi modl się zá námi.
Swięty Michále modl się zá.
Swięty Gábrielu modl.
Swięty Ráphale modl.
Wßyscy święći Anyołowie y Ar-

 chányo-

chányoiowie modlćie śie zá ná.
Wßytkie świete duchow niebieſkich chory modlćie śie zá námi.
Swiety Janie Krzćićielu modl.
Wßyścy świeći Pátryárchowie y Prorocy modlćie śie zá námi.
Swiety Pietrze modl śie zá ná.
Swiety Páwle modl.
Swiety Jedrzeiu modl.
Swiety Jákubie modl.
Swiety Janie modl.
Swiety Thomaßu modl.
Swiety Jákubie modl.
Swiety Filippie modl.
Swiety Bártłomieiu modl.
Swiety Mátthenßu modl.
Swiety Symonie modl.
Swiety Thádeußu modl.
Swiety Máćieiu modl.
Swiety Bárnábo modl.
Swiety Lukaßu modl.
Swiety Márku modl.
Wßyścy świeći Apostołowie y Ewángeliſtowie modlćie śie zá.

Wßyscy świeći vczniowie Páńſcy modlćie śie zá námi.
Wßyſcy świeći niewinni młodziankowie modlćie śie zá námi.
Swiety Stephanie modl.
Swiety Wáwrzyńcze modl.
Swiety Wincenty modl.
Swiety Woyćieße modl.
Swiety Stániſłáwie modl.
Swiety Wacłáwie modl.
Swiety Floryanie modl.
Swiety Fábianie y Sebáſtyanie modlćie śie zá námi.
Swiety Janie y Páwle modlćie.
Swiety Kosmá y Dámianie modlćie śie zá námi.
Swiety Gerwázy y Protázy modlćie śie zá námi.
Wßyścy świeći meczen. modlćie.
Swiety Láſſotá modl.
Swiety Ambroży modl.
Swiety Auguſtynie modl.
Swiety Hieronymie modl.
Swiety Márćinie modl.

Swiety Mikołáiu modl.
Wßyscy świeći biskupi y wyznawcy modlćie sie zá námi.
Wßyscy świeći Doktorowie modlćie sie zá námi.
Swiety Benedykćie modl.
Swiety Antoni modl.
Swiety Bernárćie modl.
Swiety Dominiku modl.
Swiety Jácku modl.
Swiety Fránćißku modl.
Wßyscy świeći zakonnicy y pustelnicy modlćie sie zá námi.
Wßyscy świeći kápłani y lewitowie modlćie sie zá námi.
Swieta Anno modl sie zá námi.
S. Mária Mágdáleno modl.
Swieta Agátho modl.
Swieta Lucya modl.
Swieta Jágnießko modl.
Swieta Doroto modl.
Swieta Márgorzáto modl.
Swieta Cecylia modl.
Swieta Kátárzyno modl.

Swieta Anástázya modl.
Swieta Bárbáro modl.
Swieta Vrßulo z towárzyßkámi swoimi modl.
Swieta Jádwigo modl.
Swieta Helzbieto modl.
Wßytkie świete pánny y wdowy modlćie sie zá námi.
Wßyscy świeći Boży / przyczyńćie sie zá námi.
Badź nam miłośćiw / odpuść nam Pánie.
Badź nam miłośćiw / wysłuchay nas Pánie.
Badź nam miłośćiw / wybaw nas Pánie.
Ode wßeº złego / wybaw nas Pá.
Od grzechu káżdeº / wybaw nas.
Od gniewu tweº / wybaw nas P.
Od powietrza / woyny / y głodu / wybaw nas Pánie.
Od nagłey á niespodźiewáney śmierći / wybaw nas Pánie.
Od gniewu / nienawiśći / y wßelá-

kiey złey woli wybaw nas Pánie.
O d duchá nieczystego/ wybaw nas.
O d piorunow y gwałtowney niepogody wybaw nas Pánie.
O d potępienia wiekuistego/ wybaw.
P rzez táiemnicę świętego wcielenia twego/ wybaw nas Pánie.
P rzez przyßćie twoie/ wybaw nas.
P rzez národzenie twoie/ wybaw.
P rzez chrzest y święty post twoy/ wybaw nas Pánie.
P rzez krzyż y mękę twoię/ wybaw.
P rzez śmierć y pogrzeb twoy/ wyb.
P rzez święte zmartwychwstánie twoie/ wybaw nas Pánie.
P rzez cudowne w niebo wstąpienie twoie wybaw nas Pánie.
P rzez Duchá ś. poćießyćielá zesłánie/ wybaw nas Pánie.
W dzień sądu twego/ wybaw nas.
M y grzeßni wołamy/ wysłuchay nas Pánie.
A byś nam grzechy odpuśćić raczył/ wysłuchay nas Pánie.

A byś karánie od nas oddalić raczył/ wysłuchay nas Pánie.
A byś nas do pokuty prawdziwey przyprowádźić raczył/ wysłuchay.
A byś kośćioł twoy ś. spráwowáć y záchowáć raczył/ wysłuchay nas.
A byś namiástká przednieyßego Apostolskiego/ y wßytkie duchowne stany w świętey pobożności záchowáć raczył/ wysłuchay nas Pánie.
A byś nieprzyiaćiele kośćiołá ś. poniżyć raczył/ wysłuchay nas Pá.
A byś krolom y pánom Chrześćiáńskim pokoy y zgodę prawdziwą dáć raczył/ wysłuchay nas Pánie.
A byś wßytkiemu ludowi Chrześćiáńskiemu pokoy y iedność dárowáć raczył/ wysłuchay nas Pá.
A byś też nas sámych w służbie twoiey świętey vtwierdźić y záchowáć raczył/ wysłuchay nas Pánie.
A byś myśli náße ku niebieskich rzeczy pożądániu podnieść raczył/ wysłuchay nas Pánie.

A byś wßytkim dobrodzieiom náßym wiekuistą zapłátą vczynność ich nágrodzić raczył/ wysłuchay.
A byś duße náße/ bráciey/ powinnych y dobrodzieiow náßych od wiekuistego zátrácenia wyswobodzić raczył/ wysłuchay nas Pá.
A byś vrodzáie ziemskie dáć/ y one w cále záchowáć raczył/ wysłuch.
A byś wßytkie wierne vmárłe/ wiekuistego odpoczynienia domieścić raczył/ wysłuchay nas Pánie.
A byś prosby náße miłościwie przyiać raczył/ wysłuchay nas Pánie.
Synu Boży/ ciebie prośimy wysłu.
Báránku Boży ktory zgładzaß grzechy świátá wßytkiego/ odpuść nam Pánie.
Báránku Boży ktory zgładzaß grzechy świátá wßytkie°/ wysłuchay n.
Báránku Boży ktory zgładzaß grzechy świátá wßytkiego/ zmiłuy sie nád námi.

Chriſte vsłyß prosby náße. Chriſte wysłuchay modlitwy náße. Kyrie eleison. Chriſte eleison. Kyrie eleison. Oycze náß. pocichu. ℣. A nie wodź nas w pokuſy. ℟. Ale nas zbaw ode złego.

Psalm 69.

BOże pokwáp sie ku wspomożeniu memu: Pánie pośpieß sie ku rátunku memu.
Niechay będą záwstydzeni y pohánbieni: ći ktorzy ßukáią duße moiey.
Niech sie obrocą ná wstecz/ á niech sie záwstydzą: ći ktorzy mi chcą złe°.
Niech sie nátychmiast ná zad obrocą záwstydzeni: ći ktorzy mi mowią/ Ehey/ Ehey.
A niech sie weselą y ráduią w tobie wßyscy ktorzy ćie ßukáią/ y niech záwżdy mowią: niechay vwielbion będźie Pan: ći ktozy miłuią zbáwienie twoie.
A iam iest vbogi y żebrak: Boże wspomoż mie.
Ty ieſt pomocnikiem moim: y obrońcą

bronicą moim: Pánie nieomießkawayże.

Chwałá Oycu y Synowi.

℣. Záchoway ſługi twoie. ℟. Boże moy vfáiące w tobie. ℣. Bądź nam Pánie wieżą mocną. ℟. Od nieprzyiaćielá.

℣. Niechay nic nie zyßcze ná nas nieprzyiaćiel. ℟. Y ſyn nieprawośći niech nam nie śmie ßkodzić. ℣. Pánie nie czyń nam według grzechow náßych. ℟. Y nie oddaway nam według nieprawośći náßych.

℣. Modlmy ſie zá Papieżá náßego. ℟.

℟. Pánie záchoway go y ożyw go / y vbłogosław go ná ziemi: á nie podaj go ná wolą nieprzyiaćioł iego. ℣. Modlmy ſie zá dobrodzieie náße. ℟. Rácz Pánie ſowićie nágrodzić wßelkim dobrodzieiom náßym / dla imienia twego świętego / żywotem wiecznym. ℣. Modlmy ſie zá vmárłe wierne. ℟. Rácz im dáć Pánie wieczne odpoczywánie: á świátłość wiekuiſta niechay im świeći. ℣. Niechay odpoczywáią w pokoiu. ℟. Amen.

℣. Modlmy ſie zá brácią náßą tu teraz nie będące. ℟. Záchoway ſługi twoie Boże moy vfáiące w tobie. ℣. Zeſli im Pánie pomoc z mieyſcá twego świętego.

℟. A z Syonu rácz ich bronić.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie do ćiebie niech przyidźie.

Modlmy ſie.

BOże ktoremu właſna ieſt zmiłowáć ſie záwße y odpußczáć: przyimi proſbę náßę: áby nas y wßytkie ſługi twoie / ktorzyſmy łáncuchámi grzechow ſą związáni / miłoſierdźie dobrotliwośći twey łáſkáwie rozwiązáło.

RAcz wyſłucháć Pánie / prośimy ćię / modlitwy pokornie ćię proſzących / á odpuść grzechy przed tobą ie wyznawáiącym / ábyś nas miłośćiwie y odpußczeniem poſpołu obdárzył y pokoiem.

NIEwyſłowione miłośierdźie twoie rácz nam Pánie łáſkáwie pokazáć: áby nas y od grzechow wßelkich oczyśćił / y od kaźni ktorąſmy zá nie záſłużyli wyſwobodźił.

O Boże / ktory ſie grzechem obrażaß / á pokutą nam ſie vbłagáć dopußczaß: rácz weyźrzeć

miłościwie ná prośby ludu twego/ do ciebie z pokorą modlitwę czyniącego: á kaźń zápálczywości twoiey/ktorąśmy dla grzechow nászych zá służyli/racz od nas odwrocić.

Wszechmogący wieczny Boże/racz się zmiłowáć nád sługą twoim nawyzszym Biskupem nászym N. á racz go według miłosierdźia twego ná drodze wiekuistego zbáwienia prowádźić/áby z dáru twego/do tego co się tobie podoba chetliwie się miał/y to wszytką śiłą swą vprzeymie wypełniał.

Boże/od ktorego świete żądze/dobre rády y pobożne spráwy pochodzą/racz opátrzyć sługi twoie/tákim pokoiem/iákie° świát dáć nie może: áby y sercá násze przykazániu twemu były poddáne/y po oddaleniu trwogi nieprzyiaćielskiey/czásy násze zá twą obroną były spokoyne.

Racz palić ogniem Duchá ś. nerki násze y sercá násze Pánie: ábyśmy

byśmy niezmázánym ćiáłem w twoiey się służbie obieráli/á czystym sercem tobie się podobáli.

Boże wszytkich wiernych stworzyćielu y odkupićielu/dusżam służebnikow y służebnic twoich racz dáć wszytkich grzechow odpuszczenie/áby odpustu/ktorego záwsze prágneli/przez nabożne prośby dostąpili.

Prośimy ćię Pánie Boże nász/ábyś spráwy násze Bozkim twym nátchnieniem vprzedzał/y rátunkiem do fortunne° końcá przywodźić raczył: áby wszelka nászá modlitwá y spráwá od ćiebie záwżdy początek bráłá/y przez ćię począćiu dokończenie miáłá.

Wszechmogący wieczny Boże/ktory nád żywymi y vmárłymi pánujesz: á nád tymi/o ktorych od wieku wiesz/że wiárą y vczynkiem twoimi być máią/miłosierdźie pokázujesz/prośimy pokor-

 niema-

nie máiestatu twego / áby ći wßy-
scy zá ktoresmy modlitwy czynić
vmyślili / y ktorzy ábo ießcze ná
tym świećie ćiałem obłożeni żyią/
ábo się iuż z nim/ćiało tu zostáwiw
ßy/rozstáli: zá przyczyną wßystkich
świętych twoich/z miłośćiwey łáská-
wośći twoiey/wßystkich nieprawo-
śći swoich odpußczenia dostąpili.
Przez Páná nászego Iesu Christá Syná
twego / ktory z tobą żywie y kroluie w ie-
dnośći Duchá ś. Bog/przez wßytkie wie-
ki wiekow. ℟. Amen.
℣. Pánie wysłuchay modlitwę moię. ℟.
A wołánie moie do ciebie niech przyidzie.
℣. Niechay nas wysłucha wßechmogący
á miłośierny Pan. ℟. Amen.
℣. A wiernych Bożych duße z miłośier-
dzia Bożego/ niech odpoczywáią w po-
koiu. ℟. Amen.

W DROGE IDACYCH MODLITWY.

Antiphoná. W drogę pokoiu. Pieśń.
Błogosłáwiony P. Bog Izráelski. iáko
wyżßey ná kárćie 297. Ná końcu. Chwa-
łá Oycu/

łá Oycu/ y Synowi/y Duchowi ś. Po
tym powtarzáią Antiphonę. W drogę
pokoiu y ßcześliwośći niech nas prowá-
dzi wßechmogący á miłośierny Pan: á
Ráphael ányoł iego ś. niech nam będzie
towárzyßem w drodze/ábyśmy się w po-
koiu/we zdrowiu / y z weselem wroćili do
domu nászego. Kyrie eleison. Christe e-
leison. Kyrie eleison. Oycze nász. wßy-
tek pocichu. ℣. Y nie wwodź nas w po-
kußenie. ℟. Ale nas zbaw ode złego. ℣.
Záchoway sługi swoie. ℟. Boże moy v-
fáiące w tobie. ℣. Pośli nam Pánie po-
moc z mießkánia twego świętego. ℟. A
z Syonu rácz nam być obrońcą. ℣.
Bądź nam Pánie wieżą niedobytą. ℟.
Od nieprzyiaćielá. ℣. Niechay nic nie
zyßcze nieprzyiaćiel nád námi. ℟. A syn
nieprawośći niech nam nie śmie ßkodzić.
℣. Błogosłáwiony Pan ná káżdy dzień.
℟. Niech nam ßcześći drogę Bog zbá-
wienia nászego. ℣. Pokaż nam Pánie dro-
gi twoie. ℟. A ścieżek twoich náucz nas.
℣. Day Boże áby wyprostowáne były
drogi násze. ℟. Ná záchowánie spráwie-
dliwośći twoich. ℣. Będą krzywe prosty-
mi. ℟. A ostre drogámi rownemi. ℣. An-
yołom swoim roskazał o tobie. ℟. Aby
ćie strzegli po wßytkich drogách twoich.

℣. Pánie wyſłuchay modlitwę moię. ℟. A wołánie moie niech do ciebie przyidzie.

Modlitwá.

BOże ktorys ſyny Izráelſkie przez pośrzodek morzá ſuchymi nogámi przeprowádźił / y ktorys trzemá Medrcom droge do śiebie prowádzenim gwiazdy vtorował: prośimy cie / racz nam dáć droge ßcześliwą y czás pogodny: ábyſmy w towárzyſtwie ányołá twego ś. ná mieyſce do ktorego ćiągniemy / á nákoniec do portu zbáwienia wiecznego ßcześliwie przyść mogli.

BOże / ktorys Abráhámá / z Vrá Cháldeyſkiego wywiedzionego / po wßytkich drogách pielgrzymowánia iego záchował zdrowego: prośimy ćie / ábyś y nas ſługi twoie záchowáć raczył. Bądź nam miły Pánie ná wypráwie pomocą / ná drodze pociechą / w vpaleniu zaſłoną / w deßczu y w źimnie przykryćim / wozkiem w vprácowániu / w

przećiwno-

przećiwnośći obroną / ná śliſkich mieyſcách podporą / w rozbiciu okretu portem: ábyſmy zá prowádzenim twoim / tám dokąd ćiągniemy ßcześliwie przyść mogli / á potym ſie zdrowi do ſwego wroćili.

VSłyß / prośimy Pánie / prośby náße / á drogę ſług twoich w ßcześćiu zbáwienia twe° racz ſpráwowáć: ábyſmy miedzy wßytkimi drogi y żywotá tego odmiánámi / twoim záwżdy wſpomożenim obronieni byli.

SPraw / prośimy / wßechmogący Boże / áby czeladká twoiá drogą zbáwienną chodźiłá: á nápominánia błogosłáwionego Ieverything

W Drukár: Andrzeiá Piotrkowczyká.

